

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ

**TIP FAKÜLTESİ
XVII. ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU
ÇALIŞMA GRUBU SUNUMLARI**

13-15 Mayıs 2015

BİLİMSEL ARAŞTIRMA; ÜLKEMİZE BİR BORÇ ÖDEME BİÇİMİ, YÜKSELMESİNE ve YÜCELMESİNE KATKIDIR

Başkent Üniversitesi'nin varoluş nedenlerinin başında bilimsel çalışma gelmektedir. Bu nedeni yaşama geçirmek ve sonuç almak için belirli "olmazsa olmaz"lar vardır. Bunların başında, araştırma için alt yapının hazır ve bilimsel çalışma için arzulu bir bilim kadrosunun olması gelir. Eğitim kadromuzun bu bağlamdaki durumunun somut bir göstergesini burada anmaktan mutluluk duyuyorum. 2003 ve 2004 yılı YÖK araştırmasına göre, üniversitemiz, tıp fakültesi olan üniversiteler arasında, öğretim üyesi başına düşen uluslararası yayına göre açık farkla birinci sırada yer almıştır. Aslında bu sonuç yıllardır benzer biçimde belirmiştir. İkinci koşul; öğrenci kadrosunun araştırma için en az eğitimcileri kadar istekli olmasıdır. Bunun koşulu ise, hem öğrencinin fakültesini hem fakültenin öğrencisini aynı bilinçle seçmiş olmasıdır. Bu iki koşul da fakültemiz açıldığı günden bu yana aksamadan işlenmektedir.

Uygulamada istenen sonucu almaya engel olmaması için amaç tanımının çok açık olması gerekirdi; amaç çok açıktır: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öncü hekimler yetiştirmeyi hedefleyen bir fakültedir. Bu amacın bir göstergesi de sınırlı sayıdaki öğrencilerimizi altı yıl boyunca çetin bir eğitim sürecinden geçirmemizdir. Eğitim düzeyinin etkin göstergelerden biri ise, bu kitapla sonuçlarını ortaya koyduğunuz bilimsel çalışmalardır. Laboratuvarlarda deneyleriyle, hastanelerimizde hastalarla ve hocalarıyla yüz yüze, birebir yaşanmayan bir eğitim ne bizim arzumuz ne sizin mesleki başarınızın koşuludur. Unutmayalım ki, başarı mutluluğu sizler kadar biz eğitimcilerindir.

Fakültemizde eğitimin özü tek cümleye indirgenebilir: Hekimliğin ömür boyu öğrencilik olduğunun öğrenilmesi. Sık sık vurgulama gereği duyduğum gibi, tıp mesleğinin bilgisi başka hiçbir meslektekine benzemez. İnsan acısını dindirmek görevini üstlenmiş bir meslek üyesi olmak bilgimizin acıyı dindirmeye yetip yetmeyeceğini daima sorgulamayı gerektirir. Kaçınılmazdır bu. Hastalar size gelip acz içinde şunu söylerler: "Doktor, önce Allah, sonra siz!" Bu çağrı, bu yürekte gelen çığlık mesleğimizin varoluş koşuludur. Çünkü, hasta var olduğu için hekim vardır. Mesleğinin varoluş felsefesini hissetmeyen ya da unutan bir insanın bu meslekteki başarısı ya rastlantısal ya da sınırlıdır.

Unutamayacağımız ve bizi çalışmalarımızda kararlılıkla yönlendirecek olan bir düşünce de ülkemize olan borcumuzdur. Bağımsız bir ülkenin özgür yurttaşları olarak ve çağdaş uygarlığın tüm nimetlerinden yararlanarak eğitim görüyor olmamız, ülkemizi inanılması güç koşullarda var etmiş olan Atatürk'ün, silah arkadaşlarının ve aziz şehitlerimizin eseri, bizlere bir armağandır. Bu armağanı akli başında bir yurttaşın unutmaması olanaksızdır. Onlar bizden bir şey beklemiyordu; en az kendileri kadar vatansever olmak dışında. O günden farklı

olarak bugün vatansever olmanın anlamı şudur: Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak ve onu da aşmak konusunda her birimizin özveriyle çalışması. Mutlulukla söyleyebilirim: İşte sizlerin bu kitaptaki araştırma eserleriniz, ülkemiz olan borcumuzu ödeme biçimlerimizden biridir.

İnanıyoruz ki, Türk tıbbı bu anlayışla eğitilmiş hekimler arasından genç İbn-i Sinalarına kavuşacak, bu anlayışla ülkemiz, temel sorunlarından biri olan sağlık sorununu çözmüş olacak, Atatürk'ün öngördüğü çağdaş uygarlık düzeyine bu anlayışla ulaşacak, dahası o düzeyi bu anlayışla aşacaktır. En içten başarı dileklerimle

Prof. Dr. Mehmet HABERAL
Başkent Üniversitesi Kurucusu ve Kurucu Rektörü

(Mayıs 2014, Ankara)

BİLİMSSEL ARAŞTIRMA BİLİMİN TEMELİDİR

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinin düzenlediği geleneksel Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumunun 17.sini düzenlemenin onurunu yaşıyoruz.

Ülkemizde sağlık alanında kurulan ilk vakıf üniversitesi Başkent Üniversitesi'dir. Üniversitemiz kaliteyi ana prensip edinmiş, sayısal mezun vermek yerine nitelikli bilim insanı yetiştirmeyi vizyon olarak görmüştür. Bilim, evrenin yada olayların bir bölümünü konu olarak seçen, deneysel yöntemlere ve gerçekliğe dayanarak yasalar çıkarmaya çalışan düzenli bir bilgidir, bilgiye erişme sürecidir. Bilim insanı, bir bilim dalında yetişmiş, sistemli bir şekilde çalışmalarda bulunan, araştırmalar yapan kimse demektir. Bilim insanı meraklı ve iyi bir gözlemci olmalıdır. Doğayı ve doğada yaşanan olayları yakından izlemelidir. Deneysel araştırmaları prensip edinmelidir.

Ülkemizde Tıp Fakültelerinin sayısı hızla artmaktadır. Başta devlet üniversiteleri olmak üzere vakıf üniversitelerine bağlı tıp fakültelerinde de öğrenci sayılarında önemli artışlar vardır. Bu fakültelerde farklı eğitim modelleri uygulanmaktadır.

Tıp Fakültesi, öğrencilerimizin hem teorik hemde pratik eğitimini sürdürmelerine yönelik geniş kapsamlı çalışmalar yapmaktadır. Beceri laboratuvarı ve diğer laboratuvarlarda bire bir eğitim yapılmaktadır. Eğitimin özgün basamaklarından olan çalışma grupları programı üniversitemizin önemli bir bilimsel ayrıcalığı olmuştur. Danışman öğretim üyelerinin rehberliğinde bilimsel çalışmaların planlanması ve uygulama yöntemlerinin öğretilmesi bu çalışmaların en önemli adımıdır. Bilimsel çalışmaları başlatmak kadar sürekliliğini sağlamak en önemli adımlardandır. 17 yıldır sürdürülen bu çalışmaların bilimsel camiaya önemli katkılar sağlayacağına inanıyorum.

Bu sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen tüm öğretim üyeleri ve öğrencilerimize teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Ali HABERAL
Rektör

SEMPOZYUMDA ON YEDİNCİ YIL!

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin düzenlediği geleneksel Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu'na hoş geldiniz! Bu yıl on yedinci kez bir aradayız.

Kurumları yaşatan gelenekleridir. Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu ve öğrencilerimizin sunumları da; kuruluşunun yirmi birinci yılında Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin uygulamakta olduğu tıp eğitiminin en özgün basamaklarından birini oluşturmaktadır. Fakültemizin mezuniyet öncesi eğitime başladığı 1998 yılından bu yana aralıksız ve her yıl kendisini biraz daha geliştirerek düzenlediği "geleneksel" Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu bu yıl da zengin bilimsel içeriği ile sizlerin değerlendirmenizi bekliyor.

2011 yılında Fakültemizi mezuniyet öncesi tıp eğitimi alanında akredite eden ve geçen yıl ara değerlendirme sürecini geride bıraktığımız Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK), Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu etkinliğimizi tüm Tıp Fakültelerine örnek uygulama olarak göstermektedir.

Değerli katılımcılar;

Bir üniversiteyi üniversite yapan bilimsel alanda yaptıkları, ürettikleridir. Kurucusu ve kurucu rektörü Prof. Dr. Sayın Mehmet Haberal'ın önderliğinde çok hızlı bir gelişim gösteren ve yirmi bir yıldır ülkemizde sağlık alanında çağdaş düzeyde hizmet vermekte olan Başkent Üniversitesi bilimi her zaman en büyük yol gösterici olarak kabul etmiştir. Hatta üniversitemizin logosu da "Bilim Başkent Üniversitesinde toplanır ve oradan yayılır" anlamını taşımaktadır. Bilim bir ekip işidir. Bilim, harcında azim, kararlılık, merak, eleştirel bakış açısı barındıran bir disiplindir, bir yaşam tarzıdır. Bu gün her Başkent'li ülkemizin bilim düzeyini yükseltmek için elinden geleni yapmaktadır.

İşte tıp gibi araştırmanın ve yeni bilgi üretmenin çok yoğun olduğu bir alanda Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu, bir yandan öğrencilerimiz için bilimsel bir havayı solumanın tatlı heyecanı anlamına gelirken, biz öğretim üyeleri için de öğrencilerimizi bilimle ne kadar tanıştırabildiğimizin, onlara bilimsel düşünme yöntemini ne ölçüde benimsetebildiğimizin bir ölçütü, bir aynası olmaktadır.

Bu sempozyumu gerçekleştirebilmemizi sağlayan, düşünceleri ve öngörüsüyle bizleri aydınlatan, bilimsel araştırmayı ülkemize bir borç ödeme biçimi olarak niteleyen Rektörümüz ve kurucumuz Prof. Dr. Sayın Mehmet Haberal'a, Sayın Rektörümüze, katkıda bulunan tüm öğretim üyelerimize, öğretim elemanlarımıza ve sevgili öğrencilerimize içtenlikle teşekkür ederim.

Umarım hepimiz açısından yararlı, başarılı bir toplantı olur.

Saygılarımla,

Prof. Dr. İ. Haldun MÜDERRİSOĞLU
Dekan

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu
Dekan

Prof. Dr. Levent Peşkircioğlu
Dekan Yardımcısı

Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem
Dekan Yardımcısı / Başkoordinatör

Prof. Dr. F. Belgin Ataç
Çalışma Grupları Koordinatörü

Doç. Dr. Tolga Reşat Aydos
Çalışma Grupları Koordinatör Yardımcısı

2014-2015 ÇALIŞMA GRUPLARI DANIŞMAN ÖĞRETİM ÜYELERİ (Unvan ve soyadına göre alfabetik olarak sıralanmıştır.)

Prof. Dr. Derya Akaydın-Aldemir	Yrd. Doç. Dr. Tuğba Acer
Prof. Dr. Arzu Balkan	Yrd. Doç. Dr. Orçun Çifçi
Prof. Dr. Esra Baskın	Yrd. Doç. Dr. Ebru Evren
Prof. Dr. Filiz Yanık-Bilgin	Yrd. Doç. Dr. Çağrı Gülümser
Prof. Dr. Attila Dağdeviren	Yrd. Doç. Dr. Özgür Harmancı
Prof. Dr. Müge Demirbilek-Ekici	Yrd. Doç. Dr. Emir Karaçağlar
Prof. Dr. Rengin Erdal	Yrd. Doç. Dr. Özgün Karaer-Karapıçak
Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem	Yrd. Doç. Dr. Serkan Öcal
Prof. Dr. J. Sedef Göçmen	Yrd. Doç. Dr. Erkin Sönmez
Prof. Dr. Dalokay Kılıç	Yrd. Doç. Dr. Yunus Kasım Terzi
Prof. Dr. Lale Olcay	Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım
Prof. Dr. Ersin Öğüş	Öğr. Gör. Dr. Eda Yılmaz Akçay
Prof. Dr. Can Pelin	Öğr. Gör. Dr. Leyla Aydın
Prof. Dr. Atilla Sezgin	Öğr. Gör. Dr. Fazıl Serdar Gürel
Prof. Dr. Nihal Uslu	Öğr. Gör. Dr. Fatma Helvacioğlu
Doç. Dr. Nuri Çetin	Öğr. Gör. Dr. A. Şebnem İlhan
Doç. Dr. Salih Gülşen	Öğr. Gör. Dr. Sare Mihçioğur
Doç. Dr. Bahadır Gültekin	Öğr. Gör. Dr. Hale Öktem
Doç. Dr. Erhan Kızıltan	Öğr. Gör. Dr. Eda Özturan-Özer
Doç. Dr. Murat Korkmaz	Öğr. Gör. Dr. Handan Soysal
Doç. Dr. Ayla Kürkçüoğlu	Öğr. Gör. Dr. Hasibe Verdi
Doç. Dr. Necdet Özçay	Öğr. Gör. Dr. Zehtiye Füsün Yaşar
Doç. Dr. Murat Özkan	Uzm. Dr. H. Peren Karagin
Doç. Dr. Müge Tecder-Ünal	Uzm. Dr. Işıl Öz
Doç. Dr. A. Canan Yazıcı	
Doç. Dr. Cem Yılmaz	
Doç. Dr. Erkan Yurtcu	

Başkent Üniversitesi Tıp Fakóltesi XVII. Öğrenci Sempozyumu Çalışma Grubu Sunumları
Bir Bakışta Program

13 MAYIS 2015 ÇARŞAMBA	14 MAYIS 2015 PERŞEMBE	15 MAYIS 2015 CUMA
(Prof. Dr. İhsan Doğramacı Konferans Salonu)	(Prof. Dr. İhsan Doğramacı Konferans Salonu)	(Prof. Dr. Hasan Telatar Konferans Salonu, B.Ü. Ankara Hastanesi)
09:30- 10:00 Açılış	09:00-09:35 6. Oturum	09:00-09:35 12. Oturum
10:00-10:45 Açılış Konferansı	09:40-10:30 7. Oturum	09:40-10:30 13. Oturum
10:45- 11:00 Ara	10:30-11:00 Ara	10:30-10:55 Ara
11:00-11:45 1. Oturum	11:00-12:00 8. Oturum	10:55-11:30 14. Oturum
11:50-12:35 2. Oturum	12:00-13:30 Ara	11:35-12:05 15. Oturum
12:35- 13:30 Ara	13:30-14:05 9. Oturum	12:05-13:30 Ara
13:30-14:15 3. Oturum	14:10-14:40 10. Oturum	13:30-14:20 16. Oturum
14:15- 14:45 Dönem I Poster Başı Tartışma (I)	14:40-15:10 Dönem I Poster Başı Tartışma (2)	14:25-15:15 17. Oturum
14:45-15:30 4. Oturum	15:10-15:45 11. Oturum	15:20-16:20 18. Oturum
15:35- 16:00 5. Oturum	15:45-16:00 Ara	16:30-17:00 "SHUFFLE"
16:00-16:15 Ara	16:00-16:30 "SHUFFLE"	17:00-17:30 Ödöl Töreni ve Kapanış
16:15- 16:45 "SHUFFLE"		

PROGRAM

13 MAYIS 2015 ÇARŞAMBA

(Prof. Dr. İhsan Doğramacı Konferans Salonu-Bağlıca Yerleşkesi)

09:30 – 10:00 Açılış

Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı

Açılış Konuşmaları:

Prof. Dr. F. Belgin Ataç

Çalışma Grubu Koordinatörü

Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu

Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Ali Haberal

Başkent Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Mehmet Haberal

Başkent Üniversitesi Kurucusu ve Kurucu Rektörü

10:00-10:45

Açılış Konferansı “Yaşam Bilimlerinde Kadın Olmak”

Konuşmacı: Prof. Dr. Yasemin Gürsoy- Özdemir

10:45 -11:00

ARA

11:00 -11:45

1. Oturum:

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem

Stj. Dr. Özer Tuç

S.1_(DIII) 11:00-11:15

Tekil Gebeliklerde, Preterm Doğuma İlişkin Risk Faktörlerinin ve Preterm Doğumu Önlemeye Yönelik Uygulamaların Sonuçlarının Araştırılması

Çağla Koçberber, Deniz Serim Korkmaz, İrmak Tahmaz, İrem Hazal Toroslu, Elif Ünal

Danışmanlar: Yrd. Doç. Dr. Çağrı Gülümser

Prof. Dr. Filiz Bilgin-Yanık

S.2_(DIII) 11:15-11:30

Sol Koroner Sistem İçin Kullanılan Radyal Arter Graftlerinin Proksimal Anastomozunun Aortaya veya Sol İnternal Mammariyan Artere Yapılmış Olması, Greftin Açık Kalma Oranını Etkiler mi?

Ayşe Şenol, Gülay Çandır, Recep Murat Potas, Selin Yılmaz, Seray Yazgan

Danışman: Doç. Dr. Bahadır Gültekin

S.3_(DII) 11:30-11:45

Sıçanlarda Deneysel Subaraknoid Kanama Sonrası Ortaya Çıkan Serebral Vazospazmda Etanersept Tedavisinin Etkinliğinin Araştırılması

Beyza Arslan, Tuğçe Mert, Yaşar Gürhan Çuhadar, Zehra Ecem Ertepe,

İlteriş Kağan Türkyılmaz

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Erkin Sönmez

11:50 -12:35

2. Oturum:

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Levent Peşkircioğlu

Stj. Dr. Dilara Alpan

S.4_(DII) 11:50-12:05

Üç Boyutlu Bilgisayar Oyunlarının Klinik Öncesi Tıp Eğitiminde Akademik Başarı Üzerine Etkisi

Ayşe Berna Sence, Kevser Altıntaş, Hande Çelik, Öykü Yaşyerli,

Abdurrahim Emirhan Üçüncü

Danışman: Doç. Dr. Erhan Kızıltan

- S.5 (DIII)** 12:05-12:20 **Başkent Üniversitesi Hastanesi Kardiyoloji Anabilim Dalına Başvuran Kapak Hastalığı ile İlişkisiz Atrial Fibrilasyon Hastalarında İnme Riskinin ve Tedavi Uygunluğunun Araştırılması**
Fatma Nur Akyol, Selin Aslan, Orhan Ayata, Deniz Can Başaran, Muammer Duman
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Emir Karaçaglar
- S.6 (DII)** 12:20-12:35 **Staphylococcus Aureus İzolatlarında Metisilin Direncinin Farklı Yöntemlerle Araştırılması**
Fikret Altunay, Okan Ergen, Ziya Utku Kuyucu
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Ebru Evren
- 12:35-13:30** **ARA**
- 13:30 -14:15** **3. Oturum:**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Tolga Reşat Aydos
Stj. Dr. Ender Ergüder
- S.7 (DIII)** 13:30-13:45 **Bir Yıl İçerisinde Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Kardiyoloji Bölümü'nde Kardiyomiyopati Tanısı Almış Hastaların Demografik, Klinik ve Tedavi Özelliklerinin Değerlendirilmesi**
İsmet Mert Erdoğan, Barış Kantarcı, Sultan Burçak Kara, Necati Yağız Yeşilova, Yılmaz Yılmazlı
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Orçun Çiftçi
- S.8 (DII)** 13:45-14:00 **Yüz Asimetrisinin Objektif ve Subjektif Değerlendirme Farklılıkları**
Deniz Mert Ayan, Rana Baykan, Ecem Demirkan, Ödül Özkan, Irmak Özkubat, Mert Şimşek
Danışman: Doç. Dr. Ayla Kürkcüoğlu
- S.9 (DIII)** 14:00-14:15 **Sağlık Meslek Mensuplarına (SMM) Şiddet: Nedenler, Tutumlar, Davranışlar**
Öner Deniz Aslan, Irmak Erdemir, Berk Halilibeyoğlu, Alican Kanat, Erim Berke Yöney
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Zehtiye Füsün Yaşar
- 14:15-14:45** **Dönem I Poster Başı Tartışma (I)**
- 14:45-15:30** **4. Oturum:**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. R. Vedat Yıldırım
Stj. Dr. Zeki Sönmez
- S.10 (DII)** 14:45-15:00 **Miyofibroblastların Erken Yara İyileşme Sürecindeki İnce Yapı Özellikleri**
Deniz Kuzundar, Cansın Yıldız, H. Can Karaman, H. Baran Akçay, H. Efe Akalın, Elif Merve Bakmaz, Gizem Keleş
Danışman: Prof. Dr. Atilla Dağdeviren
- P.11** 15:00-15:05 **Dünya'da ve Türkiye'de Çocuk İhmali ve İstismarı**
Uğur Can Özçelik, Gizem Zor, Zeynep Şenay, Alperen Özdemir, Hilal Öztürk
Danışman: Prof. Dr. Rengin Erdal
- P.2** 15:05-15:10 **(Biyo) İstatistik Nedir, Nerelerde Kullanılır**
Pelin Külâh, Serra Duygulu, Bilge Göger, Leyla Azizova
Danışman: Prof. Dr. Ersin Ögüş
- P.3** 15:10-15:15 **Canlı Bir Hücre Olmak İçin Kaç Gen Gerekir?**
Ahmet Peçen, Ersin Kandemir, İdil Karataş, İpek Ercan
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Yunus Kasım Terzi

S.11 (DIII) 15:15-15:30 **Bir Basketbol/Voleybol Okulu ve Spor Kulübünün Sporcularının Sağlıklı Beslenme ve Sporcu Beslenmesi Konusunda Bilgi Düzeylerinin ve Alışkanlıklarının Belirlenmesi**
Elif Buse Altun, Selin Diboğlu, Ece Emin, Ceren Polat, Ayşe Yılmaz
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Sare Mihçioğur

15:35-16:00 **5. Oturum:**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Yunus Kasım Terzi
Stj. Dr. Beril Yüksel

S.12 (DIII) 15:35-15:50 **Hidrosel Hastalarının Epidemiyolojisi ve Tedavi Yaklaşımları**
Berk Yasin Ekenci, Doğançan Özer, Mehmet Ali Turanoğlu, Kadem Cem Haberal,
Elif Bengisu Bilgin
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğba Acer

P.4 15:50-15:55 **Enürezis Noktürna**
Ayşe Ayyüce Karagöz, Cansu Delikanlı, Esmanur Tunç, Lara Naz Karademir
Danışman: Prof. Dr. Esra Baskın

P.5 15:55-16:00 **Tarih Öncesi Dönemde İyileştirme Ritüelleri**
Elif Karahüseyinoğlu, Şerefhan Erten, Yasemin Duman, Yasemin Sincer
Danışman: Yrd. Doç. Dr. R. Vedat Yıldırım

16:15-16:45 **"SHUFFLE"**

14 MAYIS 2015 PERŞEMBE
(Prof. Dr. İhsan Doğramacı Konferans Salonu-Bağlıca Yerleşkesi)

09:00-09:35 **6. Oturum:**
Oturum Başkanları : Prof. Dr. Lale Olcay
İnt. Dr. Utku Yalınbaş

S.13 (DIII) 09:00-09:15 **Meme Kontrolü İçin Gelen Hastalarda Meme Ultrasonografi Bulgularının Klinik Bulgularla Karşılaştırılması**
Ahmet Ozan Kaleci, Çınar Mete, Beste Öztürk, Cansu Ünsal, Alperen Kutay Yıldırım
Danışman: Prof. Dr. Nihal Uslu

P.6 09:15-09:20 **Mitokondriyal Stres**
Cem Yücelgen, Çağla Bengü Vural, İpek Sertbudak, Nazlıcan Karakuş,
Sefer Alp Atayakulol
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Hasibe Verdi

S.14 (DII) 09:20-09:35 **Chiari Tip I Malformasyonu'nun Cinsiyetler Arası Görülme Sıklığı**
Fatma İlay Korkmaz, Abdullah Oğuz Pektaş, Berna Yıldız, Görkem Yayıcı,
Şerife Çakılıç, Beyza Ural
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Hale Öktem

09:40-10:30 **7. Oturum:**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nihal Uslu
Stj. Dr. Hasan Dilhan Bingöl

S.15 (DIII) 09:40-09:55 **Çocuk Hematoloji Polikliniği'ne Burun Kanaması Nedeni ile Başvuran Hastaların Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi**
Gökçe Nas, Sera Kılıç, Pınar Ülgen, Z. Melike Özdamar
Danışman: Prof. Dr. Lale Olcay

P.7 09:55-10:00 **Simülasyon: Tıp Eğitiminde Değişimin Sesi**
Cansel Kuş, Doğa Şimşek, Meltem Deniz, Alp Berkay Tunçezen
Danışman: Prof. Dr. Arzu Balkan

- S.16_(DII)** 10:00- 10:15 **Mristudio Yöntemi ile Beyin Beyaz Cevher Yolların Traktografisi**
Merve Göker, Hüseyin Birkan Şahin, Şeyhmus Alpagat, Merve Meliha Ekelik,
Damlanur Kaval
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Handan Soysal
- S.17_(DIII)** 10:15-10:30 **Sternum Rezeksiyonlarında Rekonstrüksiyon Materyalinin Seçimini Etkileyen Faktörler**
Alara Akdeniz, Büşra Bodur, Gönül Or, Gülce Cansu Serin, Selin Ünal
Danışman: Prof. Dr. Dalokay Kılıç
- 10:30-11:00** **ARA**
- 11:00-12:00** **8. Oturum: Fakülteler Arası Etkileşim Oturumu (1)**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Haldun Müderrisoğlu
İnt. Dr. Merve Naz Inan
- DS.1** 11:00-11:15 **Donörlerden Elde Edilen İnsan Karaciğer Organoidleri, Doku Yenilenmesini Düzenleyen Mekanizmaları ve Kanser Gelişimini Anlamak İçin Umut Vaat Ediyor**
Baransel Kamaz
Danışman: Dr. Meritxell Huch
Gurdon Enstitüsü -Cambridge Üniversitesi- İngiltere,
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- DS.2** 11:15-11:30 **"Small Hairpin RNA Interferans" Kullanılarak Lokal Kemik İliği Renin-Anjiyotensin Sistemi Üzerinden Angiotensin II-1 Reseptörü Modülasyonu ile Löseminin Tedavi Edilmesi**
Ömer Faruk Özbulut, Kadir Büyükcşelebi
Danışman: Prof. Dr. İbrahim C. Haznedaroğlu
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- DS.3** 11:30-11:45 **Behçet Hastalığında İnfertilite Mekanizmasında Oksidatif Stresin Rolü: Etkin Takip ve Antioksidan Tedavi ile Sperm ve Oosit DNA Hasarının Önüne Geçilerek İnfertilite Prognozunun İyileştirilmesi**
Mert Kahraman Maraşlı, Mustafa Şahin
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi
- DS.4** 11:45-12:00 **Pankreas Ductal Adenokarsinomunda Pankreatik Stellat Hücreler ve "Long-noncoding" RNA'ların Tümör Mikroçevresine Etkileri ve Tedavide Moleküler Hedef Olarak Kullanılabilme İmkânları**
Stj. Dr. Sevdâ Aygün
Danışman: Prof. Dr. Dicle Güç
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- 12:00 -13:30** **ARA**
- 13:30-14:05** **9. Oturum:**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Ebru Evren
İnt. Dr. Batuhan Çakmak
- S.18_(DII)** 13:30-13:45 **Altmış Beş Yaş Üstü Sağlıklı Bireylerde Parmak Vuru Testinin Temporal Analizi: Motor Fonksiyon ve Enerji Kullanımı İlişkisi**
Asya Tunya Aydın, Barış Cem Bülbül, Beliz Özkalkan, Cansu Özaydın, Ezgi İnaltekin
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Leyla Aydın
- P.8** 13:45-13:50 **Propolis ve İnsan Sağlığı**
Türkan Akarsu, Gözde Çalışkan, Sude İkizer, Esin Ece Korkmaz, Nur Sena Şen
Danışmanlar: Öğr. Gör. Dr. Eda Özturan-Özer
Prof. Dr. Derya Akaydın-Aldemir

- S.19_(DIII)** 13:50-14:05 **Gastrik Kanser ve Histolojik Tipinin “*Helibacter Pylori*” Enfeksiyonu ile İlişkisi**
Nil Bahar Atasoy, Gizem Akçay, Özkan Atalay, Utkun Moran, Seray Kaynak
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Eda Yılmaz Akçay
- 14:10-14:40** **10. Oturum: Yurt Dışı Tecrübe Paylaşımı**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Orçun Şahin
İnt. Dr. Gonca Aşut
Stj. Dr. Melis Doğanay
İnt. Dr. Batuhan Çakmak – Harvard Üniversitesi, A.B.D. Deneyimi
İnt. Dr. Deniz Türküm Atıkan – M.D. Anderson Kanseri Merkezi, A.B.D. Deneyimi
- 14:40-15:10** **Dönem I Poster Başlı Tartışma (2)**
- 15:10-15:45** **11. Oturum:**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Serkan Öcal
İnt. Dr. Deniz Türküm Atıkan
- S.20_(DIII)** 15:10-15:25 **Mide Prekanseröz Lezyonlarından Gastrik Metaplazinin Endoskopik ve Histopatolojik Takibi**
Burak Gülşen, Gülnihal Aktaş, Çisem Ulus, Sevdâ Özenoğlu
Danışmanlar: Doç. Dr. Murat Korkmaz
Yrd. Doç. Dr. Serkan Öcal
- P.9** 15:25-15:30 **Y Kromozomunun Evrimsel Yolculuğu**
Ayça İlgin Altaner, Ada İrmak Özcan, Gamze Haras, Ahmet Gümüş
Danışman: Uzm. Dr. Peren H. Karagin
- S.21_(DIII)** 15:30-15:45 **Teobromin İmatinibin Etkinliğini Arttırır mı?**
Zeynep Özdemir, Çağan Asparuk, Oğuzhan Ak, Dide Aysun, Doğa Akgör,
Fulya Elmastaş, Doğukan Akkuş
Danışman: Doç. Dr. Erkan Yurtcu
- 15:45-16:00** **ARA**
- 16:00-16:30** **“SHUFFLE”**

15 MAYIS 2015 CUMA

(Prof. Dr. Hasan Telatar Konferans Salonu, B.Ü. Ankara Hastanesi)

- 09:00-09:35** **12. Oturum:**
Oturum Başkanları :
Yrd. Doç. Dr. Seda Türkoğlu Babakurban
Stj. Dr. Eda Süzen
- S.22_(DIII)** 09:00-09:15 **Üniversite Öğrencilerinde Tinnitus Prevelansı ve Risk Faktörlerinin Analizi**
Ayşe Berin Acar, Algan Turgut, Seray Gülay, Derya Menekşe Parlak,
Fatma Büşra Atalay
Danışman: Uzm. Dr. Işıl Öz
- P.10** 09:15-09:20 **Rehabilitasyonda Yapay Zeka**
Ayça Demirel, Atakan Öklü, Elif Selçuk, Ahmet But, Emre Vuraloğlu
Danışman: Doç. Dr. Nuri Çetin
- S.23_(DIII)** 09:20-09:35 **Ratlarda *Candida Albicans* Biyofilmi Oluşturulmuş Titanyum Plaklar ile Enfeksiyon Modeli: *In vivo* Çalışma**
Aylin Ceren Akın, Büşra Bürçe, Ebru Opçin, Bengisu Şahin, Eda Şahin, Yağmur Şahin
Danışman: Prof. Dr. Müge Demirbilek-Ekici

09:40-10:30

13. Oturum:

Oturum Başkanları:

Yrd. Doç. Dr. Özgün Karaer Karapıçak

Stj. Dr. Yaşar Ozan Saraçoğlu

- S.24_(DIII)** 09:40-09:55 **Başkent Üniversitesi Hastanesi Kalp Damar Cerrahi Anabilim Dalına Başvuran Mitral Kapak Patolojisine İkincil Gelişen Fonksiyonel Triküspit Yetmezlikli Hastaların Cerrahi Tedavi Sonrası Klinik Süreçlerinin İncelenmesi**
Ece Diker, Ülker Girayhan, Berkay Güzel, Nursima Kunt, Çağla Nakkaş
Danışman: Prof. Dr. Atilla Sezgin
- S.25_(DIII)** 09:55-10:10 **Ülseratif Kolit Hastalarında Hastalık Aktivitesinin Derecelendirilmesinde Dolaylı Belirteçlerin Rolü**
Ayşe Sılam Baş, Nur Seren Bildiren, Seden Hayal Birgören, Utku Dönger
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özgür Harmancı
- P.11** 10:10-10:15 **Yapay Zeka ve Tıp Alanındaki Uygulamaları**
Arda Büyükkaraman, Merve Gürsoy, Balın Özsoy, Ezgi Yenişekerci
Danışman: Doç. Dr. A. Canan Yazıcı
- S.26_(DII)** 10:15-10:30 **Kan Kültüründen İzole Albicans Dışı Kandidaların Üç Farklı Yöntemle Tiplendirilmesi ve Yöntemlerin Uyum ve Maliyet Açısından Karşılaştırılması**
Zeki Ceran Eraslan, Serin Doğan, Meryem Didem Gökteş, Esra Nur Şener, İrem Uzunsoy, Şahin Akın
Danışman: Prof. Dr. Julide Sedef Göçmen

10:30-10:55

ARA

10:55-11:30

14. Oturum

Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Özgür Harmancı

Stj. Dr. Tahir Eryılmaz

- S.27_(DII)** 10:55-11:10 **Parsiyel ve Yaygın Akut Mezenterik İskemi ve Nekrozda Kan Biyokimyası Değişikliklerinin Analizi**
Alp Giray Uygur, Begüm Tunç, Burak Çevirici, Emir İlkerli, Hüseyin Cem Yüceer, Özgün Çiçek
Danışman: Doç. Dr. Necdet Özçay
- P.12** 11:10-11:15 **Obezitenin Konu Mankenliğinde Davranış Değişikliği Oluşturma**
Naz Kartal, Ceren Çetin, Sezin Alparslan, Duygu Koyuncu
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Fazıl Serdar Gürel
- S.28_(DIII)** 11:15-11:30 **Osteoporotik Çökme Kırıklarında Vertebroplasti ve Kifoplasti'nin Etkinliği ve Güvenliliği**
Yurdagül Devenci, Ege İleri, Selver Merve Kuş, Emre Selamoğlu, Şehnaz Şekeroğlu
Danışman: Doç. Dr. Cem Yılmaz
- 11:35 - 12: 05** **15. Oturum: Fakülteler Arası Etkileşim Oturumu (2)**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Cem Yılmaz
Stj. Dr. Canberk Usta
- DS.5** 11:35-11:50 **Sigara Kamu Spotlarının Etkilliliği: Louis Pasteur Çalışma Grubu Sonuçları**
Abbas Aslan, Mahmut Mert Ercel, Fatih Güneş, Mahmut Yozgat, Ali Akçakuyu
Danışman: Prof. Dr. Mehmet Serdar Soydinç
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- DS.6** 11:50-12:05 **Plastinasyon mu, Kadavra mı?**
Amine Büşra Ateş, Sena Gül Çakır, Mehmet Alptekin Çelemen, Büşra Nur Tüten
Danışman: Doç. Dr. Bünyamin Işık
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

- 12:05-13:30** **ARA**
- 13:30-14:20** **16. Oturum:**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Murat Özkan
Stj. Dr. Gökhan Barutcu
- S.29 (DIII)** 13:30-13:45 **Başkent Üniversitesi Öğrencilerinde Erken Yaşam Olayları ile Somatizasyon İlişkisinin İncelenmesi**
Bengisu Çakır, Caner Çetinoğlu, Özge İrem Morkoç, Tuvana Türkay Tüdeş, Fırat Yıldırım
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özgün Karaer Karapıçak
- S.30 (DII)** 13:45-14:00 **Sıçanlarda Hareket Kısıtlayıcı Düzenekteki Empati Kurma Davranışı Üzerine Oksitosinin Olası Etkilerinin Araştırılması**
Cem Aykanat, Ezgi Babacan, Onur Mert Benden, Şükran İdil Köstem, Ozan Özcan, Gökçen Şimşek, Deniz Tanaşan
Danışman: Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem
- P.13** 14:00-14:05 **Gıdalarda Gizli Sağlık: Antioksidanlar**
Bahadır Azizağaoğlu, Büşra Karabacak, Elif Oya İlhan, Emre Can Ersoy
Danışman: Öğr. Gör. Dr. A. Şebnem İlhan
- S.31 (DIII)** 14:05-14:20 **Konjenital Kalp Anomalileri İçin Yapılan Ameliyatlarda Siyanoz Varlığının Postoperatif Kanama Miktarına Etkisi**
İtır Aktürk, Sıla Çelik, Bekem Güvenir, Nasibe Tutku Kumru, Elif Gamze Oğuz
Danışman: Doç. Dr. Murat Özkan
- 14:25- 15:15** **17. Oturum:**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Necdet Özçay
İnt. Dr. Seda Dağlı
- S.32 (DIII)** 14:25-14:40 **2011-2014 Yılları Arasında İntrakraniyal Patoloji ve Beyin Ödemi Tedavisi Yapılan Hastaların Retrospektif İncelenmesi**
F. Pelin Çelik, İrem Erdem, Tuğba Kaya, Esra Öner, Gamze Özbaş
Danışman: Doç. Dr. Salih Gülşen
- S.33 (DII)** 14:40-14:55 **Gebe Sıçanlarda İntraperitoneal Olarak Uygulanan Lipopolisakkarit (Lps) ile Oluşturulan Sepsis Modelinde Vasküler Yanıtların Değerlendirilmesi**
Damla Gürkan, Esra Erdoğan, E. Berin Yağcı, Pelin Abataş, Pelin Akçay, Aybüke Mandacı
Danışman: Doç. Dr. Müge Tecder-Ünal
- S.34 (DII)** 14:55-15:10 **İnsan Bedeninde Yer Alan Farklı Yapıların Anatomik Konumları**
Caner Koşal, Merve Oltulu, Ali Suludere, Ömer Sülçe, Berkay Ulus
Danışman: Prof. Dr. İ. Can Pelin
- P.14** 15:10-15:15 **Kişisel Bakım Ürünlerine Farklı Bir Bakış**
Barış Kutlu, Salih Omurtay, Baran Haris Kaymaz, Aslı Akün, Nazmiye Tansu Güler
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Fatma Helvacıoğlu
- 15:20- 16:20** **18. Oturum:**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Ebru Şebnem Ayva
İnt. Dr. Tuğçe Kandemir
- DS.7** 15:20-15:35 **Çevir Pedalı**
Grup BİROTA: Ahmet Eriçyel, Kardelen Çubuktar, Yakup Turan, Sümeyye Şener, Bilal Mete Ülker, Sümeyye Arslan, Zeynep Seday, Alper Başar, Esra Ensaroğlu, Abduldıyan Mahmoody, Elif Zavalsız
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Utku Yılmaz
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

- DS.8** 15:35-15:50 **Aranan Kan Belki de Sizdedir!**
Erdem Parmaksız, Merve Gürol, Rabia Ayça Kiraz, Ezgi Çakmak, Mahmut Peynirci,
Elif Coşkun, Mustafa Cemil Özmen, A. Fatih Kanberoğlu, Kabirullah Sharifi,
M. Erhan Demirkıran, Recep Arpacı, Ömer Albayrak
Danışman: Doç. Dr. Yusufhan Yazır
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli
- DS.9** 15:50-16:05 **Onların Elinden**
Oğuzhan Gülçek, Hasan Kumru, Zeynep Betül Gündüz, Servet Serok Demir,
Kenan Çelik, Vedat Yardımcı, Anıl Özgür, Elif Öztürk, Feyza Nur Taş,
Ebru Deniz Yurtsuz, Devrim Yıldız, Kaan Balal
Danışman: Doç. Dr. Gülden Sönmez Tamer
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli
- DS.10** 16:05-16:20 **Kocaeli Tıp Fakültesi Hastanesinde Ağrı Tedavisi Memnuniyeti**
Melike Onuktav, Can Demirdağ, Deniz Karaayan, Emek Esra Şahinbaş, Erdal Karataş,
Eyüp Topak, Gülşah Kesgin, Leyla Aktaş, Melis Atakan, Merve Yüksel,
Mesut Küçükbiş, Tuğçe Akgül, Tuğçe Nur Yeniş, Umut Kefeli
Danışman: Yrd. Doç Dr. Umut Kefeli
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
- 16:20-16:30** **ARA**
- 16:30-17:00** **“SHUFFLE”**
- 17:00-17:30** **ÖDÜL TÖRENİ ve KAPANIŞ**

Not: Posterler 13-14 Mayıs 2015 tarihlerinde gün boyu asılı kalacaktır
S: Sözlü Sunum; P: Dönem I Poster Sunumu; DS: Davetli Sunum; DII: Dönem II; DIII: Dönem III

ÖZETLER

Tekil Gebeliklerde, Preterm Doğuma İlişkin Risk Faktörlerinin ve Preterm Doğumu Önlemeye Yönelik Uygulamaların Sonuçlarının Araştırılması

Çağla Koçberber, Deniz Serim Korkmaz, Irmak Tahmaz,
İrem Hazal Toroslu, Elif Ünal

Danışmanlar: Yrd. Doç. Dr. Çağrı Gülümser,
Prof. Dr. Filiz F. (Bilgin) Yanık

Tekil gebeliklerde preterm doğum (PTD) ile ilişkilendirilen risk faktörleri ile preterm doğumu önlemeye yönelik uygulamaların gebelik sonuçlarına etkilerinin araştırılması.

Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi kayıtları taranarak 2013-2014 yıllarında takip edilmiş olan tekil gebelikler, PTD riski taşıyanlar (çalışma grubu, n=557) ve taşımayanlar (kontrol grubu, n=896) olarak iki gruba ayrıldı. Riskli olgularda preterm doğumu önlemeye yönelik olarak yapılan uygulamalar kaydedildi. Grupların demografik özellikleri ve PTD oranları karşılaştırıldı. Ayrıca çalışma grubu PTD risk faktörlerine göre alt gruplara ayrılarak, preterm doğumu önlemeye yönelik uygulamalar ve PTD oranları açısından değerlendirildi. İstatistiksel analizler için Mann-Whitney U, ki-kare ve Fisher testleri kullanıldı.

PTD oranları, çalışma grubunda %15,8, kontrol grubunda %6,3 idi ($p<0,05$). Çalışma grubunda en sık kaydedilen PTD risk faktörleri, ileri anne yaşı (%74,5), tüp bebek gebeliği (%29,4) ve plasenta previa (%3,9) idi. Preterm doğumu önlemeye yönelik olarak çalışma grubunun %7,5'ine progesteron, %3,8'ine tokolitik ajan, %1,8'ine servikal serklaj ve %0,9'una servikal pesser uygulanmıştı. PTD oranları, sadece ileri anne yaşının risk faktörü olduğu gebelerde kontrol grubuna göre anlamlı fark göstermezken ($p>0,05$), sadece tüp bebek gebeliğinin risk faktörü olduğu olgularda anlamlı olarak yüksekti (%12,5, $p<0,05$). Geç düşük / PTD öyküsü ve kısa serviks bulunan iki alt grupta da tüm olgulara preterm doğumu önlemeye yönelik uygulamalar yapıldığı halde PTD oranları anlamlı olarak yüksekti (%55,6, $p<0,05$ ve %56,3, $p<0,05$).

Çalışmamızda PTD riski taşıyan tekil gebeliklerde, kontrol grubuna göre, PTD oranı anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Tüp bebek gebeliğinin PTD için başlı başına bir risk faktörü olduğu görülmüştür. Literatürdeki çalışmalara göre PTD için en önemli risk faktörleri geç düşük / PTD öyküsü ve kısa servikstir. Bizim çalışmamızda da bu risk faktörleri bulunan tüm olgularda preterm doğumu önlemeye yönelik uygulamalar yapıldığı halde PTD oranlarının kontrol grubuna göre oldukça yüksek olduğu izlenmiştir. Bu uygulamalar preterm doğumu tamamen önleyememekle birlikte bir süre geciktiriyor olabilir. Dolayısıyla bu uygulamaları değerlendirecek daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Preterm doğum, Tekil gebelik, Preterm doğum risk faktörleri, Preterm doğumun önlenmesi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA 15/59) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Evaluation of the Risk Factors and the Results of Preventive Measures for Preterm Delivery in Singleton Pregnancies

Çağla Koçberber, Deniz Serim Korkmaz, Irmak Tahmaz,
İrem Hazal Toroslu, Elif Ünal

Supervisors: Assist. Prof. Dr. Çağrı Gülümser,
Prof. Dr. Filiz F. (Bilgin) Yanık

The aim of this study is to investigate how the risk factors associated with preterm delivery (PTD) and the preventive measures against PTD affect the outcomes of singleton pregnancies.

Başkent University Ankara Hospital records were searched for singleton pregnancies with antenatal follow-up in years 2013-2014. Pregnancies with and without PTD risk factors constituted the study (n=557) and control (n=896) groups. Preventive measures used against PTD were recorded. Demographic characteristics and PTD rates of the two groups were compared. The study group was subdivided according to the PTD risk factors and the subgroups were evaluated with respect to the preventive measures against PTD and the PTD rates. Mann-Whitney U, chi-square and Fisher's tests were used for statistical analyses.

PTD rates were 15.8% and 6.3% in the study and control groups ($p<0,05$). The most common risk factors in the study group were advanced maternal age (AMA) (74.5%), in-vitro-fertilization (IVF) pregnancy (29.4%) and placenta previa (3.9%). Preventive measures used were progesterone (7.5%), tocolytic agents (3.8%), cervical cerclage (1.8%) and cervical pessary (0.9%). PTD rate of the group with AMA as the only risk factor, was not significantly different from that of the control ($p>0,05$); whereas it was significantly higher in the group with IVF pregnancy as the only risk factor (12.5%, $p<0,05$). Cases with the history of late abortion/PTD and with short cervix had all received preventive measures, but still had significantly higher PTD rates compared to the control group (55.6%, $p<0,05$ and 56.3%, $p<0,05$).

In our study, PTD rate was significantly higher among the singleton pregnancies with PTD risk factors, compared to the control group. Being an IVF pregnancy was a risk factor for PTD by itself. History of late abortion/PTD and short cervix are known to be the most important risk factors for PTD. Although all of the pregnant women with those risk factors have used preventive measures against PTD, the PTD rates were still significantly higher compared to the control group. These preventive measures might not completely prevent PTD but perhaps delay it. Further studies are required to evaluate the effectiveness of these measures.

Keywords: Preterm delivery, Singleton pregnancy, Risk factors, Prevention

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: 15/59) and supported by Başkent University Reserach Fund

Sol Koroner Sistem İçin Kullanılan Radyal Arter Greftlerinin Proksimal Anastomozunun Aortaya veya Sol İnternal Mammariyan Artere Yapılmış Olması, Greftin Açık Kalma Oranını Etkiler mi?

Ayşe Şenol, Gülay Çandır, Recep Murat Potas, Selin Yılmaz,
Seray Yazgan
Danışman: Doç. Dr. Bahadır Gültekin

Bu çalışma sol koroner arter sistemi by-passlarında kullanılan radyal arter greftinin proksimal anastomozunun, sol internal mammarian artere (LİMA) ya da aortaya yapılmasının, anastomozların açık kalma oranını nasıl etkilediğini araştırmak için planlanmıştır.

Mayıs 2000 ve Mayıs 2009 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi bölümüne CABG uygulanmış 59 olgu incelendi. Sol koroner sistem için radyal arterin kullanıldığı ve proksimal anastomozları LİMA'ya yapılan 14 olgu ve aorta'ya yapılan 45 olgu; operasyon sonrası kontrol amaçlı anjiyolarıyla retrospektif olarak değerlendirilmeye alındı. Olgularla ilgili verilere Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi arşivinden ulaşıldı. Greftlerin açık kalma durumlarını değerlendirirken kardiyoloji ve kalp damar cerrahisi ortak konsey sonuçları incelendi.

Veri değerlendirilmesinde sürekli ve nümerik olmayan değerler için "Fisher Exact Test" ve "Chi-Square", sürekli değişkenler için One-way ANOVA ve Student-t Test uygulandı.

Olguların ortalama takip süresi ortalama 64,1 aydır. Radyal greftlerin proksimal anastomozları LİMA'ya yapılan 14 hastanın tümünde(%100) greftlerin açık olduğu izlendi. Proksimal anastomozları aortaya yapılan 45 olgunun 34'ünde (%75,6) greftlerin açık olduğu izlendi. Aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.05$).

Distal anastomozların sirkumfleks veya diyagonal artere yapılmış olmasının bir fark yaratmadığı belirlendi ($p=0.33$).

Distal anastomozun yapıldığı koroner arterdeki pre-operatif lezyonun %90'ın üzerinde olduğu olgularda, açık kalma oranı anlamlı derecede yüksek çıkmıştır($p=0.038$).

Radyal arterin proksimal anastomozlarının LİMA'ya yapılması, anastomozların açık kalma oranını yükseltmektedir.

Anahtar kelimeler: Radyal arter, LİMA, Aorta, Açık kalma oranı

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA 15/81) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Does the Proximal Anastomosis of the Radial Artery Graft Used for Revascularisation of Left Coronary System Affect Graft Patency Rates?: to the Aorta or Left Internal Mammary Artery?

Ayşe Şenol, Gülay Çandır, Recep Murat Potas, Selin Yılmaz,
Seray Yazgan

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Bahadır Gültekin

This study planned for investigating the patency rate of the proximal anastomosis of the radial artery graft which was used for the revascularisation of the left coronary artery system according to the proximal anastomosis site, the left internal mammary artery (LIMA) or the aorta.

59 patients who had coronary artery by pass grafting (CABG) between May 2000 and May 2009 in Baskent University Ankara Hospital Cardiovascular Surgery department were analysed retrospectively from control angiographies. 14 patients' proximal anastomosis made to LIMA and 45 patients' proximal anastomosis made to the aorta. Patients' data were assembled from Baskent University, Ankara Hospital Cardiovascular Surgery archive. Assessment of the patency of the grafts were examined from the joint council of the cardiology and cardiovascular surgery results.

Non-continious, non-numeric variables were analysed by Fisher's exact test and Chi-Square, continious variables were analysed by One way ANOVA and Student-t test.

The mean follow-up of was 64.1 months. 14 patients' all proximal anastomosis of the radial graft made to LIMA was observed open (100%). 45 patients' 34 anastomosis (75.6%) whose proximal anastomoses performed to the aorta demonstrated clear. The difference between the anastomosis sites was statistically significant ($p = 0.05$).

There was no difference between diagonal artery or circumflex as distal anastomosis site according to patency rates ($p = 0.33$).

The pre-operative coronary artery lesion more than 90% in the distal anastomosis patency rates were significantly higher ($p = 0.038$).

The radial artery patency rates were higher in cases whose proximal anastomosis site selected as LIMA.

Keywords: Radial artery, LIMA, Aort, Patency rate

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA15/81) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Sıçanlarda Deneysel Subaraknoid Kanama Sonrası Ortaya Çıkan Serebral Vazospazm'da Etanersept Tedavisinin Etkinliğinin Araştırılması

Beyza Arslan, Tuğçe Mert, Yaşar Gürhan Çuhadar,

Zehra Ecem Ertepe, İlteriş Kağan Türkyılmaz

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Erkin Sönmez

Bu çalışmada, sıçanlarda subaraknoid kanamaya (SAK) bağlı gelişen serebral vazospazm tedavisinde, insan tümör nekrotize edici faktör antagonisti olan etanersept'in etkinliğinin gösterilmesi amaçlanmıştır.

Çalışmamızda 18 adet Sprague-Dawley türü erkek sıçan kontrol, SAK ve ETA grubu olmak üzere 3 gruba eşit olarak dağıtılmışlardır. Sıçanlar bilişsel fonksiyon eğrileri platoya oturana kadar (3-5 gün) Morris su labirentinde 4 yönde yüzdürülmüştür. 10 gün sonra yaptırılan retansiyon yüzüşü sonrası SAK ve ETA grubundaki sıçanların sisterna magnasi içerisine 0,4cc/kg otolog arteriyel kan verilerek subaraknoid kanama oluşturulmuştur. ETA grubundaki sıçanlara subaraknoid kanama oluşturulduktan hemen sonra başlanmak üzere etanersept 5 mg/kg dozunda 12 saat ara ile toplam 4 doz intraperitoneal olarak verilmiştir. Tedavinin bitmesini takiben sıçanlar tekrar yüzdürülmüş ve bilişsel fonksiyonları değerlendirilmiştir. Ardından sıçanlar sakrifiye edilmiş ve alınan örnekler morfolojik değerlendirme için patoloji bölümünce ve lipid peroksidasyon ölçümü için de biyokimya bölümünce değerlendirilmiştir.

Bilişsel değerlendirme, morfolojik değerlendirme ve lipid peroksidasyon ölçümü ile elde edilen değerler gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırılmışlardır.

Yaptığımız literatür taramasına göre, sıçanlarda subaraknoid kanama sonrası ortaya çıkan serebral vazospazm tedavisinde etanersept'in nöroprotektif etkileri ilk kez bu çalışmada araştırılmıştır.

Anahtar kelimeler: Subaraknoid kanama, Serebral vazospazm, Etanersept, Bilişsel değerlendirme, Lipid peroksidasyon, Vasküler morfoloji

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: DA 15/14) ve Başkent Üniversitesi Araştırma fonunca desteklenmiştir.

The Investigation of Etanercept Treatment's Efficacy on Cerebral Vasospasm Seen After Experimental Subarachnoid Hemorrhage in Rats

Beyza Arslan, Tuğçe Mert, Yaşar Gürhan Çuhadar,

Zehra Ecem Ertepe, İlteriş Kağan Türkyılmaz

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Erkin Sönmez

The aim of this study is to evaluate the efficacy of etanercept- a TNF-alfa antagonist- on the treatment of cerebral vasospasm that arise after subarachnoid hemorrhage in rats.

A total of 18 adult male Sprague-Dawley rats were randomly divided into 3 groups as Control, SAH and ETA. Rats were let to swim on four directions in Morris water maze until the cognitive functions get stabilised (3-5 days). 10 days later, subarachnoid hemorrhage was produced by autologous arterial blood (0.4 cc/kg) injection into the cisterna magna of the rats in all groups except the control group. No medication was administered to the rats in the SAH group. Etanercept with a dose of 5 mg/kg was administered intraperitoneally 4 times totally in every 12 hours. 2 days later, all rats were sacrificed after cognitive evaluation in Morris water maze. Neuroprotective effects of etanercept on lipid peroxidation(MDA), vascular morphology (histopathology) and cognitive function were evaluated.

Data obtained by the evaluation of lipid peroxidation, morphology and cognitive analysis was compared statistically between the control, SAH and ETA groups.

To our knowledge, this is the first study that evaluates the neuroprotective effects of etanercept treatment on cerebral vasospasm seen after subarachnoid hemorrhage in rats.

Keywords: Subarachnoid hemorrhage, Cerebral vasospasm, Eetanercept, Cognitive evaluation, Lipid peroxidation, Vascular morphology

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: DA 15/14) and supported by Başkent University Research Fund.

Üç Boyutlu Bilgisayar Oyunlarının Klinik Öncesi Tıp Eğitiminde Akademik Başarı Üzerine Etkisi

Ayşe Berna Since, Kevser Altıntaş, Hande Çelik, Öykü Yaşyerli,
Abdurrahim Emirhan Üçüncü
Danışman: Doç. Dr. Erhan Kızıltan

Mental rotasyon yeteneği, nesnelerin renk, şekil, boyut gibi özelliklerini zihinsel olarak betimleyebilme ve bir cismin 3-boyutlu hareketinin zihinde canlandırılabilmesi becerilerine vurgu yapan bir tanımlamadır. Uzaysal konumlama ve hedefe yönelik aktiviteyi gerektiren zihinsel muhakeme ve problem çözümü açısından, mental rotasyon yeteneğinin önemli olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, tıp eğitimi programına katkı sağlayabilecek sonuçlara ulaşmak amacıyla öğrencilerin, ardışık eğitim dönemlerdeki görsel-uzaysal beceri gelişimleri ile üç boyutlu bilgisayar oyun egzersizlerinin, akademik başarıları arasındaki ilişkilerin araştırılması hedeflenmiştir.

Çalışmada, bellekteki görsel bilgiyi zihinsel olarak yönetme, yönlendirme ve işleme becerilerinin somut ifadesi olan görsel-uzaysal yeteneklerin değerlendirilmesi için mental rotasyon testi kullanılmıştır. Çalışmaya, Başkent Üniversitesinde 1. ve 2. akademik yıl preklinik tıp eğitimini alan, yarısı erkek yarısı kadın olmak üzere toplam 90 öğrenci dahil edilmiştir. Altmış öğrenciden oluşan birinci grupta, eğitimlerinin ardışık iki yılındaki mental rotasyon gelişimleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Otuz öğrenciden oluşan ikinci grupta ise, üç-boyutlu bilgisayar oyunu egzersizlerinin mental rotasyon becerisi ve akademik başarı ile arasındaki ilişkiler araştırılmıştır.

Katılımcılara ait mental rotasyon performans verileri, anatomi dersine ait pratik sınav sonuçları ve bilgisayar oyun performans verilerine ait istatistiksel değerlendirmeler halen devam etmektedir.

Eğitimin planlanması konusundaki çalışmalarını cesaretlendirici sonuçları olacağı beklenen bu çalışma, akademik başarıya katkı sağlayabilecek yeni uygulamaları gündeme taşıyacak olması açısından önemlidir.

Anahtar kelimeler: Tıp eğitimi, Görsel-uzaysal beceriler, 3-boyutlu bilgisayar oyunu

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu Tarafından onaylanmış (Proje no KA15/66) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Effects of Three Dimensional Computer Games on the Academic Success in Preclinical Medical Education

Ayşe Berna Since, Kevser Altıntaş, Hande Çelik, Öykü Yaşyerli,

Abdurrahim Emirhan Üçüncü

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Erhan Kızıltan

Mental rotation refers to imagery in terms of form, size, color, unit and movement of objects in three-dimensional space. It is known that mental rotation ability is very important in performing complex cognitive tasks covering visual and spatial imageries. In this study we aimed to investigate the relations between the development of visio-spatial abilities of medical students in two successive years and their academic success in conjunction with three-dimensional computer game training in order to gather usable results that can be applied on medical education program.

Ability of mental imagery may be quantified by several tests called, in general, as visio-spatial ability tests. The best known and well defined test in this category which is “mental rotation test” was applied in this study. A total of 90 students, equally represented by both sex, took part in the study. Relation between the development in the mental rotation performance of participants in two successive years and the academic success was investigated on the first group of 60 participants. On the other group of 30 participants the impacts of exercising three dimensional computer game on mental rotation performance and academic success.

The study still continues. Data will be evaluated statistically by means of mental rotation performances, anatomy laboratory exam results and scores reached during computer game exercising.

We believe that this study as a whole will have encouraging results in continuing to investigate new applications in medical education. With this perspective we will be suggesting new educational tools that may have impacts on improving visio-spatial abilities of medical students.

Keywords: Medical education, Visio-spatial abilities, 3-dimensional computer game

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no KA15/66) and supported by Başkent University Research Fund

Başkent Üniversitesi Hastanesi Kardiyoloji Anabilim Dalına Başvuran Kapak Hastalığı ile İlişkisiz Atriyal Fibrilasyon Hastalarında İnme Riskinin ve Tedavi Uygunluğunun Araştırılması

Fatma Nur Akyol, Selin Aslan, Orhan Ayata, Deniz Can Başaran,
Muammer Duman
Danışman: Dr. Emir Karaçağlar

Atriyal fibrilasyon (AF) günümüzde en sık gözlenen ritim bozukluğu olmasına rağmen hastalığın prevalansı, risk faktörlerinin sıklığı, uygulanan pıhtıöner tedavinin uygunluğu ve başarısı hakkındaki veriler yetersizdir. Biz bu çalışmada, kapak hastalığı ile ilişkisiz AF nedeniyle kardiyoloji polikliniğimize başvuran hastalarda risk faktörlerinin sıklığını ve pıhtıöner tedavinin uygunluğunu araştırmayı amaçladık.

Hastanemiz kardiyoloji polikliniğine 30.04.2014-31.10.2014 tarihleri arasında başvuran ve kapak hastalığı ile ilişkisiz AF olan hastalar retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, CHA2DS2VASC skorları, aldıkları tedaviler değerlendirildi. MDRD (Modification of Diet in Renal Disease) formülü kullanılarak kreatinin klirens değerleri hesaplandı.

Kardiyoloji kliniğimize başvuran 4893 hastadan 515'inde (%11) AF mevcuttu. Kapak hastalığı ile ilişkili AF olan 90 hasta çalışma dışı bırakıldı. Kapak hastalığı ile ilişkisiz 425 AF hastasının verileri değerlendirildi. Hastaların %51.1'i kadındı, ortalama yaşı 70.2 yıldır. En sık risk faktörü hipertansiyondur (%73.2). Hastaların %34.1'inde damar hastalığı, %26.6'sında kalp yetmezliği, %25.6'sında diyabet, %14.6'sında inme öyküsü vardı. Hastaların %40.5'i 75 yaş üzerinde, %28.7'si 65-74 yaş arasındaydı. CHA2DS2VASC skoru 0 olup pıhtıöner tedavi endikasyonu olmayan 21 (%4.9) hastanın 5'i pıhtıöner tedavi almaktaydı. CHA2DS2VASC skoru 1'den büyük olup mutlak pıhtıöner tedavi endikasyonu olan 362 (%85.1) hastanın 237'si (%65.5) uygun pıhtıöner tedavi almaktaydı. Uygun tedavi almayan 125 (%34.5) hastanın 17'sinde kontraendikasyonlar olması, 11'inde hastanın istememesi, 39'unda hastanın tedaviye uyum sağlayamayacağı düşünülmesi nedeniyle doktor tarafından pıhtıöner tedavi başlanmadığı görüldü. Toplam 58 hastada ise herhangi bir engel olmamasına rağmen pıhtıöner tedavi verilmediği görüldü. Pıhtı öner tedavi alan hastaların %61.2'si varfarin, %17.3'ü rivaroksaban, %16.9'u dabigatran ve %4.6'sı apiksaban kullanmaktaydı. Hastaların ortalama kreatin değeri 1.1 ± 0.84 mg/dL, ortalama kreatinin klirens değeri 72.0 ± 23.8 ml/dk olarak saptandı.

Çalışmamızda, hastanemiz kardiyoloji polikliniğinde kapak hastalığı ile ilişkisiz AF tanısı ile takipte olan hastaların önemli bir kısmının uygun pıhtıöner tedavi aldığı ancak hala azımsanmayacak bir hasta grubunda kılavuzların uygun şekilde uygulanmadığı saptanmıştır. Bu oranı daha da düşürmek için tedavi yaklaşımlarımızı gözden geçirmemiz gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Atriyal fibrilasyon, CHA2DS2VASC, Pıhtı öner tedavi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/71) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Evaluation of Stroke Risk and Adequacy of Anti-Embotic Treatment in Patients with Non-valvular Atrial Fibrillation Admitted to the Cardiology Department of Baskent University Hospital

Fatma Nur Akyol, Selin Aslan, Orhan Ayata, Deniz Can Başaran,
Muammer Duman
Supervisor: Dr. Emir Karaçağlar

Although atrial fibrillation (AF) is the most common arrhythmia permanently; there is not enough data about the prevalence, frequency of risk factors, and adequacy of anticoagulant therapy. We aimed to investigate the frequency of risk factors and the adequacy of anticoagulant therapy in patients with non-valvular AF who admitted to our cardiology outpatient clinic.

The patients, admitted to our cardiology outpatient clinic with non-valvular AF between 30.04.2014 and 31.10.2014 were included to the study retrospectively. Demographic findings, CHA2DS2VASC scores, and medications were evaluated. Creatinine clearance of each patient was calculated by MDRD (Modification of Diet in Renal Disease) Formula.

Of 4893 patients admitted to our cardiology outpatient clinic, 515 (11%) had AF. Ninety patients with valvular AF were excluded; the medical data of the remaining 425 patients with non-valvular AF were analyzed. Of 425 patients 51.1% were female, mean age was 70.2 years. Hypertension was the most prevalent risk factor (73.2%). Vascular disease, heart failure, diabetes, and a history of stroke were present in 34.1%, 26.6%, 25.6%, and 14.6% of the patients, respectively. Patients aged over 75 years and between 65 and 74 years were 40.5% and 28.7%, respectively. Five of 21 (4.9%) patients with a CHA2DS2VASC score of 0, and thus no indication for anticoagulation, were on anticoagulant treatment. CHA2DS2VASC score was > 1 in 362 patients (85.1%) and 237 (65.5%) of those patients were on adequate anticoagulant therapy. Although warfarin was indicated in 125 (34.5%) patients, 17 patients had contraindications, 11 patients refused anticoagulation and, anticoagulation was not started in 39 patients because of noncompliance with treatment. A total of 58 patients were not on anticoagulant therapy although anticoagulation was indicated and there were no contraindications. Anticoagulant therapies were warfarin (61.2%), rivaroxaban (17.3%), dabigatran (16.9%), and apixaban (4.6%). The mean creatinine level was 1.1 ± 0.84 mg/dL and the mean creatinine clearance 72.0 ± 23.8 ml/min.

Our results show that adequate anticoagulant therapy is applied successfully among an important part of our patients with non-valvular AF admitted to our cardiology outpatient clinic but in a substantial group of patients the guidelines are still not properly implemented. Reviewing our treatment approaches should be useful to reduce these rates.

Keywords: Atrial fibrillation, CHA2DS2VASC, Anticoagulant therapy

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/71) and supported by Başkent University Research Fund.

Staphylococcus Aureus İzolatlarında Metisilin Direncinin Farklı Yöntemlerle Araştırılması

Fikret Altunay, Okan Ergen, Ziya Utku Kuyucu

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Ebru Evren

Metisiline dirençli *Staphylococcus aureus* (MRSA) suşları, hem toplum kaynaklı hem de hastane kaynaklı enfeksiyonların önemli sebebidir.

Bu çalışmadaki amacımız, çeşitli klinik örneklerden izole edilmiş olan *S.aureus* suşlarında metisilin direncinin farklı yöntemlerle araştırılmasıdır.

Bu çalışmaya çeşitli klinik örneklerden izole edilmiş *S.aureus* suşları dahil edilmiştir. Metisilin direnci; disk difüzyon, kromojenik agar, %4 NaCl-okasilin-MRSA tarama besiyeri ve E-test agar difüzyon yöntemleriyle değerlendirilmiştir.

Çalışma devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Staphylococcus aureus, Metisilin direnci, Disk difüzyon, Kromojenik agar

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: DA 14/26) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Investigation of Methicillin Resistance in *Staphylococcus Aureus* Strains With Different Methods

Fikret Altunay, Okan Ergen, Ziya Utku Kuyucu

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Ebru Evren

Methicillin resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) strains are the important cause of both community acquired and nosocomial infections. The aim of the present study is to evaluate methicillin resistance by using different methods.

S. aureus strains isolated from various clinical samples enrolled to this study. Methicillin resistance was evaluated by using disc diffusion, chromogenic media, 4% NaCl and oxacillin-MRSA screen agar and agar diffusion with E-test.

The study will be continued.

Keywords: *Staphylococcus aureus*, Methicillin resistance, Disc diffusion, Chromogenic media

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project no: DA 14/26) and supported by Baskent University Research Fund.

Bir Yıl İçerisinde Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Kardiyoloji Bölümü'nde Kardiyomiyopati Tanısı Almış Hastaların Demografik, Klinik ve Tedavi zelliklerinin Değerlendirilmesi

İsmet Mert Erdoğan, Barış Kantarcı, Sultan Burçak Kara,
Necati Yağız Yeşilova, Yılmaz Yılmazlı
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Orçun ifti

Bu çalışmada, 1 yıl içerisinde Başkent Üniversitesi Hastanesi Kardiyoloji Polikliniği'ne başvuran kardiyomiyopati tanısı almış hastalarda demografik, klinik ve tedavi özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

1 Ocak 2014 ile 31 Aralık 2014 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Kardiyoloji Bölümü'ne başvuran ve kardiyomiyopati tanısı konulmuş hastalar tarandı. Demografik, klinik ve tedavi özellikleri kaydedildi. Bu veriler, tanımlayıcı istatistikler ile analiz edildi.

Çalışmaya 105 hasta alındı; 68'i (%64,7) dilate kardiyomiyopati (DKMP) (bunların da % 63,2'si iskemik DKMP), 35'i (%33,3) hipertrofik kardiyomiyopati (HKMP) ve 2'si (%1,9) restriktif kardiyomiyopatiydi (RKMP). Ortalama yaş 55,8±15,2 yıldır ve hastaların 69 (%65,7)'u erkek ve 36 (%34,3)'sı kadındır. DKMP'lilerde en sık şikayet dispneydi (% 55,9) ve % 46,7'si hipertansifti. % 70,6'sı ACE inhibitörü ya da anjiyotensin reseptör blokleri, % 82,4' beta bloker, % 66,2'si diüretik kullanıyordu. % 55,9'unda ICD ve % 1,5'unda biventriküler pacemaker mevcuttu. İskemik DKMP'li hastaların % 79'una perkütan koroner girişim, % 21'ine bypass uygulanmıştı. HKMP'li hastaların en sık şikayetleri göğüs ağrısı (% 28,6) ve çarpıntı (% 20) idi. %54,3'nde HT mevcuttu. % 71,4'i beta bloker almaktaydı. % 5,7'sinde kardiyak pacemaker, % 2,9'unda ICD, % 5,7'sinde miyektomi/alkol septal ablasyon yapıldığı tespit edildi.

Kardiyomiyopatili hastaların büyük çoğunluğu DKMP (büyük kısmı iskemik) ve HKMP'dir. DKMP hastaları en sık dispne ile başvururken HKMP'liler en sık göğüs ağrısı ve çarpıntı ile gelmektedir. DKMP grubunda en sık kullanılan ilaçlar beta blokerler, ACE inhibitörü/ARB'ler ve diüretiklerdir; HKMP'de en sık beta blokerlerdir. Yandaş hastalık olarak en sık HT tespit edilmiştir. DKMP hastalarının önemli bir oranı intrakardiyak cihazlarla tedavi edilmiştir. HKMP grubunda cihazla tedavi oranı DKMP'ye göre daha düşüktür.

Anahtar kelimeler: Kardiyomiyopati, Dilate, Hipertrofik, Restriktif, Konstriktif

Bu alışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA15/72) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Assessment of Demographic, Clinical, and Treatment Characteristics of Patients Diagnosed with Cardiomyopathy at Başkent University Ankara Hospital, Department of Cardiology within a 1-Year Period

İsmet Mert Erdoğan, Barış Kantarcı, Sultan Burçak Kara,
Necati Yağız Yeşilova, Yılmaz Yılmazlı
Supervisor: Assist. Prof. Dr. Orçun Çiftçi

This study aimed to assess demographic, clinical, and treatment characteristics of patients who were diagnosed with cardiomyopathy (CMP) at Başkent University Ankara Hospital, Department of Cardiology within a 1-year period.

We reviewed the medical records of patients who were diagnosed with cardiomyopathy (CMP) at Başkent University Ankara Hospital, Department of Cardiology between 1 January 2014 and 31 December 2014. The demographic, clinical, and treatment characteristics of the patients were analyzed with descriptive statistics.

A total of 105 patients were included, of whom 68 (64.7%) had dilated cardiomyopathy (DCMP) (63.2% of DCMPs were ischemic DCMP), 35 (33.3%) had hypertrophic cardiomyopathy (HCMP), and 2 (1.9%) had restrictive cardiomyopathy (RCMP). The mean age of the patients was 55.8 ± 15.2 years. Sixty-nine (65.7%) patients were male and 36 (34.3%) were female. The most common symptom in DCMP was dyspnea (55.9%); and 46.7% had HT. DCMP patients used ACE inhibitors or angiotensin receptor blockers at a rate of 70.6%, beta blockers 82.4%, and diuretics 66.2%. An ICD was present in 55.9% and a biventricular PM in 1.5%. Of patients with ischemic DCMP, 79% underwent percutaneous coronary intervention and 21% coronary artery bypass grafting. The most common complaints in HCMP were chest pain (28.6%) and palpitations (20%). HT was present in 54.3%; and beta blockers were used by 71.4%. A pacemaker implantation, an ICD implantation, and myectomy/alcohol septal ablation were performed in 5.7%, 2.9%, and 5.7%, respectively, of the HCMP patients.

The majority of CMPs were DCMP (most of which were ischemic DCMP) and HCMP. DCMP most commonly presented with dyspnea and HCMP patients with chest pain and palpitations. Beta blockers, ACE inhibitor/ARBs were the most commonly used drugs in DCMP; beta blockers were the most commonly used drug in HCMP. HT was the most common comorbidity. Majority of patients with DCMP were treated with intracardiac devices; the rate of intracardiac device implantation was lower in HCMP.

Keywords: Cardiomyopathy, Dilated, Hypertrophic, Restrictive, Constrictive

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA15/72) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Yüz Asimetrisinin Objektif ve Subjektif Değerlendirme Farklılıkları

Deniz Mert Ayan, Rana Baykan, Ecem Demirkan, Ödül Özkan,
Irmak Özkubat, Mert Şimşek
Danışman: Doç. Dr. Ayla Kürkçüoğlu

Bu çalışmada, yüz asimetrisinin belirli antropometrik noktalardan objektif olarak değerlendirmek ve subjektif değerlendirmeler ile oluşabilecek farklılıkların ortaya konulması amaçlanmıştır.

Araştırmamız, Başkent Üniversitesi öğrencileri arasından seçilen, yaşları 18-25 arasında değişen 220 erkek ve 220 kadın gönüllü birey ile gerçekleştirilmiştir. Tüm bireylerin dijital bir kamera yardımı ile belirli bir pozisyonda çekilen fotoğrafları bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Her bir fotoğrafta ilk önce yüzün orta hattından geçen dikey bir çizgi çizilmiştir. Daha sonra sağ ve sol olmak üzere iki taraflı olarak 5 antropometrik nokta tayin edilmiş ve orta hat ile bu noktalar arasındaki mesafeler çift taraflı olarak ölçülmüştür. Asimetriyi belirlemek için, iki taraflı ölçümlerin birbiri ile olan farklılıkları değerlendirilerek yüz simetrisine karar verilmiştir.

Subjektif değerlendirmeler için, dijital ortama aktarılan tüm resimler üzerinde, yedi kişiden oluşan bir jüri tarafından fotoğraf başına üç saniye süreyle simetrik veya asimetrik olacak şekilde yüz değerlendirmesi yapmaları istenmiştir. Katılımcılardan elde edilen subjektif değerler ile; yapılmış olan ölçümlerin objektif değerleri karşılaştırılarak sonuçlar arasındaki farklılıklar ortaya konulmuştur.

Yapılan ölçümler sonucunda yüzlerin birçoğunun asimetrik olduğu, objektif ölçümler ile subjektif değerlendirmelerin uyum göstermediği bulunmuştur. Subjektif değerlendirmelerde aynı zamanda asimetrisinin yüzün orta üçte birlik bölümünde daha fazla görüldüğü gözlenmiştir.

Yüzün objektif ölçümlerinden elde edilen değerler ile kişilerin subjektif değerlendirmesi sonucu elde edilen verilerin sunulduğu ve karşılaştırıldığı bu çalışmada, objektif ve subjektif değerlendirilmeler arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. Çalışmamızın, yüz cerrahisi uygulamaları isteyen hastalara verilecek konsültasyon hizmetinde simetri ve estetik algı arasındaki ilişkinin anlaşılması konusunda faydalı olmasını umuyoruz.

Anahtar kelimeler: Fasiyal simetri, Fasiyal asimetri, Objektivite, Subjektivite

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA 14/326) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Difference Between Objective and Subjective Evaluations of Facial Asymmetry

Deniz Mert Ayan, Rana Baykan, Ecem Demirkan, Ödül Özkan,

Irmak Özkubat, Mert Şimşek

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Ayla Kürkçüoğlu

In this study, it is aimed to objectively evaluate the facial asymmetry using anthropometric points and to demonstrate the difference between objective and subjective evaluations.

This study was conducted on 220 male and 220 female volunteers chosen among the students of the Başkent University, with ages between 18 and 25. All subjects were photographed in a standart position with a digital camera and all the images were stored in digital format. In each photograph, a vertical line over lapping with the midline of the face was drawn. Then, five anthropometric points were marked on both left and right sides of the face and the distance between these points and the midline were determined. The difference between the distances of each point on one side and the corresponding one on the other side were compared in order to determine the facial asymmetry.

For subjective evaluation, a committee consisting of seven people was assembled. Each picture was shown to this committee for three seconds and they were asked to evaluate the faces as symmetrical or asymmetrical. Subjective values acquired from this practice was compared with the objective values acquired from the measurements described above and the difference between these two was demonstrated.

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project number: KA 14/326)

After the measurements, it is concluded that the majority of faces are asymmetrical and the objective and subjective evaluations do not go together. It is also observed that in the faces subjectively evaluated as asymmetrical, asymmetries are concentrated in the middle third of the face.

Conclusion: Data acquired from objective measurements and subjective evaluations of faces were presented and compared in this study. Data were analyzed to determine if there is a statistically significant difference between objective measurements and subjective evaluations. We hope this study will be useful in better understanding of the relation between symmetry and perception of esthetics, and during the consultation of facial surgery patients.

Keywords: Facial symmetry, Facial asymmetry, Objectivity, Subjectivity

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA 14/326) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Sağlık Meslek Mensuplarına (SMM) Şiddet: Nedenler, Tutumlar, Davranışlar

Öner Deniz Aslan, Irmak Erdemir, Berk Halilbeyoğlu, Alican Kanat,
Erim Berke Yöney
Danışman: Dr. Zehtiye Füsün Yaşar

Mesleksen Şiddet 2002 Raporu'na göre, sağlık sektöründe şiddet, tüm şiddet olaylarının %25'ini oluşturmaktadır. Çalışma, Başkent Ankara Hastanesinde çalışan SMM'lerin sağlık çalışanlarına karşı şiddetin nedenleri konusundaki görüşlerini ve bu tip durumlardaki tutum ve davranışlarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Çalışma Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesinde ve ankete katılmayı kabul eden 179 SMM ve 192 hasta /hasta yakını ile yürütüldü. 2015 yılı Ocak- Şubat ayında yapılan çalışma kesitsel tiptedir. Çalışmanın SMM'lere ait verilerinin frekans analizinde SPSS 22.0 paket programı kullanıldı. Hasta /hasta yakınlarına ait verilerin sonuçları hazırlanacak proje raporunda ve öğrenci sunumunda yer almayacak ayrı bir çalışmada değerlendirilecektir.

Başkent Ankara Hastanesinde 1655 sağlık meslek mensubu olmasına rağmen çalışmayı kabul eden 179 kişiye (%10,82) anket uygulandı. Bunların %74,30'u kadın, %25,69'u erkektir. Katılımcıların %43,82'si ≤ 30 , %41,01'i ise 31-40 yaşlarındadır, %65,36'sını hekimler oluşturmaktadır. SMM'ler son 1 yılda şiddetin hem toplumda (%97,72), hem de sağlıkta (%91,47) arttığını düşünmekte ve şiddete başvuranların çoğunlukla (%73,29) erkekler olduğunu ifade etmektedir. Anket sonuçlarına göre SMM'ler; medyadaki yayınlar (%60,89), hastaların ihmal edilme (%59,21) ve çok bekletildiği (58,65) düşüncesi ile sağlıkta şiddetin arttığının belirtmektedir. Meslek hayatı boyunca katılımcıların %60,89'u şiddete tanık olmuş, %29,05'i maruz kalmıştır. Son bir yıldaki veriler ise, şiddet tanığı ve şiddet maruzu oranının azaldığının göstermektedir. Şiddet tanığı ve mazuru katılımcılar, şiddeti genellikle hasta yakınlarının uyguladığını (%86,21 ; %74,29), toplumun şiddeti bir hak arama yöntemi olarak gördüğünü (%78,16 ;%80,00) ve uygulan şiddetin daha çok sözel şiddet olduğunu (%90,8; %80,0) belirtmektedir. Şiddetin gerçekleştirildiği yer konusunda ise; şiddet tanıkları, olayın sıklıkla hastanede koridorunda (%41,38), şiddet maruzları ise klinikte (%25,71) olduğunu ifade etmektedir. Veriler, şiddet tanıklarının %50,57'sinin, şiddet maruzlarının ise %42,87'sinin olaydan şikayetçi olmadığını göstermektedir.

Elde edilen verilere göre katılımcılar toplumda ve sağlık alanında şiddetin arttığını düşünmekte, ancak şiddet karşısında ideal davranışları her zaman sergileyememektedir. Sorunun çözümü için hizmet içi eğitimlerin yapılmasının gerekli olduğu görüşündeyiz.

Anahtar kelimeler: Toplum, Şiddet, Sağlık, Adli Tıp

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje No:KA14/332) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonu'na desteklenmiştir.

Violence to Health Care Providers: Purpose, Attitude and Behavior

Öner Deniz Aslan, Irmak Erdemir, Berk Halilbeyoğlu, Alican Kanat,

Erim Berke Yöney

Supervisor: Dr. Zehtiye Füsün Yaşar

According to World Report on Violence and Health 2002, 25% of all violence occurrences take place in health care services. Study was conducted on health care practitioners in Baskent University Ankara Hospital to understand their ideas of purposes; how their attitudes and behaviors are against violence in health.

Survey was conducted in Baskent University Ankara Hospital on 179 health care professionals, 192 patients and their relatives. Study made between January-February 2015 is cross sectional. Frequency analysis of the data obtained from health care practitioners was made using SPSS 22.0. Survey results of patients and relatives which will be evaluated in a different study will not be included in the project report and students' presentation.

Event though Baskent University Ankara Hospital employs 1655 health care professionals, it was conducted on 179 (10,82%) those who accepted to take the survey. 74,30% of which are females while 25%69 are males. 43,82% of the participants are below the age of 30; 41,01% are between 31-40. 65,36% of the professionals are MDs. Health care professionals believe that in last 1 year, violence is used mostly by males (73,29%) and has increased both in society (97,71%) and health (91,47%). As stated in survey results, practitioners opine that upsurge in violence in health is caused by media publications (60,89%), and the idea of patients being ignored (59,21%) and kept waiting (58,65%). During their career, 60,89% of the participants have witnessed violence whereas 29,05% of them have been exposed to personally. Data from the last year reveal that said percentages have decreased. Both witnesses and victims state that violence is mostly used verbally (90,8%; 80,0%) by relatives of patients (86,21% ; 74,29%); and is seen as a means of obtaining rights (78,16% ;80,00%). Violence is frequently witnessed in halls (41,38%) while exposure happens in clinics (25,71%). Data show that 50,57% of the witnesses and 42,87% of the victims have no official complaints.

As a result, participants think that violence in society and health is increasing however, they do not always show the ideal behavior against it. We conceive that inter-professional education is a necessity.

Keywords: Society, Violence, Health, Forensics Medicine

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project No:KA14/332) ve supported by Baskent University Research Fund.

Miyofibroblastların Erken Yara İyileşme Sürecindeki İnce Yapı Özellikleri

Deniz Kuzundar, Cansın Yıldız, H. Can Karaman, H. Baran Akçay,
H. Efe Akalın, Elif Merve Bakmaz, Gizem Keleş
Danışman: Prof. Dr. Attila Dağdeviren

Çalışmanın hedefi yara iyileşmesi sürecinde fibroblastların miyofibroblastlara dönüşümünü, çoğalma ve farklılaşmalarını incelemektir. Miyofibroblastlar kayıp dokunun yerine konmasında ve dayanıklılığın artırılmasında büyük bir öneme sahiptir. Bu çalışmada sıçanlar üzerinde hipertrofik yaralar incelenmiş ve yara tamiri 7. ve 14. Günlere ait doku örneklerinde incelenerek bulgular kaydedilmiştir.

Çalışmada 14 adet ortalama 200-250 gram ağırlıklarında, erkek Sprague-Dawley sıçan kullanılmıştır. Rastgele seçilen sıçanlardan 7. gün ve 14. gün olmak üzere iki grup oluşturulmuştur. Her iki gruptaki sıçanların anestezi altında (ketamin HCL 60 mg/kg, Xylazine 10 mg/kg) yara oluşturulması planlanan bölgeleri traş edilmiştir. Dezenfeksiyon işleminden sonra 4 mm'lik steril panç ile yara oluşturulmuştur. Yara oluşumunu izleyen 7. ve 14. günlerde genel anestezi altında denekler sakrifiye edildikten sonra her iki gruptan alınan doku örnekleri % 2,5'luk tamponlu glüteraldehit solüsyonuna alınarak tespit edilmiştir. Daha sonra alışılagelen elektron mikroskop izleme yöntemlerinden geçirilerek bloklar oluşturulmuştur.

Yedi günlük örneklerin incelenmesinde; yara yüzeyinin çok katlı yassı epitel ile örtülü olduğu, epitel granülasyon dokusu bileşkesinde vakuoler dejenerasyon bulunduğu görüldü. Taze granülasyon dokusunun liften fakir fakat hücre ve damardan zengin olduğu belirlendi. Yaraya yakın komşuluktaki normal dermiste ise kalın kollajen demetlerin varlığı dikkati çekti. Elektron mikroskop incelemelerinde, granülasyon dokusundaki hücrelerin fibroblast-miyofibroblast gelişim ara formlarına ait ince yapı özelliklerini gösterdikleri seçildi.

On dört günlük örnek incelenmesinde; granülasyon dokusu hücrelerinin çoğunlukla aktif fibroblast yapısal özelliklerini sergiledikleri ve dokunun kollajen liflerden görece zengin olduğu görüldü.

Erken granülasyon dokusundaki kollajen lif demet oranı ve hücre çeşitliliğinin 14. günde lif/hücre oranı yönünden sağlam dokuya yaklaştığı, hücrelerin daha aktif sentez yapan hücre özelliklerini kazandıkları belirlendi.

Anahtar kelimeler: Fibroblast, Miyofibroblast, Elektron mikrosopi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ev Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje No: KA15/52) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonu'na desteklenmiştir.

Ultrastructural Changes in Myofibroblasts During Early Wound Healing Period

Deniz Kuzundar, Cansin Yıldız, H. Can Karaman, H. Baran Akçay,
H. Efe Akalın, Elif Merve Bakmaz, Gizem Keleş
Supervisor: Prof. Dr. Attila Dağdeviren

The aim of present study is to observe ultrastructural changes during transformation process of fibroblasts to myofibroblasts in early wound healing period. Myofibroblasts represent one of the principal cell types regulating tissue repair. In this study, we examined the reported the ultrastructural features of granulation tissue of rats at 7.th and 14th days following injury.

Fourteen male Sprague-Dawley rats (weighing average 200-250 g) were used in the study. Animals were grouped in to 7 day and 14 day groups randomly. Wound areas were shaved and anesthetized (using ketamin HCl 60 mg/kg, xylazine 10 mg/kg). After disinfection process the wounds were created using a sterile 4 mm punch. In days 7 and 14 following injury subjects were sacrificed under anesthesia. Tissue samples from granulation tissue were picked and immersed in to 2,5 % buffered glutaraldehyde solution. Several plastic blocks were obtained from each tissue sample using routine plastic embedding technique.

The wound surface was covered entirely by the stratified squamous epithelium and a vacuolar degeneration was present at epidermo-dermal junction at 7 day samples. Cell/matrix ratio was higher at this stage. Close neighborhood of the granulation area was surrounded by dermis with coarse collagen fiber bundles. At electron microscope ultrastructural features of transformation of fibroblasts to myofibroblasts were determined. At 14th day samples cells reflected the features of active fibroblasts and the amount of collagen fibers was increased.

The matrix /cell ratio and the variability of cell ultrastructure in early regeneration period was replaced by the reversal of this ration towards matrix increased during the later period of wound healing with the presence of active fibroblasts.

Keywords: Fibroblast, Myofibroblast, Electron microscopy

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project No: KA15/52) and supported by Başkent University Research Fund.

Dünya’da ve Türkiye’de Çocuk İhmali ve İstismarı

Uğur Can Özçelik, Gizem Zor, Zeynep Şenay, Alperen Özdemir,
Hilal Öztürk

Danışman: Prof. Dr. Rengin Erdal

Bu çalışmanın amacı, Dünya’da ve Türkiye’de çocuk ihmali ve istismarı sorununun boyutunu saptamaktır.

Dünya Sağlık Örgütü’nün Avrupa kıtasında yaptığı bir araştırmaya göre (European Report on Injury Prevention) 2008 yılında 20 yaşından küçük 42000 birey ihmal nedeniyle yaşamını kaybetmiştir. Çocuğun fiziksel istismarı, bir erişkin tarafından gerçekleştirilen, dayak atma, yakma, ısırma, sarsma, kaynar suyla haşlanma gibi olaylar sonucunda kaza dışı her türlü yaralanmasıdır.. Uluslar arası araştırmalara göre dünyadaki çocukların %23 ü fiziksel olarak istismara uğramaktadır.Çocuğun gelişimini engelleyici, düşük ücretli iş gücü olarak çalışması ya da çalıştırılması ekonomik istismar olarak tanımlanmaktadır. ILO’s Statistical Information and Monitoring Program on Child Labor’dan alınan bilgiye göre dünyada 211 milyon çocuk (5-14 yaş aralığındaki çocukların %18i) işçi olarak çalıştırılmaktadır.Amerika Birleşik Devletleri’nde “The US Department of Health and Human Services’ Chidren Bureau”dan alınan bilgilere göre yılda ortalama 14-17 yaş aralığındaki çocukların %28 inin cinsel istismara uğramaktadır. 21 ülkede yapılan araştırmada kadınların %7-36 erkeklerin ise %3-25 inin cinsel istismara uğradığı saptanmıştır.

Türkiye, çocuk istismarı ve ihmaline yönelik Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesini imzalamış ülkeler arasındadır ama bu imza yeterli değildir. Türkiye’de 18 yaşından küçük evliliklerin önlenmesi ile cinsel tacizler, çocuk işçiliğinin önlenmesine yönelik yasal düzenlemeler ile ekonomik istismar, çocuk ceza evlerinin kapatılması ile de fiziksel istismar önlenecektir.

Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme: Çocuk hakları, kanunen veya ahlaki olarak dünya üzerindeki tüm çocukların doğuştan sahip olduğu; eğitim, sağlık, yaşama, barınma; fiziksel, psikolojik veya cinsel sömürüye karşı korunma gibi haklarının hepsini birden tanımlamakta kullanılan evrensel kavramdır. Günümüzde çocuk hakları ile ilgili olan uluslararası belge, 20 kasım 1989 tarihinde Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen ve 193 ülke tarafından onaylanmış olan Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk ihmali, Çocuk istismarı

Child Abuse and Neglect in Turkey and the World

Uğur Can Özçelik, Gizem Zor, Zeynep Şenay, Alperen Özdemir,
Hilal Öztürk

Supervisor: Prof. Dr. Rengin Erdal

The aim of this project is to establish the awareness of child abuse and neglect. According to the research that World Health Organization (European Report on Injury Prevention) had done in Europe, in 2008, 42000 people who were younger than 20, had lost their lives because of neglect. Physical abuse is done by an adult and, beating up, burning, biting, concussion, boiling the child in hot water are all kinds of abusive behaviour. According to the international researches 23% of the children face physical and emotional abuse. Economical abuse is when children are forced to work as low income workers and their development is restricted. According to the information from ILO's Statistical Information and Monitoring Program on Child Labor 211 million children (18% of children between the ages of 5-14) are forced to work as laborers. In the states, the researches done in The US Department of Health and Human Services' Children Bureau shows that 28% of the kids between the ages of 14-17 faces sexual abuse. The research done in 21 countries established that 7-36% of women, 3-25% of men had to face sexual abuse.

Turkey signed the United Nation's Children Rights Act against child abuse and neglect but it is not enough. Prevention of underage marriages and sexual harassment, Changing the laws about child labor and prevention, economical abuse, and shutting down children's prisons will prevent physical abuse.

United Nation's Children's Rights Act: Children's rights is a universal notion that describes legal and moral rights that every child has which are; education, health, life, shelter and protection against physical, psychological and sexual harassment. The international document that is about children's rights, is passed in November 20th, 1989 by the United Nations and it is approved by 193 countries,

Keywords: Child neglect, Child abuse

Pelin Külâh, Serra Duygulu, Bilge Göger, Leyla Azizova

Danışman: Prof. Dr. Ersin Öğüş

İstatistik, bir konunun incelenmesi için gerekli verilerin toplanmasını, toplanan verilerin düzenlenmesini, değerlendirilmesini ve sonuçlandırılmasını sağlayan bir bilim dalıdır. Bu, bilimselliğin en önemli ölçütlerinden biridir. Uygulamalı istatistik pek çok bilimsel disiplinin ayrılmaz bir parçasıdır. Günümüzde çağdaş yönetim anlayışını benimsemiş tüm kuruluşlar için kamuoyu araştırmaları, kalite kontrolü, piyasa ve pazar araştırmaları, sistem güvenilirliği ve deney tasarımı gibi alanlarda istatistik bilimi vazgeçilmez bir unsur olarak görülmektedir. Ayrıca sigortacılık, borsa, karar destek sistemleri, veri madenciliği, tıp ve sağlık bilimleri başta olmak üzere birçok alanda istatistiğe duyulan ihtiyaç her geçen gün artmaktadır. Bu alanların; epidemiyoloji, demografi, ekonometri, çevre istatistiği, mekânsal istatistik, yöneylem araştırması, işletme analizi, astroistatistik, aktüerya, popülasyon ekolojisi, psikometri, kalite kontrolü, kanıtsal psikoloji, sistem mühendisliği, finansal istatistik, istatistiksel fizik, mekanik istatistik, eğitim bilimlerinde ölçme ve değerlendirme, kliometri, antropometri, sosyometri ve biyoistatistik olduğu görülmüştür.

Biyoistatistik bilim dalı ise kısaca istatistiğin sağlık alanında kullanılmasıdır. Ayrıntısına gelince; genetik özelliklerin ve DNA dizi analizlerinin incelenmesinde, canlı türlerinin çevreleri ile uyumlarının araştırılmasında, yeni ilaçların testinde, salgın hastalıklardan ve diğer hastalıklardan korunma, teşhis ve tedavi nedenlerinin incelenmesinde, hizmet planlamasında, biyolojik, morfolojik ve fizyolojik özelliklerin tanımlanmasında, toplumsal değişimlerin incelenmesinde ve daha birçok sağlık alanında kullanılmaktadır. Sağlık alanında yapılan tüm çalışmaların bilimsel olabilmesi için mutlaka biyoistatistik bilimine ihtiyaç vardır.

Biyoistatistik, ülkemizdeki Tıp Fakültelerinde Temel Tıp Bilimlerinin altında bir anabilim dalı olarak bulunmaktadır. Türkiye genelinde yaklaşık olarak 100 öğretim üyesine sahiptir. Lisans düzeyinde istatistik veya ilgili bölümlerde alınan eğitimlerden sonra, biyoistatistik yüksek lisans ve doktora eğitimi alınarak bu alanda çalışmalara başlanmaktadır. Dünya'daki biyoistatistik anabilim dalları incelendiğinde öğretim eleman sayısının Türkiye'deki Tıp Fakültelerinde olandan katlarca fazla olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: İstatistik, Biyoistatistik, Tıbbi istatistik, Uygulamalı istatistik

What is (Bio) Statistics, What is its Usage Areas

What is (Bio) Statistics, What is its Usage Areas

Supervisor: Prof. Dr. Ersin Ögüş

Statistics is a study that enables collection, organization, assessment and conclusion of data. These are some of many characteristics of scientific studies. The applied statistics is an inseparable part of many kinds of scientific studies. Nowadays, statistics is an indispensable element in public opinion surveys, quality control, market research, system reliability and experimental design for organizations which admit contemporary comprehension of management. Moreover the need in statistics is rising day by day especially in such areas as insurance, stock market, decision support systems, data mining, medical and health sciences.

These areas are: epidemiology, demography, econometrics, environmental statistics, geo statistics, operations research, business analytics, astrostatistics, actuarial science, population ecology, psychometrics, quality control, quantitative psychology, reliability engineering, statistical finance, statistical physics, statistical mechanics, statistics of education, cliometrics, anthropometry, sociometry and biostatistics.

Briefly biostatistics is the application of statistics to health area. When it comes to details, biostatistics is used in a wide range of health areas including the study of genetic traits and DNA sequence analysis, the researches on harmony between the environment and the species, the testing of new drugs, prevention of epidemic and other diseases, the study of the causes of diagnosis and treatment, in service planning, in definition of biological, morphological and physiological characteristics and examination of social changes. In order to be scientific all studies made in health sphere require the use of biostatistics.

Biostatistics is located under the Basic Medical Sciences in the Faculty of Medicine as a department in our country. Overly, there are approximately 100 faculty members in Turkey. It is required, to study biostatistics at bachelor's degree at statistics or related departments, and then continue the education at master and PhD degrees, to make studies in the field of biostatistics. Analysing the situation of biostatistics departments in the world it was seen that the number of members is much greater than the number of faculty members at Faculties of Medicine in Turkey.

Key words: Statistics, Biostatistics, Medical statistics, Applied statistics

Canlı Bir Hücre Olmak İçin Kaç Gen Gerekir?

Ahmet Peçen, Ersin Kandemir, İdil Karataş, İpek Ercan
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Yunus Kasım Terzi

Yüksek düzeyde organize, varlığını devam ettirebilen, büyüyüp gelişebilen, enerjiyi dönüştürüp kullanabilen, uyarılara cevap veren, çevresine uyum sağlayabilen sistem canlı olarak kabul edilir. Bu kapsamda, literatürde üzerinde en çok çalışma yapıldığı bilinen *M. genitalium*, bu sayılan canlılık özelliklerini gösteren doğadaki en basit tek hücreli olarak kabul edilmektedir. Sahip olduğu genom boyutunun ve gen sayısının küçük olması model olarak seçilmesinin sebeplerinden biridir. En az gen sayısının belirlenmesinde; "top-down", "bottom-up", "middle-out" ve "system level comparative" yaklaşımlarını tek tek veya beraber uygulayan, *M. genitalium*'dan hareketle geliştirilen bilgisayar simülasyonları kullanılmaktadır. Bu yaklaşımlarda yokluğu yaşamla bağdaşmayan ve evrimsel süreçte türler arasında korunan genler en az gen setine dâhil edilmiştir. DNA, RNA ve enerji metabolizmaları; protein işleme, katlama ve salgılanması; hücresel yapı ve süreçlerinden sorumlu genlerin en az gen setinde olması gerektiği kabul edilmektedir. Bu analizler sonucunda en az gen seti aralığının 206-480 arasında olabileceği bulunmuştur. Belirlenen en az gen sayısı; hücresel evrimin anlaşılması ve programlanabilen yapay hücrelerin geliştirilmesi için önemli bir bilgi kaynağı olacaktır. Programlanabilen hücreler, insan sağlığı ve refahını artırmak için yapılacak çalışmalarda sınırsız uygulama potansiyeline sahip olması nedeniyle çok önemli bir bilimsel gelişmeyi temsil etmektedir.

Anahtar kelimeler: Canlı, Hücre, En az gen sayısı

How Many Genes are Required to be a Living Cell?

Ahmet Peçen, Ersin Kandemir, Idil Karataş, Ipek Ercan

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Yunus Kasim Terzi

System is regarded as living things if they are highly organized, able to sustain its presence, can grow and develop, can take energy and transform it, can respond to stimuli, and show adaptation to their environment. In this context *Mycoplasma genitalium*, one of the most studied organisms in the literature, is accepted to be the simplest living unicellular organism in nature that provides these life features. Since its genome size is small and the number of genes is small, *Mycoplasma genitalium* is chosen as a model for studying minimal gene set. In order to determine minimal gene sets, several computer-based simulations have been developed inspired by *M. genitalium*. These simulations uses “top-down”, “bottom-up”, “middle-out” and “system level comparative” approaches either one by one or together to find out minimal gene sets. In these approaches, genes whose absence is incompatible with life and conserved among the species during the evolution are included into minimal gene set. It is accepted that the genes responsible for DNA, RNA and energy metabolisms; protein processing, folding and secretion; cellular structure and physiology should be part of the minimal gene set. As a result of these analyses, it is found that the number of genes should be in the range of 206 to 480. Determined minimal gene set will be an important source of information for understanding of the cellular evolution and developing of the programmable artificial cells. Programmable cells represent an important scientific improvement to increase human health and well-being because of their unlimited application potential.

Keywords: Living, Cell, Minimum gene sets

Bir Basketbol/Voleybol Okulu ve Spor Kulübünün Sporcularının Sağlıklı Beslenme ve Sporcu Beslenmesi Konusunda Bilgi Düzeylerinin ve Alışkanlıklarının Belirlenmesi

Elif Buse Altun, Selin Dibooğlu, Ece Emin, Ceren Polat,

Ayşe Yılmaz

Danışman: Dr. Sare Mihçioğur

Bu çalışmada amatör bir basketbol/voleybol okulu ve spor kulübünün 10 – 24 yaş arası sporcularının sağlıklı beslenme, sporcu beslenmesi konusundaki bilgi düzeylerinin ve alışkanlıklarının araştırılması ve sonuçlar doğrultusunda öneriler geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Ankara'da bir Basketbol/Voleybol Okulu ve Spor Kulübü'nde 24 – 30 Ocak 2015 tarihleri arasında antrenman yapan ve araştırmaya katılmayı kabul eden her bir sporcuya 39 sorudan oluşan anket formundaki sorular araştırmacılar tarafından yüz yüze yöntemiyle okunarak uygulanmıştır. Anket formunun ilk bölümünde sporcuların bazı sosyo-demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, ebeveynlerin eğitimi vb.) sorulmuştur. Sporcuların beslenme alışkanlıkları üçlü likert ölçeğine göre hazırlanmış 18 önermeye verilen yanıtlar her zaman =2, bazen=1 ve hiçbir zaman=0 olarak puanlanmış (puan aralığı 0-36) olup negatif sorular pozitif çevrilerek değerlendirilmiştir. Beslenme bilgi sorularının puanlaması da evet=1, hayır ve bilmiyorum=0 (doğru yanıtların puan aralığı 0-12) olarak değerlendirilmiştir. 170 sporcunun 140'ı (%82,4) araştırmaya katılmayı kabul etmiştir. Elde edilen verilerin analizleri, SPSS (versiyon 17.0) programı ile yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler, ortalama, frekans tabloları, bazı önemlilik testleri kullanılmıştır.

Ankete katılan sporcuların %15,7'sinin kadın, %84,3'ünün erkek olduğu saptanmıştır. Sporcuların %90,7'si 10 ile 15 yaş arasında, %9,3'ü ise 16 yaş ve üzerinde, yaş ortalamasının ise $12,8 \pm 2,8$ olduğu belirlenmiştir. %54,3'ü sağlıklı beslendiğini düşündüğünü belirtmiş olmasında rağmen %58,0'inin öğün atladığı ve bunların dörtte birinin kahvaltıyı atladığı saptanmıştır. Sporcuların beslenme alışkanlık ortalama puanı $21,66 \pm 3,51$ olarak tespit edilmiş ve sadece beşte birinin sağlıklı beslenme alışkanlığına sahip olduğu belirlenmiştir. Sporcuların beslenme bilgi ortalama puanlarının ise $8,29 \pm 2,25$ olduğu saptanmıştır. Sporcuların %55,5'i sporcu beslenmesi konusunda bir eğitim almadığını, %50,7'si beslenmelerinin antrenörleri tarafından değerlendirilmediğini ve %90,7'si beslenme izleme / değerlendirme çizelgelerinin olmadığını belirtmiştir.

Ankete katılan ergen / genç sporcuların beslenme bilgilerinin ve sağlıklı beslenme alışkanlıklarının yetersiz olduğu saptanmıştır. Spor okullarında fiziksel aktivitenin teşviki yanı sıra yeterli-dengeli beslenme eğitiminin verilmesi, beslenme alışkanlıklarının düzenli olarak izlenmesi ve değerlendirilmesi, gençlerin sağlığını tehdit eden sorunların ve uygulamaların önlenmesine, hatalı alışkanlıkların değiştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Sporcu, Sağlıklı beslenme, Ergen, Genç insan, Fiziksel aktivite, Basketbol

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA 15/04) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Determination of Healthy Diet and Sports Nutrition Knowledge Levels and Habits of Sporters of a Basketball/Volleyball School and Sports Club

Elif Buse Altun, Selin Dibooğlu, Ece Emin, Ceren Polat,
Ayşe Yılmaz
Supervisor: Dr. Sare Mihçioğur

The objective of this study is to determine the level of healthy diet and sports nutrition knowledge and habits of 10-24 years aged amateur sporters of a basketball / volleyball school and sports club and to develop recommendations related to the outcomes of the survey.

The survey was carried out between 24 – 30 January 2015 in a basketball / volleyball school and sports club in Ankara. A questionnaire consisting of 39 questions was applied to the sporters who agreed to answer the questions asked face to face by the researchers. The first part of the questionnaire consisted of questions about some socio-demographics (age, gender, their parents' education etc.) of the sporters. For the evaluation of the nutritional habits of the sporters the responses given to 18 statements were rated by implementing a three point likert scale ("always"=2, "sometimes"=1 and "never"=0) (score rang: 0-36). The negative statements were converted to positive. The scoring of the knowledge on healthy diet was rated as "yes"=1, "no" + "do not know"=0 (the score rang of correct answers: 0-12). 140 of 170 sporters (82,4%) agreed to answer the questions. Data were analysed by using SPSS (version 17.0). Descriptive statistics, mean, frequency tables and significance test (chi square test $p<0,05$) were used for the evaluations.

15,7% of the sporters were female and 84,3% were male. Sporcuların 90,7% were between 10 - 15 years of age and 9,3% were 16 years and above, mean age was $12,8 \pm 2,8$. Although 54,3% of the sporters considers to eat healthy, 58,0% skips meals and one in four of them were found to skip breakfast. The mean scores of nutritional habits of the sporters determined to be $21,66 \pm 3,51$ but only one in five have healthy eating habits. The sporters nutrition knowledge mean scores were found to be $8,29 \pm 2,25$. 55,5% of the sporters mentioned that they did not get any training about sports nutrition. 50,7% said that their basketball / volleyball coach do not evaluate their dietary and 90,7% mentioned that they do not have a monitoring / evaluation schedule.

Surveyed adolescents/young sporters nutritional knowledge and healthy eating habits were found to be insufficient. Besides promoting physical activities in sporting schools and sports clubs, provision of information / training on healthy nourishment, monitoring and evaluating the dietary habits of the young sporters can contribute to prevention of health risks and bad nutritional habits.

Keywords: Sporter, Healthy dietary, Adolescent, Youth, Physical activity, Basketball

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA/15/04) and supported by Başkent University Reserach Fund

Hidrosel Hastalarının Epidemiyolojisi ve Tedavi Yaklaşımları

Berk Yasin Ekenci, Doğançan Özer, Mehmet Ali Turanoğlu,
Kadem Cem Haberal, Elif Bengisu Bilgin
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğba Acer

Çalışmanın amacı hastalarımızda hidroselin seyrini ve tedavi yaklaşımlarını incelemektir. 2004 - 2014 yılları arasında hidrosel tanısı alan hastalar tespit edilerek bu hastaların dosyalarından ve telefon görüşmeleri sonucu epidemiyolojik bilgiler ve hastalığın seyri ile ilgili bilgiler not edilerek incelendi.

Yaş ortalaması $27,6 \pm 35,3$ ay(ortanca değeri 15 ay, min-max. 0-207 ay) olan 355 hasta incelenmiştir. Hastaların 301'inde non-kommunike hidrosel, 25'inde kommunike hidrosel, 20'sinde kordon kisti mevcuttu. Bu hastaların konjenital nedenli olma oranı %55,2'dir. Kardeş (%7,7) ve babada (%3,7) görülme oranlarının dağılımı konjenital ve sonradan olmasına göre değişmemektedir. Konjenital olmayanların %9,7'si enfeksiyon, %13,8'i travma, %9'u inguinal herni ameliyatı, %0,7'si varikosel ameliyatı, %1,4'ü testiküler tümör sonrası, %4,1'i diğer nedenlerden kaynaklıdır. Bir yaş altında hidroseller daha belirgin oranda bilateral olarak görülmüştür ($p<0,05$). Tedavi 1 yaşın altında %68,4 takip iken, 1 yaşın üzerinde %82,4 oranında cerrahi yapılmıştır ($p<0,05$). Konjenital hidrosellerin ($n=160$) %51,3'ü ameliyat edilmiştir. Sonradan görülen hidrosellerin ($n=133$) %71,4'ünde takip yeterli olmuştur. Konjenital hidrosellerin takip edilenlerin ortalama $4,4 \pm 6,3$ ayda başvurdukları ve ortalama $10,4 \pm 7,7$ ayda iyileştikleri görülmüştür, ameliyat olanların ise ortalama $18,3 \pm 17,4$ ayda başvurdukları ve ortalama $20,1 \pm 16,9$ ayda ameliyat olduğu görülmüştür. Bir yaşından büyük hastalardan ameliyat edilmeyen 27 hastanın tanı yaşı ortalama $45,2 \pm 38,7$ ay iken, iyileşme ortalama $50,9 \pm 40,4$ aylıkken görülmüştür. İki yaşın altındaki hastalar $7,0 \pm 7,0$ aylıkken başvurmuş, takip edilenlerde $10,8 \pm 7,3$ aylıkken hidrosel kendiliğinden geçmiş, diğer hastalarda $13,0 \pm 7,9$ ayda cerrahi gerekmiştir.

Hidrosel hastalarını ameliyat etmek konusundaki yaş sınırı halen tartışılmaktadır. Christensen ve arkadaşları 1 yaşından büyük çocuklarda ameliyata karar vermeden önce en az 6 ay takip önermişlerdir. Bizim hastalarımızdan ameliyat olmayan bir yaşından büyük 27 hastada benzer bir seyir tespit edilmiştir. Sonradan olan hidrosellerin takip ile iyileşme oranları daha belirgindir. Özellikle sonradan ortaya çıkan hidrosellerde en az 6 ay takip yapılmadan ameliyat önerilmemesi tavsiye edilir.

Anahtar kelimeler: Hidrosel, Kongenital hidrosel, Hidrosel ameliyatı, Takip, İyileşme

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış(Proje No:KA14/333) ve Başkent Üniversitesi araştırma fonu tarafından desteklenmiştir.

Berk Yasin Ekenci, Doğançan Özer, Mehmet Ali Turanoğlu,

Kadem Cem Haberal, Elif Bengisu Bilgin

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Tuğba Acer

Our aim was to examine the course and treatment the hydrocele of our patients.

Between the years of 2004 - 2014 patients with a diagnosis of hydrocele were identified and information on epidemiological information and the course of the disease were results of phone calls were recorded and examined.

The mean age of 27.6 ± 35.3 months (median 15 months, min-max. 0-207 months) of 355 patients were studied. 301 patients had the non-communicating hydrocele, 25 patients had communicating hydrocele, cord cyst was present in 20 patients. The rate of congenital causes of these patients was 55.2%. Distribution of incidence of sibling (7.7%) and father (3.7%) does not change depending on whether they were congenital or non-congenital. Causes of non congenital hydrocele were 9.7% infections, 13.8% trauma, 9% of inguinal hernia surgery, 0.7% varicocele surgery, 1.4% after testicular tumor, 4.1% from other causes. Hydrocele under one year of age was more pronounced in the bilateral rate ($p < 0.05$). While treatment for under the age of 1 were the follow-up 68.4%, For over the age of 1, surgery is performed on the rate of 82.4% ($p < 0.05$). 51.3% of the congenital hydrocele ($n = 160$) were operated. For 71.4% of non -congenital hydrocele ($n = 133$) follow-up was sufficient. The monitored congenital hydroceles seemed to apply at average 4.4 ± 6.3 months an average of 10.4 ± 7.7 months were appeared to be healing. It is shown that, the ones with the congenital hydrocele who had the surgery, they applied on average of 18.3 ± 17.4 months and they had the surgery at the average of 20.1 ± 16.9 months. While the diagnosis age of the 27 patients over 1 years of age and had not been operated were average age 45.2 ± 38.7 months, recovery was observed mean 50.9 ± 40.4 months. Patients under 2 years old, have been admitted under the age 7.0 ± 7.0 months of age, the ones were followed, by the time of 10.8 ± 7.3 months hydrocele was self-healed, in other patients at 13.0 ± 7.9 months surgery was required.

The age limit on hydrocele surgery to patients is still being debated. Christensen and colleagues have proposed follow-up for at least 6 months before deciding on surgery in children older than 1 year old. In our non-operated 27 patients, a similar pattern was detected. Recovery and follow-up rates is more evident in non-congenital hydrocele. Especially in the later -emerging hydrocele, it is recommended that surgery is not be suggested without follow-up for at least 6 months.

Keywords: Hydrocele, Congenital hydrocele, Hydrocele surgery, Follow-up, Recovery

This study is approved by the Board of Baskent University of Medical and Health Sciences Research (Project No:KA14/333) and was supported by Baskent University research fund.

Ayşe Ayyüce Karagöz, Cansu Delikanlı, Esmanur Tunç,
Lara Naz Karademir
Danışman: Prof. Dr. Esra Baskın

Enürezis noktürna (EN) uykuda yatağa ya da giysilere yineleyen biçimde idrar kaçırma şeklinde tanımlanır. Çocukluk çağının en sık karşılaşılan üriner sistem hastalıklarından biridir. Aynı zamanda çocuğun psikolojisini etkileyerek ileri yaşamında da etkili olmaktadır. Amacımız çocuklarda EN'nin tanımı, sebepleri, tanı yöntemleri, tedavisi ve ailelerin yaklaşımları konusunda literatür taramak ve bilgi toplamaktır.

Enürezis noktürna ile ilgili internet üzerinden literatür taraması yapıldı, 20 kadar ulusal ve uluslararası makale incelendi. Hastalık üzerine yapılmış anket çalışmalarının derlendiği bir kitap gözden geçirildi. Bu literatür bilgileri ışığında EN'yi etkileyen faktörler, EN'nin sıklığı, tanı ve tedavi yöntemleri araştırıldı. Psikolojik ve toplumsal etkileri gözden geçirildi.

Enürezis noktürna 5 yaş grubunun %15-20sinde, 8-10 yaş grubunun %7sinde, 10-12 yaş grubunun %3ünde görülmektedir. Doğuştan veya kazanılmış santral sinir sistemi defekti olmayan 5 yaş üzeri çocuklarda istemsiz olarak uykuda gece altını ıslatma şikâyeti ile karşımıza çıkar. Monosemptomatik (gece yatağı ıslatma) ve monosemptomatik olmayan (gece ve gündüz altını ıslatma) şeklinde iki alt grupta incelenmelidir. Primer enürezis idrar kontrolünün doğumdan itibaren hiç sağlanamamasıdır. Sekonder enürezis ise idrar kaçırmanın 6 aydan uzun süreli bir kuru dönemden sonra tekrar başlamasıdır. Sekonder enüreziste organik ve psikolojik nedenler mutlak gözden geçirilmelidir. Tanıda çocuğun işeme, dışkılama, sıvı alma alışkanlıkları, uyku özellikleri, psikolojik durumları sorgulanmalıdır. Tedavi sürecinde sıvı alımının kısıtlanması, sosyal yaşamının düzenlenmesi gibi destekleyici tedavi her hastaya önerilmelidir. Öncül tedavi yöntemleri; alarm tedavisi ve Desmopressin'dir. Öncül tedaviye yanıtız vakalarda alternatif tedavi yöntemleri tartışılabilir. Ülkemizde birçok aile tarafından bir hastalık olarak görülmekten öte bir ayıp olarak düşünölmekte ve çocukların %56'sı doktora götürölmeden önce ebeveyn tarafından korkutulmakta ya da cezalandırılmaktadır.

Bu çalışma sonucunda hastalık ile ilgili ayrıntılı bilgiler elde edilmiş olup EN'nin sık karşılaşılan bir toplumsal sorun olduğu görölmüştür. Tanı ve tedavide yapılan yanlışlıkları önleme için ailelerin bilinçlendirilmesi ve toplum bilincinin artırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Enürezis noktürna, Tanı ve tedavi yöntemleri, Aile yaklaşımı

Nocturnal Enuresis

Ayşe Ayyüce Karagöz, Cansu Delikanlı, Esmanur Tunç,

Lara Naz Karademir

Supervisor: Prof. Dr. Esra Baskın

Enuresis nocturna (EN) is the involuntary urination while asleep. It is one of the mostly encountered diseases in childhood. It effects the child's psychology, and patient's future life. Our goal is to collect data via literature review about causes, diagnostic procedures, treatment methods and family approaches to the nocturnal enuresis in children.

Literature review for nocturnal enuresis was executed on internet, where approximately 20 national and international articles and a book that contains a collection of surveys about the disease were examined. In the light of this literature, factors effecting EN, incidence of EN, method of treatment and diagnosis were examined. Psychological and sociological effects were reviewed.

Nocturnal enuresis is seen in %15-20 of 5 year old, %7 of 8-10 year old and %3 of 10-12 year old children. It occurs as bedwetting during the sleep unconsciously for children over 5 years old who don't have congenital or acquired central nervous system defect. Nocturnal enuresis should be examined as two subgroups which are monosymptomatic (bedwetting at night) and non-monosymptomatic (incontinence during day and night). Uncontrolled urination since birth is called primary enuresis whereas secondary enuresis is relapse of incontinence after a minimum of 6 month dry period. Organic and psychological reasons should definitely be looked into for the case of secondary enuresis. Urination, defecation, liquid consumption, sleeping habits and psychology of the child should be evaluated for diagnosis. During the treatment liquid restriction and organization of social life should be recommended to the patients as a supportive treatment. Precursor treatments are bedwetting alarm treatment and desmopressin. If patients don't respond to precursor treatments, alternative methods could be discussed. Nocturnal enuresis is regarded as something to be ashamed of, rather than a disease in our country, thus %56 of children are frightened or punished by their parents before visiting a physician.

As a result of this research, detailed information about the disease has been obtained and nocturnal enuresis was observed to be a common social problem. It is concluded that, for the prevention of mistakes made in diagnosis and treatment, awareness of families and the community on the subject, should increase.

Keywords: Enuresis nocturna, Diagnosis, Treatment, Family approaches

Tarih Öncesi Dönemde İyileştirme Ritüelleri

Elif Karahüseyinoğlu, Şerefhan Erten, Yasemin Duman,

Yasemin Sincer

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

Tıp; insan sağlığının korunmasını, herhangi bir sebepten dolayı sağlığın bozulması durumunda tedavi için gereken uygulamaların yapılmasını ve bunun nedenlerini araştırmayı amaçlayan ve sağlığı bozan etkenin tanımını yapan ya da yapmaya çalışan bilim dalıdır. Dolayısıyla tıp tarihi insanlık tarihinin başlarına kadar uzanır. Her ne kadar tarih çizgisinde belli bir zaman kadar dönemin sağlık açısından koşullarını ve tıbbın bulunduğu durumu gösteren belgeler bulunsun da; yazı bulunmadan önceki dönemlere, yani tarih öncesi döneme ait veriler kısıtlı olmakla beraber büyük bir öneme sahiptir. Prehistorik tıp, tıbbın yazının icadından önceki bütün kullanım alanlarını içerir. Yazının icadı kültürler ve bölgeler açısından farklı zamanlarda meydana geldiğinden prehistorik tıp, geniş bir zaman aralığını kapsar. Bu çalışma alanında edinilen bilgiler, insan ve eşya kalıntılarının yanı sıra antropolojiden temel alır. Fosil, iskelet ve mağara resimlerinin incelenmesi; günümüzde ilkel yaşam süren bazı grupların töre, yaşayış ve inançları bugün sahip olunan bilgilerin önemli birer kaynağı niteliğindedir. Prehistorik insanlar hastalıkların sebeplerini inceleyerek tedavi yolları ararken doğal ve doğaüstü güçlere başvurmuşlardır. Bu arayışlarında da deneme yanılma yoluyla ilerlemişlerdir. Hastalıkların rastlantısal, çevresel ve aile geçmişine ile bağlantılı olabileceğini düşünmemişlerdir. Tıpta, deneye ve gözleme dayalı yani ampirik bir yaklaşım söz konusu olmuştur. Kimse prehistorik insanların, insan vücudunu ne kadar iyi bildiği konusunda emin olamaz. Ancak, bazı belirli olaylardan sonuçlar çıkarmak mümkündür. Örneğin, ölü gömme yöntemlerinden yola çıkarak kemik yapısı hakkında bilgilerinin olduğu savunulabilir. Prehistorik dönemden kalan kemiklerin, et kalıntılarının temizlendiği ve ait olduğu vücut bölümüne göre ayrıldığı gözlenmiştir. Bazı arkeolojik bulgular ise birçok prehistorik topluluğun yamyam olduğunu düşündürmektedir. Bu sebepten insanların iç organları ve yağ bezlerinin nerde olduğunu bildikleri de düşünülmektedir. Büyük olasılıkla, insanların yaşamlarının ruhlara bağlı olduğuna inanmışlardır. Çoğu insan hastalığın sebebini insanın ruhunu kaybetmesine dayandırılmaktadır. Tedavi yolu olarak da yine insan ruhunun kötü ruhlardan arındırılması gerektiğine inanmışlardır. Fosiller, paleontoloji, fizik antropoloji, paleopatoloji, heykeller ve mağara sanatıyla tarih öncesine ait birçok bilgi edinmemize karşın, sorularımıza bulduğumuz cevaplar hala varsayımlardır. Folklor, ilkel halkların uyguladığı tıbbi yöntemler ve eski uygarlıkların arkeolojik ve edebi kalıntıları kendilerinden öncekiler hakkında ek bilgiler verebilir. Ancak bu bilgiler yanıltıcı olabilir; çünkü ilkel topluluklar ve eski kültürler de yüzyıllar içerisinde değişikliklere uğramıştır.

Bu nedenle elimizdeki fosiller, iskeletler ve mağara resimleri prehistorik tıp ile ilgili bize daha doğru bilgiler sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Prehistorik tıp, Tıp tarihi, Tedavi

Healing Rituals in Prehistoric Period

Elif Karahüseyinoğlu, Şerefhan Erten, Yasemin Duman,
Yasemin Sincer

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

Medicine is the discipline that helps maintain human health, and in the case of deterioration of it for any reason, aims to make the necessary applications, research and name the factors disrupting it. Hence, the history of medicine goes back the beginnings of the human history. Even though there are a certain amount of periods in history that have medical documents to depict the health situation of the era; in the previous times without writing, in other words in prehistoric times, although the data is limited, have a great significance in the history of medicine. Prehistoric medicine includes all the areas that medicine was used before the invention of writing. Due to the fact that different cultures and regions invented writing in unequal times, prehistoric medicine covers a wide time range. Information obtained in this study area is based on the remains of people and goods, as well as anthropology. Fossils, examinations of skeletons and cave paintings, some today's groups with primitive life style and faith are a significant source of information owned today. Prehistoric people searched for the causes of diseases and in order to treat them used natural as well as unnatural powers. Moreover, in their quest, they progressed through trial and error methods. However, they could not think that the causes of diseases may be spontaneous, environmental or hereditary. Medicine is based on experiments and observations, an empirical approach is used. Nobody can be certain how well the prehistoric people knew the human body, but it is possible to draw conclusions from certain events. For instance, based on the method of human burials, they had some information about the structure of bones. Observing the remains of bones from the prehistoric period, one can easily see how meat was cleared from the bones and people separated the bones according to the body parts they belonged. Some archaeological evidence suggests that many prehistoric communities were indeed cannibals. Thus, we can infer that they knew where the internal organs and sebaceous glands were. Probably, they believed that life was dependent on spirits. Most people believed that the cause of illness is based on the loss of the human soul, and in order to cure it they tried the empty the body from the evil spirit. Even though we acquire a lot of information with fossils, paleontology, physics, anthropology, paleopathology, sculptures and prehistoric cave art, the answers to our questions are still assumptions.

Folklore, medical methods practiced by ancient civilizations, literary and archaeological remains may provide additional information about primitive peoples before them. However, this information may be misleading; because primitive societies and ancient cultures have also undergone changes over the centuries. Therefore, fossils, skeletons and cave paintings offer us more accurate information about the prehistoric medicine.

Keywords: Prehistoric medicine, The history of medicine, Treatment

Meme Kontrolü İçin Gelen Hastalarda Meme Ultrasonografi Bulgularının Klinik Bulgularla Karşılaştırılması

Ahmet Ozan Kaleci, Çınar Mete, Beste Öztürk, Cansu Ünsal,
Alperen Kutay Yıldırım
Danışman: Prof. Dr. Nihal Uslu

Çalışmamızda ultrasonografi gibi yan etkisi görülmemiş, ucuz ve kolay ulaşılabilir bir aracın, tüm benign ve malign meme patolojilerinin değerlendirilmesinde fizik muayenedeki açığı büyük ölçüde kapattığının gösterilmesi ve tanı sürecinde ultrasonografinin mutlaka uygulanması gereken bir tetkik olduğunun ortaya konması amaçlanmıştır.

Çalışmamızda Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesine Aralık 2013 ve Ekim 2014 yılları arasında meme kontrolü için başvuran 18 yaş ve üzeri 1000 kadın hastanın fizik muayene bulguları ve meme ultrasonografi bulguları geriye dönük dosya taraması şeklinde incelenmiştir. Çalışmaya alınan hastaların yaş, kitle varlığı ve meme ultrasonografi bulguları karşılaştırılıp incelenmiştir. Verilerin analizinde SPSS paket program (Versiyon 17.0, Chicago IL, USA) kullanılmıştır.

Çalışmaya dahil edilen 18-89 yaş aralığındaki 1000 hastanın yaş ortalamaları 44 ± 12 olarak bulunmuştur. 454 hastanın (%45.4) genel cerrahi anabilim dalına, 418 hastanın (%41.8) kadın hastalıkları ve doğum anabilim dalına ve 128 hastanın (%12.8) diğer anabilim dallarına başvurduğu görülmüştür. 812 hastaya (%81.2) fizik muayene yapıldığı, 188 (%18.8) hastaya yapılmadığı belirlenmiştir. 265 hastanın (%26.5) fizik muayenesinde bulgu saptandığı, 735 hastanın fizik muayenesinde bulgu (%73.5) saptanmadığı görülmüştür. Radyolojik bulgular 665 hastada (%66.5) saptanmış, 335 hastada (%33.5) saptanmamıştır. Fizik muayene bulguları ile radyolojik bulgular arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.05$).

Çalışmamızın sonucunda memenin ultrasonografik değerlendirmesinin tanı sürecinde fizik muayene bulgularına ek olarak uygulanması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimler: Meme, Ultrasonografi, Fizik muayene

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA 15/56) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fon Saymanlığınca desteklenmiştir.

Comparison of Clinical Findings and Breast Ultrasonographic Findings of the Patients Who Come for Breast Follow-Ups

Ahmet Ozan Kaleci, Çınar Mete, Beste Öztürk, Cansu Ünsal,
Alperen Kutay Yıldırım
Supervisor: Prof. Dr. Nihal Uslu

The aim of this study is to show the effectiveness of breast ultrasound imaging in the evaluation and follow up of the benign and malignant breast lesions.

1000 women who were over 18 years old and who had both physical examination and breast ultrasound imaging between December 2013-October 2014 were included in this study. Findings of physical examinations and breast ultrasounds were examined retrospectively. Data analysis was made by using SPSS (Version 17.0, Chicago IL, USA).

The mean age of 1000 women who were included in the study was 44 ± 12 years (range 18-89 years). 454 patients (45.4%) were examined in General Surgery Department, 418 patients (41.8%) were examined in Obstetrics and Gynecology Department and 128 patients (12.8%) were examined in other various departments. 265 patients (26.5%) had pathologic findings in their physical examination whereas 735 patients (73.5%) had no findings. With ultrasound imaging, pathologic findings have been detected in 665 patients (66.5 %). The difference between the results obtained by physical examination and the findings of ultrasound imaging was found statistically significant ($p < 0.05$).

We suggest that breast ultrasound imaging should be added to routine physical examination process of breast follow-up.

Keywords: Breast, Ultrasound, Physical examination

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project no:KA 15/56) and supported by Baskent University Research Fund.

Mitokondriyal Stres

Cem Yücelgen, Çağla Bengü Vural, İpek Sertbudak,

Nazlıcan Karakuş, Sefer Alp Atayakulol

Danışman: Dr. Hasibe Verdi

Mitokondriyon (Mt), alyuvarlar hariç tüm ökaryot hücrelerde bulunan bir organeldir. İç membranda bulunan elektron taşıma zinciri elemanları aracılığıyla ATP üretimi, yağ asidi metabolizması, hücre içi Ca^{+2} konsantrasyonunun dengelenmesi gibi hücre için hayati önemi olan işlevlerden sorumludur. Başta genetik hatalar olmak üzere ısı, radyasyon, kimyasal etkenler, büyüme faktörü eksiklikleri, hipoksik koşullar, Ca^{+2} konsantrasyonunun bozulması, yetersiz antioksidan savunma sistemleri ve tüm bunlara bağlı olarak biriken yanlış katlanmış proteinlerin varlığı mitokondriyonda strese neden olmaktadır. Hücresel stres koşullarında devreye giren MtUPR mitokondriyel homeostazi sağlamak adına şaperonlar, mitokondriyel proteinler, proteazlar da dahil olmak üzere mitokondriyel koruyucu genlerin indüksiyonu ile sonuçlanan mitokondri-çekirdek arasındaki sinyal iletim yoludur. Daha şiddetli stres durumunda ise apoptoz indüklenerek hücre ölümü gerçekleşir.

Anahtar kelimeler: Mitokondrion, Mitokondriyel stres, Hücre ölümü

Mitochondrial Stress

Cem Yücelgen, Çağla Bengü Vural, İpek Sertbudak,

Nazlıcan Karakuş, Sefer Alp Atayakulol

Supervisor: Dr. Hasibe Verdi

Mitochondria is an organelle that found in all eukaryotic cells except red blood cells in mammals. It is responsible for the functions that are vital to the cell, such as ATP production through the electron transport chain elements which are located in the interior membrane, fatty acid metabolism and the stabilization of intracellular Ca^{+2} concentration.

Particularly genetic defects, heat, radiation, chemical agents, growth factor deficiency, hypoxic conditions, deterioration of Ca^{+2} concentration, poor antioxidant defense system and the presence of accumulated misfolded proteins cause stress at mitochondria. Mt UPR is a mitochondria-nuclei signal transmission path which is concluded by induction of mitochondria preservative genes upon cellular stress and it produces chaperones, mitochondrial proteins and proteases to maintain mitochondrial homeostasis. In case of more severe stress the cells will be the subject of apoptosis.

Keywords: Mitochondria, Mitochondrial stress, Cell death

Chiari Tip I Malformasyonu'nun Cinsiyetler Arası Görülme Sıklığı

Fatma İlay Korkmaz, Abdullah Oğuz Pektaş, Berna Yıldız,
Görkem Yayıcı, Şerife Çakılcı, Beyza Ural
Danışman: Dr. Hale Öktem

Chiari malformasyonu, radyolojik olarak tonsilla cerebelli'lerin foramen magnum'dan aşağıya, servikal kanala doğru herniye olmasıyla karakterizedir. Tip I Chiari malformasyonu ise tonsilla cerebelli'nin foramen magnum seviyesinden 3 mm'den fazla herniye olmasıdır ve erişkin döneme kadar genellikle asemptomatiktir. Bu çalışmada Chiari tip I malformasyonunun cinsiyetler arası görülme sıklığının araştırılması amaçlanmıştır.

Çalışmamızda 2013- 2015 yılları arasında Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvuran 18-70 yaş arası erkek ve kadın hastaların servikal MR grafileri kullanılmıştır. Retrospektif olarak servikal MR grafilerinde, sagittal kesitlerde opisthion basion noktalarını birleştiren çizginin altında, tonsilla cerebelli'lerin 3mm'den fazla herniye olması pozitif olarak kabul edilmiştir. Kafa içi yer kaplayan lezyon, hidrosefali ve çeşitli nedenlerde bu bölgeye cerrahi uygulanmış hastalar çalışma dışı bırakılmıştır.

Çalışmamızda Chiari tip I malformasyonunun kadınlarda daha fazla olduğu görülmüştür. Chiari tip I malformasyonu ile beraber sık seyreden syringomyelia varlığı araştırılmıştır. Syringomyelia'nın Chiari tip I malformasyonuna literatürdeki kadar sık eşlik etmediği kanısına varılmıştır. Kılavuz görüntülerde radyolojik olarak scoliosis ile Chiari tip I malformasyonu birlikteliğinin de sık olduğu görülmüştür.

Çalışmamızda ülkemizde geniş bir hasta grubunda Chiari tip I malformasyonu prevalansını inceledik. Bu çalışmanın daha sonra yapılacak çalışmalar için bir ön çalışma niteliğinde olduğu kanısındayız.

Anahtar kelimeler: Chiari Tip I malformasyonu, Foramen magnum, Syringomyelia, Scoliosis

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA 15/05) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Prevalence of Chiari Type I Malformation in Male and Female Subjects

Fatma İlay Korkmaz, Abdullah Oğuz Pektaş, Berna Yıldız,

Görkem Yayıcı, Şerife Çakılcı, Beyza Ural

Supervisor: Dr. Hale Öktem

Chiari malformation is characterized by the caudal herniation of cerebellar tonsils from foramen magnum to cervical canal in radiographical images. Type I Chiari malformation is the herniation of cerebellar tonsils more than 3 mm and does not give any symptoms up to adulthood. In this study our objective was to assess the prevalence of Chiari Type I malformation in male and females.

In this retrospective study cervical MR images of 18-70 years old male and female patients available from the archive of MRI at the MR imaging center of Dışkapı Yıldırım Beyazıt Education and Research Hospital between 2013-2015. Type I Chiari malformation. Chiari Type I malformation is defined as an inferior displacement of the cerebellar tonsils more than 3mm below the opisthion-basion line. The patients with intracranial lesion, hydrocephalus and craniotomy were excluded.

Chiari Type I malformation prevalence in females was more than it was in males. We observed that Chiari Type I malformation was associated with syringomyelia frequently. In the present study syringomyelia associated Chiari Type I malformation was not observed as it was reported in the literature. On the other hand it was observed that the incidence of Chiari tip I malformation was relatively higher in the patients with scoliosis.

In the present study the incidence of Chiari Type I malformation has been evaluated on a large sample. This preliminary study will enlighten the authors for the later studies on this subject.

Keywords: Chiari Tip I malformation, Foramen magnum, Syringomyelia, Scoliosis

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA 15/05) and supported by Başkent University Research Fund.

Çocuk Hematoloji Polikliniği'ne Burun Kanaması Nedeni ile Başvuran Hastaların Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi

Gökçe Nas, Sera Kılıç, Pınar Ülgen, Z. Melike Özdamar

Danışman: Prof. Dr. Lale Olcay

Günlük yaşamı olumsuz biçimde etkileyen burun kanamasının çocuklardaki özellikleri konusunda yapılmış çalışmalar kısıtlı sayıdadır. Bu çalışmamızda, hastanemize başvuran çocuk hastalardaki burun kanamasının özelliklerinin araştırılması hedeflenmiştir.

Hastanemiz Çocuk Hematolojisi Polikliniği'ne 1 Aralık 2004-1 Aralık 2014 arasında 'burun kanaması' nedeni ile başvuran hastaların kayıtları hastane otomasyon sistemi kullanılarak, geriye dönük biçimde incelenmiş; hastalar yaş, cins, fizik inceleme bulguları, kanamanın süresi, yeri, sıklığı, mevsimlere, gece ve gündüze göre değişimi, eşlik eden diğer belirti ve hastalıklar yönünden değerlendirilmiştir. Ayrıca hastaların hemogram değerleri, protrombin zamanı (PTZ), aktive parsiyel tromboplastin zamanı (APTT), PT-uluslararası normalleşme indeksi (PT-INR) de değerlendirilmiştir.

Kliniğimize burun kanaması yakınmasıyla 95 hasta (%71.6 erkek, %28.4 kız) başvurmuştur. Kanama süresi hastaların %73,7 'sinde 5 ile 10 dakika arasındadır. Kanama, hastaların %15.8'inde tek burun deliğinden olmuştur. Kanaması haftada iki kez olan hastalar çoğunluğu oluşturmuştur. Burun kanaması, hastaların %34.7'sinde yazın, %12.6'sında gece uykuda gerçekleşmiştir. Hastalarımızın % 9.5'inde eşlik eden başka bir kanama belirtisi olduğu bunun da en çok peteşi olduğu görülmüştür. Hastalarımızın %51.6'sında eşlik eden başka bir hastalığın da bulunduğu ve en sık rastlanan hastalığın allerji olduğu saptanmıştır. Hastaların tümünün tansiyon ölçümleri ve trombosit sayıları normaldir.

Burun kanaması yakınmalarının yaz mevsiminde sık olması, sıcak ve kuru havaların kanama için elverişli bir ortam oluşturmalarına bağlanmıştır. Kanamaların gece uyurken de olabilmesi, gece ortam ısısının artışına bağlı olabilir. Bu nedenle, çocukların sıcak ortamlardan kaçınmaları, güneşte değil, gölgede oynamaları, yazın oyun oynarken şapka giymeleri, gece yatak odalarının havalandırılması, Ankara'da oturan hastaların yaz aylarında ve özellikle gece yatmadan önce burun içini nemli tutan ve burun mukoza bütünlüğünü koruyan damlalar kullanmaları, çocukların hidrasyonunun artırılması önerilmelidir. Burun kanamasının erkek çocuklarda daha sık olduğu çalışmamızda, elde edilen veri kısıtlı olduğundan, erkek çocuklardaki burun kanaması ile travma içeren oyunlar oynama ve burun damarlarında çatlak gelişimi sıklığı arasında ilişki olup olmadığı tespit edilememiştir.

Anahtar kelimeler: Burun kanaması, Kanama diyatezi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmıştır (Proje no: KA15/57)

Retrospective Analysis of Children Who Admitted to Pediatric Hematology Clinic Because of Nasal Bleeding

Gökçe Nas, Sera Kılıç, Pınar Ülgen, Z. Melike Özdamar

Supervisor: Prof. Dr. Lale Olcay

Studies concerning characteristics of nasal bleeding in children are few. Herein, it was aimed to evaluate the characteristics of nasal bleeding in children who admitted to our hospital.

The records of children who admitted to our hospital because of nasal bleeding between December 1, 2004 and December 1, 2014, were reviewed retrospectively, using the hospital automation system and the patients were evaluated as to age, gender, physical examination findings; duration, location, frequency of nasal bleeding, its relation to seasons, day and night, coexistent symptoms and diseases. In addition, the hemogram, prothrombin time (PT), activated partial thromboplastin time (PTT), PT-international normalization index(PT-INR) values were also evaluated.

Ninety five patients (71.6% male, 28.4% female) admitted to our clinic, because of nasal bleeding. The duration of bleeding was between 5 to 10 minutes in 73,7 % of patients. Bleeding was from only one nostril in 15.8 % of patients. Those who experienced nasal bleeding twice daily constituted the majority.

Nasal bleeding occurred in summer and in midnight in 34.7% and 12.6 % of patients respectively. There was an accompanying symptom of bleeding in 9.5 % of patients, the most frequent one being petechia. There was an accompanying disease in 51.6% of patients, the most frequent one being allergy. The blood pressure and thrombocyte count of all patients were normal.

Frequent nasal bleeding in summer was attributed to that hot and dry weather prepare suitable media for nasal bleeding. Occurrence of nasal bleeding in midnight may be due to increased temperature of the medium. Therefore, it should be advised that children should avoid of hot environment, they should play in shadow not in sunny places, they should wear hats in summer while playing, their bedroom should be aerated at night, those who live in Ankara should use nasal drops which keep the nasal medium wet and protect the mucosal integrity in summer and especially before going to bed, and the hydration of children should be increased. In our study, in which nasal bleeding predominated in male gender, we could not evaluate if any relationship existed between nasal bleeding in male gender and playing traumatic games and development of leaky nasal veins, because of lack of adequate data.

Keywords: Nasal bleeding, Bleeding diathesis

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/57)

Simülasyon: Tıp Eğitiminde Değişimin Sesi

Cansel Kuş, Doğa Şimşek, Meltem Deniz, Alp Berkay Tunçezen
Danışman: Prof. Dr. Arzu Balkan

Simülasyon; deneysel teorik ya da fiziksel bir sürecin gerçek ya da gerçeğe en yakın şekilde incelenmesini sağlayan bir modelleme tekniğidir. Bu teknikle yapılan beceri eğitimi; tıp eğitiminin amaçları doğrultusunda belirlenen becerilerin; tanımlanmış bir standartta, yapılandırılmış olarak, laboratuvar ortamında, maket, manken ve standart hastalar kullanılarak kazandırılmasıdır.

Sağlık bilimlerinde beceri eğitimlerinin kısa, fırsatçı, ve eğiticinin deneyim ve ilgisine göre değişen bir çerçevede işlenmesi öğrencileri strese sokmakta ve eğitimi zorlaştırmaktadır. Tıp eğitiminde simülasyon, bu stres ortamını kırmakta ve öğrenci motivasyonunu artırmakta; hümanist, eşitlikçi, yenilikçi ve test edilebilir bir ortam sunmaktadır.

Her ne kadar yüzyıllardır kullanılıyor olsa da tıp eğitimi araştırmaları ve teknoloji alanındaki gelişmeler 1950’li yıllardan bu yana simülasyonun önem kazanmasını sağlamış olup günümüzde yüksek ve düşük teknoloji içeren birçok simülasyon çeşidi bulunmaktadır.

Simülasyon kullanılarak yapılan tıp eğitimi; iletişim, ekip çalışması, karmaşık girişimsel beceriler ile klinik akıl yürütme gibi üst düzey becerilerin öğrenilmesine de olanak sağlamaktadır.

Simülasyona dayalı değerlendirmeler, geleneksel bilişsel değerlendirmelerden çok, bilgi ve becerilerin entegre olduğu çıktıya dayalı değerlendirmelere fırsat tanımakta, hem biçimlendirici (formatif) hem de karar verdirici (summatif) değerlendirme aracı olarak değer taşımaktadır.

Mesleki ve İletişim becerileri eğitimini simülasyonla veren kurumlar hasta haklarına saygı duyan, etik uygulamaları dikkate alan ve eğitim felsefesine bunu yansıtan bir yapı olarak görülecek ve eğitsel kaynakların etkin dağılımını sağlayacaktır.

Bu derlemede tıp eğitiminde simülasyon; tanımı, tarihçesi, yararları, problemleri ve çeşitleriyle incelenmiştir.

Anahtar kelimeler: Simülasyon, Tıp eğitimi, Beceri eğitimi

Simulation: The Voice of Change in Medical Education

Cansel Kuş, Doğa Şimşek, Meltem Deniz, Alp Berkay Tunçezen
Supervisor: Prof. Dr. Arzu Balkan

Simulation is the method used to represent an experimental or physical process in the most realistic way possible. The skill practice done with simulators in laboratories via models or standardized patients is the representation of medical education requirements.

Skill practice environments in health sciences are short, opportunistic and based on the educators experience and interest. That kind of environment could stress students and make medical education even harder. Simulation can erase all these negative effects and boost students motivation in an humanistic, equal, revolutionary and testable way.

Even though simulation is being used through centuries, it evolved very fast with medical researchs and technologic innovations since 1950s. Nowadays simulation gained a lot of importance and now there are lots of simulators using low or high technologies.

Simulation based medical education makes it easier to learn high level skills like communication, team working, complicated interventional skills and clinical reasoning and judgement.

Evaluations based on simulation is giving more opportunities to outcome based evaluations with knowledge and skills integrated than traditional, cognitive evaluations. Also it values as a formative and summative evaluational tool.

The institutions using professional abilities and communication skills through simulators and who reflects it in its education will be considered as an establishment who cares about patients rights. The institutions using simulators will provide resources to students in equal amounts.

In this review simulation in medical education is examined by its definition, history, types, advantages and disadvantages.

Keywords: Simulation, Medical education, Skill training

**MRISudio Yöntemi ile Beyin Beyaz Cevher Yolların
Traktografisi**

Merve Göker, Hüseyin Birkan Şahin, Şeyhmus Alpagat,
Merve Meliha Ekelik, Damlanur Kaval
Danışman: Dr. Handan Soysal

Esasında bir yöntem denemesi olan çalışmamızda MRISudio adı verilen yöntem kullanılarak beyinde bulunan traktuslarda (yollarda) ortaya çıkan değişiklikleri araştırmak, yolları oluşturan aksonal liflerin seyri ve yoğunluğu gibi özelliklerini belirlemek, bazı difüzyon parametrelerinin hesaplanması amaçlanmaktadır.

Çalışmamızda 18-49 yaş aralığında olan, metabolik, kardiyovasküler veya nörolojik hastalık öyküsü olmayan ve nörolojik muayenesi normal olan hastalara ait beyin MR görüntülerinde çalışılmıştır. Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji kliniği arşivinde bulunan MR graflerinden elde edilen görüntüler, önce MRI-Studio ([http:// www.MriStudio.org](http://www.MriStudio.org)) programı ile açıldı. Sonra programın bir parçası olan DTISudio ile görüntünün tensor.dat dosyası oluşturuldu. Dosya içinde “Fiber tracking” seçilerek çalıştırıldı ve beyaz cevhere ait traktuslar belirlendi. Traktus corticospinalis, forceps major, forceps minör, fasciculus longitudinalis superior ve fasciculus uncinate traktografisi yapıldı. Çalışmamızda istatistiksel ön değerlendirme neticesinde çalışılması hedeflenen görüntü sayısı 40’dır.

MRI-Studio yöntemi ile beyin MR görüntülerinde beyaz cevher traktografisi yapılmış, hedeflenen traktuslar renk kodlu çalışmayla görünür hale getirilmiştir. Traktuslara ait lif sayısı, lif uzunluğu gibi özellikler tespit edilmiştir.

Çalışmamızda planladığımız sayıya henüz ulaşamadığımızdan tam istatistiksel sonuçlar elde edilememiştir. Planlanan sayıya ulaşmak amacıyla çalışmamıza devam edilmektedir.

Anahtar kelimeler: Beyaz Cevher, MRISudio, Traktografi, DTISudio

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/06) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Tractography of the brain white matter tracts with MRIStudio method

Merve Göker, Hüseyin Birkan Şahin, Şeyhmus Alpagat,
Merve Meliha Ekelik, Damlanur Kaval
Supervisor: Dr. Handan Soysal

In fact, a method trial of our study MRIStudio called method using the tracts in the brain (roads) we aimed to investigate the changes that occur, to determine the characteristics such as course and intensity of axonal fibers forming paths, also calculate the diffusion parameters of fractional anisotropy (fa) in the white matter tracts.

We worked on Brain MRI's from people who are between 18-49 and who doesn't have any history of metabolic, cardiovascular and neurologic diseases. These MRI images are taken from Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi. Images firstly opened with MRIStudio (<http://www.mrtheStudio.org>). Secondly Tensor.dat file was created with the image DTIStudio. In the file "fiber tracking" was run down and was determined by selecting tracts of white matter. Corticospinalis tract, forceps major, forceps minor, longitudinalis superior fasciculus and fasciculus uncinatus tractography was performed. Our preliminary evaluation result of studying the statistical study is 40 the number of targeted image.

Tr.corticospinalis, forceps major, forceps minor, fasciculus longitudinalis superior and fasciculus uncinatus of tractography are done.

In brain MR images, white matter tractography was performed and targeted tracts were made visible with the study of color-coded. Since we haven't reached planned number, no statistical results acquired. To reach the planned number of people the project still continues.

Keywords: White matter, MRIStudio, Tractography, DTIStudio

This study was approved by Başkent University institutional review board (KA15/06) and supported by Başkent University research fund.

Sternum Rezeksiyonlarında Rekonstrüksiyon Materyalinin Seçimini Etkileyen Faktörler

Alara Akdeniz, Büşra Bodur, Gönül Or, Gülce Cansu Serin,
Selin Ünal
Danışman: Prof. Dr. Dalokay Kılıç

Toraks duvarı defektlerinde intratorasik organları dış etkenlerden koruyabilmek ve toraks duvarı stabilizasyonu ile fizyolojik solunumun devamını sağlamak için en uygun rekonstrüksiyon yöntemi rezeksiyon endikasyonuna göre belirlenir. Bu çalışmada sternum rezeksiyonlarından sonra rekonstrüksiyon için en uygun materyal yönteminin belirlenmesi ve endikasyonlarına göre uygulanan materyallerin karşılaştırılması hedeflenmiştir.

1990-2014 yılları arasında değerlendirilen 27 hastanın (yaş; 5-74, ortalama; 48) 13'ü primer göğüs duvarı tümörü, 10'u göğüs duvarı metastazı, 3'ü osteomyelit, 1'i hidatik kist nedeni ile opere edilmiştir. Sternum rezeksiyonları (21 parsiyel, 6 total) sonrasında, 6'sına PTFE (politetrafloroetilen), 16'sına sandviç greft (mersilen meş veya prolen meş ile metil metakrilat), 5'ine titanyum bar (1 omentoplasti, 1 pektoral adele repozisyonu, 1 kas deri serbest greft) ile rekonstrüksiyon uygulanmıştır.

Sandviç greft kullanılan hastaların birinde, PTFE kullanılan hastaların da yine birinde olmak üzere toplam iki hastada paradoksal solunum saptanmıştır. Bu hastalardan sandviç greft kullanılan, klavikula başları ile birlikte total sternum rezeksiyonu uygulanan hasta idi. PTFE kullanılan 4 hastada ek materyal (çelik tel) gerekti, bir hastada paradoks solunum nedeni ile greft çıkartılıp sandviç greft uygulandı.

Rekonstrüksiyon materyali, minimal morbiditeye sahip, paradoks solunuma engel olabilecek özellikle, kolay uygulanabilir, ucuz ve kozmetik olmalıdır. Gerektiğinde plastik cerrahi kliniği ile vakalara müdahale ortak planlanmalıdır. Radyasyon nekrozu ve osteomyelitte cilt tutulumu varsa rijid materyale ek olarak doku kanlanması ve enfeksiyonun kontrol altına alınması için serbest kas deri flebi ya da omentum repozisyonu yapılmalıdır. Klavikula başlarını içeren ve totale yakın bir rezeksiyonda stabilizasyon için titanyum bar, klavikula başlarını içermeyen bir rezeksiyonda ise sandviç greft minimal morbidite için tercih edilebilir.

Anahtar kelimeler: Mersilen meş-metil metakrilat, Politetrafloroetilen, Sandviç greft, Göğüs duvarı tümörü, Göğüs duvarı rekonstrüksiyonu, Sternum

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/119) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Factors Affecting the Preference of the Reconstruction Material in Sternal Resections

Alara Akdeniz, Büşra Bodur, Gönül Or, Gülce Cansu Serin,

Selin Ünal

Supervisor: Prof. Dr. Dalokay Kılıç

In the thoracic wall defects, in order to protect the intrathoracic organs from extrinsic factors and to keep on the physiological respiration with thoracic wall stabilization, the most appropriate reconstruction method is determined according to indication of resection. In this study, it is aimed that adopted materials are compared according to indication in order to determine the most appropriate materials to reconstruction after the sternum resection.

Out of 27 patients (age; 5-74, average; 48), evaluated between 1990-2014, 13 of all are operated due to primary thoracic tumor, 10 due to thoracic metastases, 3 due to osteomyelitis, 1 due to hydatid cyst. After the sternal resections (21 partial, 6 total), thoracic reconstruction is performed with PTFE (polytetrafluoroethylene) to 6, sandwich graft (mersilene mesh or prolene mesh with methyl methacrylate) to 16, and titanium bar (1 omentoplasty, 1 pectoral muscle reposition, 1 musculocutaneous flap) to 5 patients.

Two patients in total, for one sandwich graft and for the other PTFE was applied, have been diagnosed with paradoxical respiration. Of these patients, sandwich graft applied one was the patient treated with total sternum resection with clavicular heads. Additional materials were needed for four PTFE applied patients, and for one patient PTFE was changed with sandwich graft due to paradoxical respiration.

Reconstruction material should have minimal morbidity, the features that prevent paradoxical respiration with being easily applicable, cheap and cosmetics. In some cases, the surgery should be jointly planned with the plastic surgery clinic. If there is a radiation necrosis and skin involvement in osteomyelitis, in addition to the rigid material, musculocutaneous flap or omentum reposition should be implemented to prevent tissues from bleeding and to control the infection. Titanium bar could be preferred for stabilization in the near total resection with the clavicle head as the sandwich graft for other resection to minimize the morbidity.

Keywords: Mersilene mesh-methyl methacrylate, Polytetrafluoroethylene, Sandwich graft, Thoracic tumor, Thoracic reconstruction, Sternum

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/119) and supported by Başkent University Research Fund.

“Donörlerden elde edilen insan karaciğer organoidleri, doku yenilenmesini düzenleyen mekanizmaları ve kanser gelişimini anlamak için umut vaat ediyor”

Baransel Kamaz

Danışman: Dr. Meritxell Huch

Gurdon Enstitüsü, Cambridge Üniversitesi, İngiltere

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Karaciğer yavaş bölünen bir organ olmasına rağmen hasara bağlı olarak kendini kök hücreler sayesinde yenilemeye başlar. Ancak hücrelerin bu yenilenme sırasında nasıl düzenlendiği hala tam olarak anlaşılabilmiş değildir. Karaciğer yenilenmesinde görevli bu mekanizmayı anlamak, doku yenilenmesi, karaciğer hastalıkları ve kanser gelişimi hakkındaki bilgi birikimini arttırmak adına gereklidir.

Çalışmanın ana amacı karaciğeri model organ olarak kullanarak yetişkin dokulardaki doku yenilenmesini anlamaya çalışmaktır. İnsan karaciğer modellemesi bu amaç için yararlı olacaktır.

Hepatositlerin in vivo ortamdaki replikasyon kapasitesine rağmen, karaciğer hücreleri kültür ortamında çoğalmaya karşı direnç göstermektedir. Kök hücreler, karaciğer modellemesinde alternatif bir kaynak sunmaktadır. Yetişkin kök hücrelerden elde edilmiş karaciğer organoidleri oluşturmak bu araştırmanın temel amacıdır.

Hücreler donör biyopsilerinden (n=2) izole edildi. Matrigel içine üç boyutlu yapı sağlanması amacıyla yerleştirildi. Büyüme faktörleri (HGF, EGF, FGF10, Gastrin, Nicotinamide, Rspodin), vitaminler ve antioksidanlar içeren bir medium hücrelere gerekli besini ve büyüme ortamını sağlamak için kullanıldı. Karakterizasyon için DNA sekanslama, RT-PCR ile gen ekspresyon analizleri (Alb-hepatosit, Sox9-duktal, LGR5-progenitor) ve immünohistokimyasal boyamalar (Sox9-duktal, Hnf4a-hepatosit) gerçekleştirildi.

“Karaciğer organoidleri” isimli, insan hücrelerinin üç boyutlu ortamda masif ve sınırsız bölünmesine izin veren ve karaciğer fonksiyonlarını taklit eden yeni bir karaciğer modellemesi geliştirilmesi üzerine olan çalışmamız başarıyla sonuçlandı.

Uzun süreli ekspansiyonlar sonrasında (>6 ay kültür sonrası, 1:4 oranında), sekans analizleri genetik stabilitenin ciddi bir şekilde korunduğunu gösterdi (iPSC hücreleri P15-25 pasajında 1058-1808 de novo baz mutasyonu içerirken organoid hücreleri 720-1424 baz mutasyonu içermektedir. 63-139 tanesi ilk 3 aylık kültür sonucu ortaya çıkmıştır.). Onkojenik mutasyonların gözlenmemiş olması ise önemlidir. Organoidler sadece EpCAM+ duktal hücrelerden elde edilmiştir. Gen ekspresyon analizleri ve immünohistokimyasal boyamalar ise organoidlerin karaciğer biyolojisini büyük bir oranda taklit ettiğini göstermiştir.

Geliştirilen organoid teknolojisinin karaciğer biyolojisi araştırmalarına sunacağı katkının yanında, solid organ yenilenme mekanizmalarının belirlenmesinde sağlayacağı yarar kuşkusuzdur. Ayrıca kalıtsal karaciğer hastalıkları ve karaciğer kanseri modellemesi için umut vaat eden bir sistem sunmaktadır.

Bu sistem ayrıca, şu anda hayvan modellerinde fiilen mümkün olmayan, ilaç monitörizasyonu çalışmalarında kullanılabilir. Ek olarak, elde edilen sağlıklı karaciğer organoidlerinin karaciğer hastası kişilere transferi ile kısmi bir iyileşme sağlanabilir.

Anahtar kelimeler: Karaciğer organoidleri, Karaciğer kanser modellemesi

“Small Hairpin” RNA İnterferans Kullanılarak Lokal Kemik İliği Renin-Anjiyotensin Sistemi Üzerinden Angiotensin II-1 Reseptörü Modülasyonu ile Löseminin Tedavi Edilmesi

Ömer Faruk Özbulut, Kadir Büyükçelebi

Danışman: Prof.Dr. İbrahim C. Haznedaroğlu

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Lösemi hematopoetik progenitör hücrelerin kontrolsüz bölünmesi ile oluşan bir malignansidir. Bu hücrelerin kontrolsüz bölünmesinde görev alan en önemli etkenlerden biri de lokal kemik iliği renin-anjiyotensin sistemidir. Yapılan çalışmalarda görülmüştür ki RAS hücre bölünmesini temelde iki reseptör üzerinden etkiler. Bunlar proliferatif etkili AT-1 ve antiproliferatif etkili AT-2 reseptörleridir. Burdan yola çıkarak AT-1 reseptörünün down-regulasyonu ile lösemi tedavisine yeni bir yaklaşım sunuyoruz.

Down-regulasyon için birçok yöntem kullanılabilir. Günümüzdeki en güvenli ve en efektif yöntemlerden biri olan RNA interferans yöntemi aracılığı ile ShRNA (Small Hairpin RNA) yı kullanabiliriz. “Leukemic Stem Cell” (LSC) ler hücre yüzeylerinde bulunan CD34+/CD38-/CD123+ antijenleri aracılığı ile hedeflenebilir. ShRNA ise AT1R (Angiotensin II type I Receptor) geninin eksprese ettiği mRNA ları baskılayacaktır.

Lokal RAS üzerinden birçok kanser türünde çalışmalar yapılmıştır. Ayrıca Lokal Kİ RAS ’ın modülasyonu ile ateroskleroz tedavisinde olumlu sonuçlar alınmıştır. Lokal Kİ RAS ’ın lösemi patogenizinde rol aldığı zaten bilinmektedir. Biz bütün bunlardan yola çıkıp shRNA kullanarak lokal Kİ RAS’ın modülasyonu ile lösemi tedavisini ilk defa öneriyoruz.

Löseminin çocuklarda en çok görülen kanser olduğunu ve yetişkinler için yüksek mortalite oranlarını göz önünde bulundurursak yeni tedavilere ne kadar ihtiyacımız olduğunu daha iyi anlarız. Günümüz lösemi tedavisi hedefe yönelik değildir. Bu yüzden tedavinin yan etkisi çok, relaps oranı ve maliyeti yüksektir. Bu çalışma hedefe yönelik bir tedavi yöntemi sunarak bütün bu sorunlara çözüm bulmuştur.

Anahtar kelimeler: Lösemi tedavisi, Lokal kemik iliği renin-anjiyotensin sistem, shRNA interferans, Angiotensin II type 1 receptor, Angiotensin II type 2 receptor.

Behçet Hastalığında İnfertilite Mekanizmasında Oksidatif Stresin Rolü: Etkin Takip ve Antioksidan Tedavi ile Sperm ve Oosit DNA Hasarının Önüne Geçilerek İnfertilite Prognozunun İyileştirilmesi

Mert Kahraman Maraşlı, Mustafa Şahin

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kayseri

Behçet hastalığı (BH), ilk defa Türk dermatolojist Hulusi Behçet tarafından 1937 yılında tanımlanmış genitoüriner sistem tutulumunun da eşlik edebildiği tüm boyutlardaki arter ve venlerde yaygın vaskülitlerle seyreden multisistemik bir bozukluktur. Türkiye’de Behçet hastalığı (BH) prevalansı 20-420/100.000’dir. Bu Türkiye’de yüzbinlerce kişinin tüm yaşamı boyunca kesin küratif tedavi elde edilemeyen bu kronik hastalıkla yaşamak zorunda olması anlamına gelmektedir.

Hastalığın etyopatogenezi halen tam olarak aydınlatılamamıştır. Behçet hastalığında oksidatif stresin etyolojide etken olup olmadığı sorusuna yıllardır cevap aranmaktadır. Hipotezin temelini oluşturacak olan Behçet hastalığında oksidatif stres mekanizmasının gerçekliğini daha net ortaya koymak adına öncelikle literatürde bu konuyla ilgili yapılan çalışmalar tarafımızdan derlenmiş ve analizleri yapılmıştır.

Behçet hastalığında infertilite üzerine yapılmış literatürde çok az çalışma bulunmaktadır. Behçet hastalarında üreme sağlığına gereken önem verilmemektedir ve üreme sağlığını korumaya yönelik önlemler alınmamaktadır. Burada dikkat çekilmesi gereken nokta hastaların sadece çocuk sahibi olamaması değildir. Sağlıklı bireylerin oluşması için sperm ve yumurta kalitesinin ne kadar önemli olduğu bilinmektedir. En başta genetik kalıtımın nesiller boyu aktarılmasında temel olan DNA’nın oksidatif stresten etkilendiği açıkça bilinmektedir.

Hipotezimiz Açıklanamayan İnfertilite - Oksidatif Stres ilişkisinden yola çıkarak Behçet hastalarında üreme sağlığı takibinde MDA ölçümü ve Telomer uzunluğu, Telomeraz Aktivitesi ölçümlerinin kullanılabileceği ve Behçet hastalarında da antioksidan tedaviyle infertilite prognozu ve üreme sağlığının iyileştirilebileceğidir.

Anahtar kelimeler: Behçet hastalığı, Oksidatif sootres, İnfertilite, MDA, Telomer, Telomeraz, Antioksidan

Pankreas Duktal Adenokarsinomunda Pankreatik Stellat Hücreler ve “Long-noncoding” RNA’ların Tümör Mikroçevresine Etkileri ve Tedavide Moleküler Hedef Olarak Kullanılabilme İmkanları

Sevda Aygün

Danışman: Prof. Dr. Dicle Güç

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Günümüzde pankreas kanseri, geç tanı alan, tedavi modalitesi oldukça kısıtlı ve mortalitesi yüksek bir kanser türüdür. Pankreas kanserinin tedavisinde hedeflenecek moleküler yapılar üzerindeki çalışmalar yeni bir ajan geliştirme açısından önemlidir.

Pankreas Duktal Adenokarsinomu (PDAC) pankreas kanserleri arasında en fazla görülen subtiptir. Diğer suptipler gibi agresif seyretmektedir. Tümör mikroçevre çalışmaları, PDAC’da hedef molekül geliştirme açısından bir umut olmuştur. PDAC mikroçevresindeki pankreas stellate hücrelerinin (PSC) tümörün lehinde çalıştığı kanıtlanmıştır. PSC’lerde bu mekanizmalar long-noncodingRNA’lar (lncRNA) tarafından hücresel düzeyde düzenlenmektedir. Amacımız, PSC’lerde lncRNA’ları hedef molekül olarak kullanıp, PSC’lerin tümör mikroçevresindeki; tümörün lokal yayılımı, metastaz ve anjiogenez mekanizmaları üzerindeki etkilerini engelleyebilmektir.

Anahtar kelimeler: Pankreas kanseri, Pankreas duktal adenokarsinomu, Pankreas stellate hücreler, “Long-noncoding” RNA.

Altmış Beş Yaş Üstü Sağlıklı Bireylerde Parmak Vuru Testinin Temporal Analizi: Motor Fonksiyon ve Enerji Kullanımı İlişkisi

Asya Tunya Aydın, Barış Cem Bülbül, Beliz Özkalkan,
Cansu Özaydın, Ezgi İnaltekin
Danışman: Dr. Leyla Aydın

Parmak vuru testi (PVT) üst ekstremitenin kas kontrolü ve motor yeteneğini değerlendirmek için uzun zamandır kullanılmaktadır. PVT, programlanmış ardışık hareket, görsel ve işitsel uyaranlar, duyu durumu, fiziksel sağlık durumu, iskelet ve sinir sistemleri tarafından etkilenen oldukça karmaşık bir aktivitedir. PVT performansında tartışmasız bir şekilde etkin olan en önemli faktörlerden biri kas aktivitesidir. Kas aktivitesi ise enerji desteği, yaş, cinsiyet, el tercihi, fiziksel çevre gibi faktörlerden etkilenmektedir.

Bu çalışmada, 65 yaş üstü sağlıklı bireylerde motor fonksiyon ile enerji kullanımı arasındaki ilişkiyi değerlendiren PVT profillerinin oluşturulması ve böylece bireysel yetenek, beceri gelişimi ve nöromüsküler hastalıkların takibinde kullanılabilecek yeni ölçütler oluşturması hedeflenmiştir.

Çalışmamıza 65 yaş üstü, nöromüsküler bir hastalığı bulunmayan, sağ el tercihli kadın ve erkek bireyler dahil edilmiştir. El tercihinin belirlenmesi için Türkçe'ye uyarlanmış "Oldfield Anketi" kullanılmıştır. Çalışmada yazarın izni alınarak, TanTong Finger-Tapping sistemi kullanılmıştır. PVT ölçümleri saat 08:00- 12:00 arası yapılmıştır.

PVT'nin uygulanması: Katılımcının bilgisayar ekranına 60 cm uzaklıkta ve sağ kolu masa üstüne dinlenme pozisyonunda olacak şekilde koltuğa rahatça oturması sağlanmıştır. PVT için, mümkün olan en hızlı biçimde her bir parmak için 20 s süre ile önce sağ el işaret parmağı ile bilgisayarın sağ el için tanımlanmış tuşuna, sonra sol el işaret parmağı ile bilgisayarın sol el için tanımlanmış tuşuna basması istenmiştir.

Çalışmamız devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Parmak vuru testi, Motor fonksiyon, Enerji kullanımı

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA15/74) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Temporal Analysis of Finger Tapping Test in Healthy People above Sixty Five; Relationship of Motor Function and Energy Usage

Asya Tunya Aydın, Barış Cem Bülbül, Beliz Özkalkan,
Cansu Özyaydın, Ezgi İnaltekin
Supervisor: Dr. Leyla Aydın

Finger Tapping Test (FTT) has been used for a long time for arms muscle control and motor abilities. FTT is a fairly complex activity that could be affected by programmed consecutive movements, visual and audial stimulants, emotions, physical health state and skeleton and nerve systems. One of the biggest factors in FTT performance is undeniably muscle activity. Muscle activity is affected by energy supply, age, gender, handedness, physical environment.

In this study, we are evaluated that the relationship between energy supply and motor function with FTT profile, in healthy individuals older than 65 years. Thus, we aimed to create a new testing tool which can be used in the management of the individual talents, motor skills and neuromuscular disease.

In our study, we include right handed people from both genders who are above sixty five of age. Oldfield inventory's validated Turkish version was used to determine person's handedness. We use TanTong Finger-Tapping system. All tests were performed between 08:00 - 09:00 am. Application of FTT: The participants sit comfortably on a chair 60 cm away from the computer screen, and had a support for their wrist. They were asked to tap a predetermined button on the keyboard successively during a predetermined time period (20 sec), with the maximum rate possible, for dominant and non-dominant hand.

Our study still continues.

Keywords: Finger tapping test, Motor function, Energy usage

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project no: KA15/74) and supported by Baskent University Research Fund.

Propolis ve İnsan Sağlığı

Türkan Akarsu, Gözde Çalışkan, Sude İkizer, Esin Ece Korkmaz,
Nur Sena Şen

Danışmanlar: Öğr. Gör. Dr. H. Eda Özturan-Özer

Prof. Dr. Derya Akaydın-Aldemir

Son 20 yıl içerisinde, hastalıklardan korunma ve tedavi sürecinde farmakolojik ajanların yanı sıra, besin destekleri başta olmak üzere, doğal ürünlerin kullanımına yönelik oluşan ilgi giderek artmaktadır. Bu ürünlerden biri olan propolisin biyolojik etkileri son yıllarda sıkça araştırmalara konu olmaktadır. Propolis, "Apis Mellifera" arılar tarafından çeşitli ağaçlarının gövdelerindeki çatlaklardan, bitkilerin tomurcuk ve yapraklarından alınan reçinemi maddenin kovana getirilip balmumu ile karıştırılması yoluyla elde edilen kovan içi kullanıma hazır bir maddedir. Propolisin eski çağlarda; yara iyileşmesi, ağız ve diş sağlığı gibi çeşitli durumların tedavisinde destek olmak amacı ile geleneksel tıp yöntemleri arasında kullanıldığı bilinmektedir. Türler arası farklılık göstermekle birlikte, propolisin majör bileşenleri arasında, bulunma oranlarına göre sırası ile kafeik asit, polifenol, flavanoid, terpen, fenolik asit ve esterleri, ketonlar, kumarik asit yer almaktadır. Propolisin içeriği, toplandığı yerin bitki örtüsü, iklim özellikleri ve dolayısıyla bulunduğu coğrafi koşullara; toplayan arı ırkına ve arının propolisi toplama mevsimine göre farklılık göstermektedir. Bu farklılıkların antimikrobiyal, antioksidan, antienflamatuvar, antikarsinojenik etki gibi farklı biyolojik aktiviteleri beraberinde getirdiği de bilinmektedir. Bilinen bu etkiler, günümüzde propolis kullanımına yönelik araştırmaları ilgi odağı haline getirmiştir. Son yıllarda, bu ürün tüketiciler tarafından besin desteği veya topikal kullanım amacı ile; tablet, kapsül, merhem, jel gibi ticari formlarda kolaylıkla temin edilebilmektedir. Ancak; metabolizmasının henüz tam olarak aydınlatılamamış olması ve buna bağlı oluşabilecek olası yan etkileri nedeni ile ülkemizde ilaç olarak kullanımı için Sağlık Bakanlığı onayı bulunmamaktadır. Bu nedenlerle propolisin ilaç olarak kullanılabilirliğine yönelik araştırma ve çalışmalar halen sürmektedir. Sonuç olarak; in vitro çalışmaların ışığında gerçekleştirilecek olan ileriye dönük in vivo doz bağımlı deneysel çalışmalarla, farklı fizyopatolojik durumlarda, propolisin kullanılabilirliği, etkililiği ve istenmeyen etkileri açıklığa kavuşturulmalıdır.

Anahtar kelimeler: Propolis, Kafeik asit, Besin desteği, Biyolojik etki

Propolis in Human Health

Türkan Akarsu, Gözde Çalışkan, Sude İkizer, Esin Ece Korkmaz,
Nur Sena Şen

Supervisors: Dr. H. Eda Özturan-Özer

Prof. Dr. Derya Akaydın-Aldemir

In the last two decades, there has been an increasing tendency towards the consumption of supplements and natural drugs besides pharmacological agents in prevention and treatment of various diseases. Among these products, propolis, has been widely investigated with respect to its biological effects in recent years. It is a beehive product which is produced by mixing wax and resinous substance that is taken from plants and buds by typically “*Apis Mellifera*” bees. There is great evidence about the fact that propolis was used for wound healing and oral health in supporting the traditional medical methods since ancient times. In spite of differences among species, major components of propolis with respect to their abundance are caffeic acid, polyphenol, flavonoid, terpenes, phenolic acid and esthers, ketones and coumaric acids. Ingredients of propolis may show variation depending on geographical conditions including flora and climate, species of bee and the season of propolis collection. Also it has been suggested that these mentioned variations are responsible for the existence of different biological activities such as antimicrobial, antioxidant, anti-inflammatory and anticarcinogenic effects. These known effects have given rise to the investigations about propolis treatment as the focus of research interest. Recently, propolis products are easily delivered as food supplements and topical agents in commercial forms as tablets, capsules, ointments and jelly products. In our country, there is no approval for the usage of propolis as a drug by the Ministry of Health due to the unclarified metabolism and probable side effects. Therefore research and studies about propolis treatment are still under progressing investigation. In conclusion, bioavailability, efficacy and adverse effects of propolis should be elucidated by prospective, dose-dependent in vivo studies in the view of in vitro experiments with respect to various physiopathological conditions.

Keywords: Propolis, Caffeic acid, Supplements, Biological effect

Gastrik Kanser ve Histolojik Tipinin “Helibacter Pylori” Enfeksiyonu ile İlişkisi

Nil Bahar Atasoy, Gizem Akçay, Özkan Atalay, Utkun Moran,
Seray Kaynak
Danışman: Dr. Eda Yılmaz Akçay

Helicobacter Pylori (H.Pylori) enfeksiyonu, kronik gastrit, peptik ülser ve gastrik kanser gelişimi ile ilişkilidir. Bazı gastrik kanserlerin ise H.pylori negatif olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı H.Pylori pozitif gastrik kanser olgularının insidansı ve bu olguların tümör tipi başta olmak üzere klinikopatolojik karakteristiklerinin H.pylori ile ilişkisinin incelenmesidir.

Bu çalışmada 1995 Ocak- 2014 Ekim tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Patoloji bölümünde karinoma tanısı alan 1.. gastrektomi materyalinde retrospektif olarak; hasta yaşı, cinsiyeti, tümörün tipi, lokalizasyonu, patolojik evresi, lenf nodu metastazı varlığı ve H.pylori durumu incelenmiştir. H.pylori; gastrektomi materyalinde veya önceki endoskopik biyopsi materyallerinde histolojik olarak pozitiflik varsa veya hasta hikayesinde H.pylori enfeksiyonu/tedavisi varsa pozitif olarak kabul edilmiştir. Primeri mide olmayan tümörler çalışma dışı bırakılmıştır.

Gastrik kanserli 186 hastanın 119’u H. Pylori pozitif (%64) ve 67’si negatiftir (%36). H. Pylori pozitif ve negatif olgular arasında bazı klinikopatolojik parametreler karşılaştırıldı. Her iki grup arasında cinsiyet tümör çapı, invazyon derinliği (T sınıflaması) ve lenf nodu tutulumu (N sınıflaması) yönünden anlamlı fark bulunmadı. H.pylori pozitif olguların median yaşı 74 olup negatif gruptan daha yaşlı bulunmuştur. Bu grupta (%4.2) negatif gruptan (%28.4) daha az kardial yerleşimli tümör vardır. H.pylori pozitif tümörlerin çoğu adenokarsinom morfolojisindedir (%83.9). Malign (10.4) ve taşlı (14.9) morfolojisindeki tümörler ise çoğunlukla H.pylori negatiftir.

Hastanemizde karinoma tanısı alan mide tümörlerinin çoğu H.pylori pozitifdir. H.pylori pozitif tümörlerin çoğu adenokarsinom morfolojisindedir.

Anahtar kelimeler: *Helicobacter pylori*, Mide karinomu

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/87) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Characteristics of Gastric Cancer According to “Helicobacter Pylori” Infection Status

Nil Bahar Atasoy, Gizem Akçay, Özkan Atalay, Utkun Moran,
Seray Kaynak
Supervisor: Dr. Eda Yılmaz Akçay

It has been well established that *Helicobacter Pylori* (*H.pylori*) infection is associated with chronic gastritis, peptic ulcer and gastric cancer through many epidemiological studies and clinical trials. Several studies reported that *H.pylori*-negative gastric cancer has distinct clinicopathologic features. The aim of this study is to evaluate the incidence and clinicopathologic characteristics of gastric carcinoma according to *H.Pylori* status in our hospital.

One hundred and eighty six gastrectomy materials diagnosed as gastric cancer between January 1995 and October 2014 at Başkent University Pathology Department were evaluated retrospectively according to *H. Pylori* status, patient age, sex, tumor histologic type, tumor site, depth of invasion (T classification) and lymph node involvement (N classification). *H.pylori* infection status was evaluated by histology (in gastrectomy or previous endoscopic biopsy specimens) or patient history as previous *H. Pylori* +/-eradication therapy. SPSS for Windows (version 11.0;SPSS,USA) was used for statistical analysis.

Among the 186 patients with gastric cancer, 119 were *H.pylori* positive (64%) and 67 were negative (36%). The clinicopathologic characteristics of the *H.pylori* positive and negative patients were compared. There is no differences in sex, tumor size, depth of invasion (T classification) and lymph node involvement between two groups. *H. Pylori* positive patients were older with median age 74 and the tumors in this group had less cardia localisation (4.2 %) than negative group (28.4%) *H.pylori* positive tumors were mostly adenocarcinoma histologic type (83.9%). Tumors that have mucinous and signet ring cell type morphology were mostly *H. Pylori* negative with 10.4 % and 14.9% respectively.

Most gastric cancer patients had *H.pylori* infection. Tumors with cardia localisation are *H.pylori* negative. *H. Pylori* positive tumors mostly have adenocarcinoma histologic morphology.

Keywords: *Helicobacter pylori*, Gastric carcinoma

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/87) and supported by Başkent University Research Fund.

Mide Prekanseröz Lezyonlarından Gastrik İntestinal Metaplazinin Endoskopik ve Histopatolojik Takibi

Burak Gülşen, Gülnihal Aktaş, Çisem Ulus, Sevde Özenoğlu

Danışmanlar: Doç. Dr. Murat Korkmaz

Yrd. Doç. Dr. Serkan Öcal

Bu çalışmada mide biyopsisinde gastrik intestinal metaplazisi olan hastalarda, bu prekanseröz lezyonun seyrini etkileyebilecek endoskopik ve histopatolojik takip verileri ve seçilmiş bazı anamnez bulguları değerlendirilmiştir.

Mayıs 2011- Mart 2015 tarihleri arasında birden fazla üst gastrointestinal endoskopi yapılmış ve biyopsi alınmış 1098 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelenmiştir. Hasta dosyalarından elde edilmiş endoskopik biyopsilerinin histopatolojik bulgusu olarak; midede akut/kronik gastrit, erozyon, ülser, atrofi, intestinal metaplazi, displazi, helicobacter pylori ve gastrik ülser, hasta hikâyesinde ise sigara, alkol, proton pompa inhibitörü kullanımı (PPI) ve aile öykü verileri kayıt edildi.

1098 hastanın %0,5'inde akut gastrit, %81'inde kronik gastrit, %42'sinde erozyon, %52'sinde atrofi, %30'unda intestinal metaplazi, %6'sında displazi, %36'sında helicobacter pylori, %3'ünde gastrik ülser saptanmıştır. Ayrıca hastaların %16'inde sigara, %5'inde alkol ve %49'unda PPI kullanımı tespit edilmiştir. %21'inin ise ailesinde mide kanseri öyküsü vardır.

İntestinal metaplazi bulgusu diğer verilerle karşılaştırıldığında; kronik gastriti olanların %29'unda, erozyonu olanların %40'ında, atrofi olanların %34'ünde, displazisi olanların %55'inde, H.pylori bulunanların %36'sında, gastrik ülseri olanların %11'inde, PPI kullananların ise %39'unda intestinal metaplaziye rastlanmıştır. Belirtilen parametreler ve intestinal metaplazi arasındaki ilişki hepsinde anlamlı bulunmuştur.

Sigara-alkol kullanımı, akut gastrit varlığı ve aile öyküsünün ise intestinal metaplaziyle anlamlı bir ilişkisi olmadığı görülmüştür.

Gastrik intestinal metaplazi, değişik doku zedelenmelerine cevap olarak ortaya çıkmaktadır. Tedavi planlanmasında birçok risk faktörü ve mukoza lezyonları göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar kelimeler: Endoskopik biyopsi, İntestinal metaplazi, Displazi, Endoskopik izlem, Helicobacter pylori.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA15/82) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Gastric Intestinal Metaplasia's Endoscopic and Histopathologic surveillance as a gastric precancerous lesion

Burak Gülşen, Gülnihal Aktaş, Çisem Ulus, Sevde Özenoğlu

Supervisors: Assoc. Prof. Dr. Murat Korkmaz,

Assist. Prof. Dr. Serkan Öcal

In this research we aimed to investigate patients with gastric intestinal metaplasia and various endoscopic and histopathologic variables that may affect this precancerous lesions prognosis.

We investigated patients retrospectively with positive history with multiple upper gastric endoscopies and multiple biopsies performed in 1098 patients between May 2011 and March 2015. As histopathologic outcomes of patients' files we declared specific groups as; acute/chronic gastritis, erosion, ulcer, atrophy, intestinal metaplasia, displasy, Helicobacter pylori, gastric ulcer, and positive patient history with smoking, alcohol and proton pump usage and family history.

Acute gastritis detected in 0.5%, erosion detected in 42%, atrophy detected in 52%, intestinal metaplasia detected in 30%, dysplasia detected in 6%, Helicobacter pylori detected in 36%, ulcerative formations detected in 3% of 1098 patients. Also detected 16% of our patients are smokers, 5% alcohol drinkers and 49% take proton pump inhibitors and 21% of our patients' have peptic cancer history in their family.

If we had compare intestinal metaplasia occurrence with other data; we would found that intestinal metaplasia with 29% of patients with chronic gastritis, 40% of patients with erosion, 34% of patients with atrophy, 55% of patients with displasy, 36% of patients with Helicobacter pylori and 11% of patients with ulcerous lesions. Gradually correlation between these parameters and intestinal metaplasia found significant.

There is no correlation detected between alcohol usage, smoking, acute gastritis, family history and intestinal metaplasia.

Conclusion: Gastric intestinal metaplasia is a outcome of various tissue damages. Various risk factors and mucosa lesions are noteworthy for treatment designing phase.

Keywords: Endoscopic biopsy, Intestinal metaplasia, Displasy, Endoscopic investigation, Helicobacter pylori

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/82) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Y Kromozomunun Evrimsel Yolculuğu

Ayça Ilgın Altaner, Ada Irmak Özcan, Gamze Haras, Ahmet Gümüş
Danışman: Dr. Peren H. Karagin

İnsan Y kromozomu, erkek cinsiyetini belirleyen geni barındırmanın yanında sıradışı evrimsel yolculuğu nedeniyle de ilgi çekmektedir. Eskiden bir otozom olan Y kromozomu, önemli derecede gen kaybıyla karakterizedir. İnsan Y kromozomu yaklaşık 59 Mb uzunluğundadır. Bunun 23 Mb'lık kısmı ökromatin bölgeden oluşur ve 78 protein kodlayan gen içerir. Y kromozomunun büyük kısmı tekrar bölgeleri ve heterokromatik DNA'dan oluşur. Y kromozomunun diğer önemli bir özelliği; kromozomun PAR1 ve PAR2 dışında kalan gen bölgelerinin rekombinasyona uğramaması ve bu kısmın da babadan oğula aktarılmasıdır. Yüksek miktarda tekrarlayan ve amplikonik sekans içerikleri nedeniyle Y kromozomunun dizi analizinin yapılmasında zorluklara neden olmaktadır.

İnsan X ve Y kromozomları yaklaşık 200-300 milyon yıl önce plasentalı memelilerde ortaya çıkmıştır. Sonrasında ise cinsiyet kromozomları kuşlar, sürüngenler, amfibiler ve balıklarda bağımsız olarak evrimleşmiştir. X ve Y kromozomları evrimsel yolculuklarına bir otozom çifti olarak başlamıştır. Otozomlarda bulunan SOX3 (SRY-related HMG-box) geninin mutasyona uğramasıyla erkek karakterini belirleyen SRY geni oluşmuştur. RPS4 (ribosomal protein small subunit, protein 4) geni ise evrimleşme sırasında hem X hem Y üzerinde değişmeden kalmıştır. Y kromozomunda oluşan yeniden düzenlemeler X ve Y kromozomları arasındaki rekombinasyonun büyük kısmının kaybolmasına neden olmuştur. Rekombine olamayan Y kromozomundaki delesyonlar Y kromozomunun boyunun kısalmasına neden olmuştur. Ancak 130 milyon yıl önce otozomlardan bazı gen bölgelerinin aktarılması X ve Y'nin rekombinasyon özelliğini kazanmasını sağlamıştır. Bu değişimler sonucunda Y kromozomu, partneri olan X kromozomunun 1/3'ü boyutuna gelmiştir.

İnsandan 30 milyon yıl önce ayrılan Rhesus macaque (maymun) neredeyse insandakiyle aynı Y kromozomuna sahiptir. Bu da, Y kromozomunun 30 milyon yıldır sabit olduğunu göstermektedir. Yapılan çalışmalar, Y kromozomu dejenerasyonunun lineer olarak devam etmediğini, geçmişten bugüne meydana gelen kısaltmaların belli bir seviyede korunduğunu göstermiştir. Y kromozomunun geleceği ve kromozomda meydana gelen gen kayıplarının devam edip etmediği gelecekte de tartışma konusu olmaya devam edecektir.

Anahtar kelimeler: Y kromozomu, Evrim, Y dejenerasyonu

The Evolutionary Journey of The Y Chromosome

Ayça İlgin Altaner, Ada Irmak Özcan, Gamze Haras, Ahmet Gümüş
Supervisor: Dr. Peren H. Karagin

The human Y chromosome draws attention by having an out of the ordinary evolutionary journey as well as harboring the master-switch gene determining gender. The Y chromosome, that was once an autosome, has been characterized by massive gene decay. In humans, the euchromatic part of the 59-Mb Y chromosome is about 23 –Mb in size and contains 78 protein-coding genes. The Y chromosome is mostly made up of repetitive and heterochromatic DNA. Another important feature of the Y chromosome is that, apart from the PAR1 and PAR2 gene regions, the chromosome is non-recombinant and these parts are transferred from father to son. Since having high content of repetitive and ampliconic sequences Y chromosome has been difficult to sequence.

Human X and Y chromosomes first formed about 200-300 million years ago in eutherian mammals. Afterwards, sex chromosomes evolved separately in birds, reptiles, amphibians and fishes. The sex chromosomes began their evolutionary journey as a pair of autosomes. A mutation in the SOX3 gene (SRY-related HMG-box gene), produced the SRY gene, a critical determinant of maleness. However, another gene RPS4 (ribosomal protein small subunit, protein 4) retained a similar function on both the X and Y chromosomes. Rearrangement of genes on the Y chromosome caused loss of large portions of recombination event between X and Y chromosomes. Deletions on the non-recombinant Y made it decrease in size. However, 130 million years ago, the donation of a block of genes from an autosome to both the X and Y, allowed recombination between them. As a result of these changes, Y chromosome is about one-third the size of its partner, the X-chromosome.

Rhesus macaque, which split from humans 30 million years ago, has an almost identical Y chromosome as humans. This implies that the gene content of the human Y has been stable in the past 30 million years. However, recent studies have clearly shown that Y degeneration does not proceed in a linear fashion and the chromosome has been preserved on some level despite the trimming over evolutionary time. The fate of the Y chromosome and the recurrent gene loss on the chromosome will be the high topic of investigations in the future as well.

Keywords: Y chromosome, Evolution, Y degeneration

Teobromin İmatinibin Etkinliğini Arttırır Mı?

Zeynep Özdemir, Çağan Asparuk, Oğuzhan Ak, Dide Aysun,
Doğa Akgör, Fulya Elmastaş, Doğukan Akkuş
Danışman: Doç. Dr. Erkan Yurtcu

Çalışmamızın amacı teobrominin imatinibin in vitro potansiyel etkileri üzerine etkinliğini değerlendirmektir.

İnsan Kronik Myeloid lösemi hücreleri (K562) 37°C'lik nemli inkübatörde CO₂'li ortamda RPMI besiyerinde çoğaltıldı. Hücre sayıları belirlendi. Hücre canlılıkları tripan mavisi testi ile değerlendirildi. Teobromin ve imatinib hücrelere tek tek ve birlikte olacak şekilde 24 ve 48 saat sürelerle uygulandı. Genotoksik hasar comet yöntemiyle değerlendirildi.

Çalışmamız halen devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Kronik myeloid lösemi, Teobromin, İmatinib, Comet yöntemi, Kakao

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: DA14/24) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Does Theobromine Increase the Effectiveness of the Chemotherapeutic Agent?

Zeynep Özdemir, Çağan Asparuk, Oğuzhan Ak, Dide Aysun,
Doğa Akgör, Fulya Elmastaş, Doğukan Akkuş

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Erkan Yurtcu

Doxorubicine which is widely used for chemotherapy for several cancer types, is belong to anthracyclin group of antibiotics. Due to doxorubicin therapy is still effective in a restricted number of patients, new systemic combinational chemotherapy strategies are required. Theobromine, which is a caffeine derivative, is primer alkaloid of both cacao and chocolate. It is well known that theobromine is a strong antioxidant, there is limited data about anticancer properties of its. In this study we aimed to investigate genotoxic and cytotoxic effects of doxorubicin and theobromine alone or in combination on HepG2 Hepatocellular Carcinoma cell line. HepG2 cells cultured in a humidified atmosphere supplemented with CO₂. Cell viabilities were assessed by tryphan blue exclusion test, protein levels were determined by Bradford method, inhibitory concentrations of both doxorubicin and theobromine were determined by MTT method. Doxorubicin and theobromine were applied to cells alone and in combination for 24, 48 and 72 hours. Genotoxic damage were assessed by comet analysis, apoptosis was determined by caspase 3 and caspase 8 level.

Our study is still ongoing.

Keywords: Chronic myeloid leukemia, Theobromine, Imatinib, Comet method, Cacao

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:DA14/24) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Üniversite Öğrencilerinde Tinnitus Prevelansı ve Risk Faktörlerinin Analizi

Ayşe Berin Acar, Algan Turgut, Seray Gülay, Derya Menekşe Parlak,
Fatma Büşra Atalay
Danışman: Dr. Işıl Öz

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinde çınlama sıklığı ve olası risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

18-24 yaş arası Üniversite öğrencilerinde, çalışma şikayeti olan 29 kişi çalışmaya dahil edilmiştir. Çınlama değerlendirme formu ve kulaklıkla müzik dinleme alışkanlıklarının çınlama üzerine etkisini değerlendirmek amacı ile anket uygulaması yapılmıştır. Çınlama şiddeti görsel analog skala (GAS), çınlamanın objektif değerlendirilmesi odyolojik tetkik ve çınlama frekansı ile yapılmıştır.

Toplam 300 öğrenciden 29'unda (%10) çınlama şikayeti bulunmaktadır. 29 öğrenciden 23'ü kız (%79.3), 6'sı erkek (%20.7)dir. Kız cinsiyet çınlama için istatistiksel olarak anlamlı risk faktörü oluşturmaktadır ($p=0.004$). Cinsiyet ile tinnitus şiddeti arasında istatistiksel olarak ilişki saptanmamıştır ($p=0.26$). Yaş ortalaması 21.3 ± 1.58 dir. Çınlama süresi ortalama 10 ± 6.6 aydır. Öğrencilerin %86.2'si kulaklıkla müzik dinlemektedir. Kulaklıkla müzik dinleyen öğrencilerin % 58.6'sı kulak içi kulaklık kullanmaktadır. Kulaklık tipi ile çınlama şiddeti arasında korelasyon gözlenmedi ($p=0.62$). Müzik dinleme günleri ve saatleri incelendiğinde haftada 5 günü en az 2-3 saat kulaklıkla müzik dinledikleri tespit edilmiştir. GAS değeri ortalama 3.2 ± 1.8 ve tinnitus değerlendirme anketi ortalaması 29.2 ± 17.0 idi. Müzik ses seviyesi ile çınlama şiddeti arasında korelasyon saptanmadı ($p=0.84$)

Çalışmamızda elden edilen Üniversite öğrencilerinde çınlama prevalansı literatürdeki oranlarla benzerdir. Üniversite öğrencilerinde müzik dinleme davranışları ve diğer çınlamaya yol açabilecek faktörlerin bilinmesi ile çınlamanın önlenebileceğine inanmaktayız. Ancak bu konuda ileriye dönük daha fazla olgu serileri ile çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Çınlama, Müzik dinleme alışkanlığı, Görsel analog skala, Tinnitus değerlendirme anketi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje No: KA15/73) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Analysis of the Prevalence of and Risk Factors for Tinnitus in the University Students

Ayşe Berin Acar, AlganTurgut, Seray Gülay, Derya Menekşe Parlak,
Fatma Büşra Atalay
Supervisor: Dr. Işıl Öz

The main goal of this study was to assess the prevalence and risk factors of tinnitus in University students.

The study consisted of 29 University students ages 18-24 with tinnitus complaints. A questionnaire about music listening habits and tinnitus handicap inventory has been conducted. Intensity of the tinnitus is measured by visual analog scale, and the pure-tone audiometric evaluation and the frequency of tinnitus were performed for objective assessment.

Of 300 University students, 29 (9.7%) experienced tinnitus. The study consisted of 23 (79.3%) were female and 6 (20.7%) were male. Female gender was a significant risk factor for tinnitus. No significant differences were observed between gender and severity of tinnitus ($p=0.26$). The mean age was 21.33 ± 1.58 . Disease duration was calculated in months, and the mean time of disease was 10 ± 6.6 months. 86.2 percent (%) of the students have stated that they use gadgets with earphones to listen to music. 58.6 percent (%) of the students that listen to music via earphones use in-ear earphone types. No significant differences were observed between earphone types and severity of tinnitus ($p=0.62$). The hours and days of the students' music listening via earphones were determined 5 days a week for at least 2 or 3 hours. The mean VAS was 3.2 ± 1.8 , and the severity index was 29.2 ± 17.0 . No significant differences were observed between music level and severity of tinnitus ($p=0.84$).

In our study, the prevalence of tinnitus in the University students is similar in the literature. We believe that understanding the influences of the habit of listening the music and other these factors will help in preventing tinnitus. This should be confirmed by further studies.

Keywords: Tinnitus, The music listening habits, Visual analog scale, Tinnitus handicap inventory

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/73) and supported by Başkent University Research Fund.

Ayça Demirel, Atakan Öklü, Elif Selçuk, Ahmet But,
Emre Vuraloğlu
Danışman: Doç. Dr. Nuri Çetin

Yapay zeka (YZ); zeki makineler özellikle de, zeki bilgisayar programları yapma bilimi ve mühendisliğidir

YZ'nin tıpta kullanılması çeşitli klinik tanı ve tedavi seçeneklerine imkan tanımaktadır. YZ'nin tıpta kullanıldığı en önemli alanlardan bir tanesi rehabilitasyondur. Rehabilitasyonun amacı, sakatlık veya hastalık sonucu kaybolmuş fiziksel, duyuşsal ve zihinsel yetenekleri geri kazandırmak ve medikal olarak tedavi edilemeyecek kayıpları kompanze etmektir. Maalesef rehabilitasyona ihtiyaç duyan insanların sayısı her geçen gün artmaktadır. Bu artan ihtiyacı karşılamak için teknolojinin de yardımıyla yapay zeka programları üreten rehabilitasyon robotları günden güne gelişmektedir. Bu robotlar engelli hastalara günlük yaşam aktivitelerinde hareket desteği sağlamanın yanında tedavi amaçlı da kullanılmaktadırlar. Bu çalışmada, yapay zekanın tıbbi rehabilitasyon alanında nasıl kullanıldığı, avantajları ve dezavantajları açıklanacaktır.

Anahtar kelimeler: Yapay zeka, Rehabilitasyon, Robotlar, Özürlülük

Artificial Intelligence in Rehabilitation

Ayça Demirel, Atakan Öklü, Elif Selçuk, Ahmet But,

Emre Vuraloğlu

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Nuri Çetin

Artificial Intelligence (AI) is the science and engineering of creating intelligent machines and especially computer programs. The use of AI products in medicine is eligible for a variety of clinical diagnosis and treatment options. One of the most important areas of artificial intelligence products used in medicine is rehabilitation. Rehabilitation aims to bring back the patient's physical, sensory, and mental capabilities that were lost due to injury, illness, and disease, and to support the patient to compensate for deficits that cannot be treated medically. Unfortunately, it is known that the number of people who need rehabilitation has been increasing each day. This increasing need for meet generating artificial intelligence rehabilitation program robots with the help of technology is developing day by day. These robots are used to support movement of disabled people in daily living activities and are also used for therapeutic purposes. In this study, we will discuss how artificial intelligent technologies are used in medical rehabilitation programs and also the advantages and disadvantages of artificial intelligent in these area.

Keywords: Artificial intelligence, Rehabilitation, Robots, Disability

Ratlarda *Candida Albicans* Biyofilmi Oluşturulmuş Titanyum Plaklar İle Enfeksiyon Modeli: *İn vivo* Çalışma

Aylin Ceren Akın, Büşra Bürçe, Ebru Opçin, Bengisu Şahin,
Eda Şahin, Yağmur Şahin
Danışman: Prof. Dr. Müge Demirbilek-Ekici

Protez ve implant gibi uygulamalarda en sık kullanılan metallerden biri olan titanyum plakalar üzerinde *Candida albicans*'ın biyofilm oluşumunun kantitatif olarak, zamana bağlı incelenmesi hedeflenmiştir. Ayrıca *C. albicans* biyofilm oluşturulmuş titanyum plaklar kullanılarak tedavi protokollerinin değerlendirilebileceği basit kullanışlı bir hayvan modeli geliştirmek amaçlanmıştır.

Çalışmamızın *in vitro* aşamasında 0.7x07 cm medikal titanyum plakalar üzerinde, kuvvetli biyofilm oluşturduğu bilinen *C. albicans* ATCC 10231 biyofilm oluşumu araştırılmıştır. Zaman çizelgesi olarak 24 ve 48 saat süre ile 105 CFU/ml olacak şekilde YNB besiyerinde hazırlanan maya süspansiyonunda titanyum diskler biyofilm gelişimi için inkübe edilmiştir. Biyofilm gelişimi açısından mikroskopik olarak akrinin turuncusu kullanılarak floresan mikroskopunda titanyum plakalar incelenmiş kantitatif değerlendirme için kuvvetli vorteksleme ile plakalardan ayrılan kandidaların koloni sayımları yapılmıştır.

In vivo testler için 350-400 g ağırlığında erkek Wistar albino ratlar beşerli üç gruba ayrılmıştır. 24 ve 48 saatlik gruplara belirtilen sürelerde *C. albicans* biyofilmi oluşturulmuş kontrol grubunda ise *C. albicans* ile muamele edilmemiş titanyum plakalar ratların sırt bölgesine dörder adet olacak cilt altına yerleştirilmiştir. Tüm gruplar ateş takibi, kan kültürü yara yeri enfeksiyonu incelenerek takip edilmiştir. Titanyum plakalardan ikisi 3. diğer ikisi ise 7. günde çıkarılarak biyofilmler mikroskopi ve kantitatif kültür ile değerlendirilmiştir.

In vitro değerlendirmede kandidaların titanyum plakalara 24 saatte tutunduğu ve hifler oluşturarak biyofilm gelişiminin başladığı saptandı. 48 saatte ise koloni sayımlarında artma saptanmazken biyofilm gelişiminin ilerlediği hiflerin ağ oluşturduğu gözlemlendi. *In vivo* çalışmalarda plaka yerleştirilen ratlarda enfeksiyon bulgusu saptanmadı. 24 saatlik biyofilm oluşturulmuş plakaların 72. saatlik değerlendirilmesinde kandidaların immün sistem tarafından öldürüldüğü ancak 48 saatlik biyofilm oluşturulmuş grupta kandidaların canlı kaldığı ve kolonilerin oluştuğu görüldü.

Sonuç: *Candida albicans*'ların medikal titanyum plakalar üzerinde biyofilm oluşturabildiği bunu protektif cihaz kullanımında önemli olduğu görüldü. *In vivo* model olarak titanyum plakaların ratlara cilt altı yerleştirilmesini kolay ve ratlar tarafından tolere edilebilir bir metod olduğu ve tedavi protokollerinin belirlenmesinde yardımcı olacağı düşünüldü. Ancak 1 haftalık gibi daha uzun süreli biyofilm oluşturulmuş plakaların kullanılmasının tedavi modelleri için daha faydalı olacağı anlaşıldı.

Anahtar kelimeler: *Candida albicans*, Titanyum plaka, Rat, Akrinin turuncusu, Biyofilm

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Hayvan Deneyleri Etik Kurulu tarafından onaylanmış (proje no: DA15/2) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Infection Model with *Candida Albicans*' Biofilm formed Titanium Plaques on Rats: An In vivo Study

Aylin Ceren Akın, Büşra Bürçe, Ebru Opçin, Bengisu Şahin,

Eda Şahin, Yağmur Şahin

Supervisor: Prof. Dr. Müge Demirbilek Ekici

Examination of time dependent, quantitative biofilm formation of *Candida Albicans* on one of the most used metals in applications like denture prosthesis and implants, titanium plaques and to develop an easy, practical animal model that can be used to evaluate treatment protocols was targeted.

In vitro tests; During 24 and 48 hours titanium plaques were incubated 10⁵ CFU/ml *C.albicans* ATCC 10231 suspension in YNB medium, for biofilm formation. Titanium plaques were inspected under fluorescent microscope for biofilm formation using acridine orange and for quantitative analyses after powerful vortexing, the colonies of the *C.albicans* were counted.

In vivo tests; male Wistar albino rats weight 350-400 g. formed three groups of five. Titanium plaques are placed back of rats, four for each, under the skin; to 24 and 48 hour groups and to the control group. All groups followed for, fever, blood culture, wound inflammation. Two of the titanium plaques are removed on the third and the other two on the seventh day and the biofilms were interpreted with microscope and quantitative culture.

In vitro evaluations were observed that *C.albicans* adhered to the titanium plaques at 24 hours formed hyphae. At 48 hours while no increase found at colony count, biofilm formation improved and hyphae begin to form web. In vivo studies were showed that no inflammation found on the plaque placed rats. On 72 hour evaluation of the 24 hour biofilm formed plaques it was seen that *C.albicans* biofilm cells were killed by the immune system of rat whereas colonies performed at 48 hour biofilm formed group.

This study showed that *C.albicans* can generate biofilm on medical titanium plaques and our in vivo model was easy and tolerable method for rats. However using plaques that have biofilm formation longer periods such as one week, could be more useful for treatment models.

Keywords: *Candida albicans*, Titanium plaque, Rat, Acridine orange, Biofilm

This study was approved by Baskent University Ethical Committee for Experimental Research on Animals (Project no: DA15/2) and supported by Baskent University Research Fund.

Başkent Üniversitesi Hastanesi Kalp Damar Cerrahi Anabilim Dalına Başvuran Mitral Kapak Patolojisine İkincil Gelişen Fonksiyonel Triküspit Yetmezlikli Hastaların Cerrahi Tedavi Sonrası Klinik Süreçlerinin İncelenmesi

Ece Diker, Ülker Girayhan, Berkay Güzel, Nursima Kunt,

Çağla Nakkaş

Danışman: Prof. Dr. Atilla Sezgin

Bu çalışmada amaç; fonksiyonel triküspit yetmezliğinin derecesi ne olursa olsun mitral kapak patolojisinin düzeltilmesini takiben triküspite plasti yapılmasının triküspit yetmezliği üzerine orta dönemdeki etkinliğini araştırmaktır.

Bu çalışmada 2010-2014 yılları arasında Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi'nde mitral kapak hastalığı ile beraber fonksiyonel triküspit yetmezliği olan 41 hasta retrospektif olarak incelendi.

Ameliyat öncesi ve sonrası triküspit yetmezliğinin derecesi, pulmoner arter basıncı ve atım oranı değerleri, mitral gradient ve mitral yetmezliği dereceleri kaydedildi. Bu değişkenlerin triküspit plasti sonuçlarına etkili olup olmadığı araştırıldı.

İstatistiksel olarak SPSS programına hasta verileri kaydedildi. One-way ANOVA, student-t ve Ki-Kare testleri kullanıldı.

Hastaların 30'u kadın 11'i erkek idi. Triküspit yetmezliği 1/4 olan hastalar hafif TY (Triküspit Yetmezliği), 2-3-4/4 olan hastalar önemli TY olarak değerlendirildi. Postoperatif 6. ay takibinde hastaların %5,7'sinde triküspit yetmezliğin tamamen düzeldiği, %45,7'sinde hafif, %48,6'sında önemli TY olduğu saptandı. Hafif TY olan hastalarda postoperatif pulmoner arter basıncı ortalama $43,23 \pm 9,3$, önemli TY olan hastalarda ortalama $54,41 \pm 11,85$ olup aradaki fark önemliydi ($P = 0,011$). Hafif TY 'si olan hastalarda atım oranı ortalama değer $55,71 \pm 3,53$, önemli TY olan hastalarda $47 \pm 10,81$ olup fark anlamlıydı ($P = 0,05$). İki grup arasındaki mitral yetmezliği, mitral gradient farkları anlamlı değildi.

Mitral kapak patolojilerinde görülen fonksiyonel triküspit yetmezliğinde mitral patolojinin düzeltilmesinin yanı sıra triküspite plasti yapılması faydalı olduğu saptandı. Buna rağmen triküspit yetmezliğinin devam etmesinde veya yetmezlik derecesinin ilerlemesinde hastalarda pulmoner arter basıncının ve sol ventrikül atım oranının önemli negatif etkisi gözlemlendi.

Anahtar kelimeler: Fonksiyonel triküspit yetmezliği, Pulmoner arter basıncı, Atım oranı

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA15/67) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Research of the Clinical Process After the Surgery of the Patients Who Applied Başkent University Hospital Department of Cardiovascular Surgery with Functional Tricuspid Insufficiency Which is Seconder to Mitral Valve Pathology

Ece Diker, Ülker Girayhan, Berkay Güzel, Nursima Kunt,

Çağla Nakkaş

Supervisor: Prof. Dr. Atilla Sezgin

Purpose of this study is determining the middle-term effectiveness of tricuspid plasty following the improve of mitral valve pathology, regardless of the tricuspid regurgitation grade, to the tricuspid regurgitation (insufficiency).

In this study 41 patients who have mitral valve pathology and fuctional tricuspid insufficiency are examined retrospectively at Başkent University Ankara Hospital in between 2010-2014 years.

Tricuspid regurgitation grade, pulmonary artery pressure, ejection fraction, mitral gradient and mitral regurgitaion rates of patients are recorded before and after the surgery. These datas were recorded statistically to SPSS program. One-way ANOVA, student-t and Ki-square tests were used.

Thirty of the patients were women and 11 of them were men. Patients with 1/4 grade at tricuspid regurgitation (TR) evaluated as mild insufficiency, patients with 2-3-4/4 grade TR evaluated as significant insufficiency.

In 6th month follow-up visits; 5,7% of patients TR is improved completely, 45,7% of patients have mild TR and 48,6% of patients have significant TR. Postoperative mean pulmonary artery pressure is $43,23 \pm 9,3$ in patients with mild insufficiency and $54,41 \pm 11,85$ in patients with significant insuffieny. The difference was significant ($p = 0,011$). Mean ejection fraction is $55,71 \pm 3,53$ patients with mild TR and $47 \pm 10,81$ patients with significant TR. The difference was significant ($p = 0,05$). Mitral regurgitation and mitral gradient difference between two groups weren't significant.

It is determined that applying tricuspid plasty is beneficial while treating mitral pathologies in functional tricuspid regurgitation seen in mitral valve pathologies. Despite this, it is observed that pulmonary artery pressure and left ventricule ejection fraction have significant negative effect on continuing tricuspid insufficiency or progression of the grade of insufficiency.

Keywords: Functional tricuspid insufficiency, Pulmonary artery pressure, Ejection fraction (EF).

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA15/67) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Ülseratif Kolit Hastalarında Hastalık Aktivitesinin Derecelendirilmesinde Dolaylı Belirteçlerin Rolü

Ayşe Sılam Baş, Nur Seren Bildiren, Seden Hayal Birgören,
Utku Dönger
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özgür Harmancı

Ülseratif kolit hastalarında basit testler (RDW, PDW, MCV/WBC oranı gibi) ile hastalık aktivitesi belirlenebilir. Bu çalışmanın amacı her yerde bulunan basit laboratuvar testleri ile Ülseratif kolit aktivitesinin nominal olarak değerlendirilebildiğini göstermek ve bu testler için sınır değerler tespit etmektir.

Son 5 yılın kayıtları incelenerek Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara hastanesinde kayıtlı olan ülseratif kolit hastaları geriye dönük olarak taranacaktır. Yapılacak olan tarama ile hastaların geçmiş başvuruları her başvuru için ayrı ayrı değerlendirilecek ve hastaneye başvuru anındaki aktivite indeksleri ve inceleme yapılmış ise laboratuvar ve endoskopik skorlamaları bilgisayar ortamında kaydedilecektir. Hastalara ait demografik bilgilerin yanı sıra, Lichtiger indeksi, endoskopik aktivite skorlaması, kan değerlerinin aktivite ile ilişkili parametreleri, alınan ilaç tedavileri ve dozları kaydedildikten sonra uygun istatistiksel yöntemlerle değerlendirilecektir.

Retrospektif olarak yapılan taramada 118 hasta (41 kadın ve 77 erkek) tespit edildi. Bu hastalarda hesaplanan Lichtiger klinik aktivite indeksi ile kan parametreleri arasında istatistiksel olarak platelet sayısı ve MCV/WBC oranı arasında negatif anlamlı ilişki bulunurken, RDW ve nötrofil sayısı ile pozitif ilişki saptanmıştır. Mayo endoskopik skor ile CRP ve Nötrofil/Lenfosit oranı arasında pozitif ilişki saptanmıştır. Lichtiger aktivite indeksi ve endoskopik skorları ile diğer kan parametreleri arasında ilişki yoktur. Ülseratif kolit hastalarının aktivitesinin değerlendirilmesi esnasında hastalık aktivitesinin tespitinde ve tedavinin takibinde çok basit laboratuvar parametreleri de yardımcı olarak önemli bilgiler verebilir.

Anahtar kelimeler: Ülseratif kolit, Lichtiger aktivite indeksi, Dolaylı belirteçler

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/58) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca Desteklenmiştir.

The Role of Surrogate Markers for Evaluation of Ulcerative Colitis Activity

Ayşe Sılam Baş, Nur Seren Bildiren, Seden Hayal Birgören,

Utku Dönger

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Özgür Harmancı

Simple tests (such as RDW, PDW, MCV/WBC ratio) can be utilized as surrogate markers of ulcerative colitis activity. We aimed to evaluate the possible use of simple tests to measure disease activity of ulcerative colitis.

Retrospective analysis of patients with a diagnosis of ulcerative colitis is performed using the database of Başkent University School of Medicine Ankara Hospital covering last 5 years. The case records are investigated for evaluation and calculation of Lichtiger clinical activity score, Mayo endoscopic score and routine blood tests for every hospitalization event or outpatient controls. The clinical-endoscopic disease activity indices and blood tests are tested for possible correlation by appropriate statistical analysis.

We identified 118 (41 female and 77 male) patients. We found a positive correlation between Lichtiger clinical activity index, RDW and neutrophil count while a negative correlation was present with platelet counts and MCV/WBC ratio. There was a positive correlation between Mayo endoscopic score, CRP ve neutrophil-lymphocyte ratio. There was no correlation between Lichtiger clinical activity index, Mayo endoscopic score and other blood tests.

Widely available surrogate markers derived from simple blood tests can be utilized for the evaluation of disease activity and monitoring drug treatment.

Anahtar kelimeler: Ulcerative colitis, Lichtiger clinical activity index, Surrogate markers

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA15/58) and supported by Başkent University Research Fund.

Yapay Zeka ve Tıp Alanındaki Uygulamaları

Arda Büyükkaraman, Merve Gürsoy, Balın Özsoy, Ezgi Yenişekerci
Danışman: Doç. Dr. Ayşe Canan Yazıcı

Karmaşık klinik problemlerin çözümlenebilmesi için büyük veri setlerine ve veri analizlerine ihtiyaç duyulmaktadır. Tıp alanında yapay zeka uygulamalarının amacı, veri depolayan, karmaşık tıbbi verileri analiz etme yeteneğine sahip, klinik teşhis işlemlerini kolaylaştırabilecek ve tedavi önerilerinde bulunabilecek programların oluşturulmasıdır. Yapılan araştırmalar, yapay zeka tekniklerinin bir hastalığın teşhisinin konmasında ve tedavi sonuçlarının değerlendirilmesinde büyük oranda yardımcı olduğunu göstermektedir.

Yapay zeka; öğrenme, problem çözme, karar verme gibi insan düşüncesi ile ilişkilendirilen aktivitelerin otomasyonu olarak tanımlanabilir. Yapay zeka yöntemlerinin bir veri kümesi içindeki anlamlı ilişkileri ortaya çıkarabilme yetenekleri pek çok klinik senaryoda tanı, tedavi ve sonucu tahmin etmek için kullanılmaktadır. Yapay zeka, günümüzde Kardiyolojide, Radyolojide, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon alanında, Göz hastalıkları, Farmakoloji, İlaç endüstrisi, Onkoloji, Moleküler Biyoloji ve Genetik gibi tıpta çeşitli alanlarda veri setlerinin zaman serisi analizleri, tıbbi görüntülerin sınıflandırılması, hastalığın tanısı, risk altındaki bireylerin sınıflandırılması, genetik algoritmalar oluşturulması, kanser tarama ve tanısı, maliyet-etkinlik analizi gibi amaçlarla kullanılmaktadır.

Bu çalışmada yapay zeka kavramı ve tıp alanındaki uygulamaları incelenmiştir. Yapay zeka sistemleri ile belirti listesinin girilmesi ve çıktı olarak bunlara karşılık gelen hastalık türünün alınması şeklinde geliştirilmiş belirti-hastalık haritalama sistemleri sayesinde tanı süreci kolaylaşmaktadır. Günümüzde klinikte rutin olarak kullanılan az sayıda yapay zeka temelli sistem bulunmaktadır. Ancak yapay zeka'nın tıpta kullanımı ile ilgili gelişmeler hızla devam etmektedir. Bu alandaki gelişmeler tanı ve tedaviye önemli katkı sağlayacağı gibi, sağlık sistemindeki birçok problemin aşılmasına da yardımcı olacaktır. Sağlıkta informatik ve tele sağlık uygulamaları uzak alanlardaki hastalara uzman bilgisi sağlanması gibi tıp ve sağlık sisteminin yüzleşmekte olduğu birçok sorunun çözümüne katkı sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Yapay zeka, Bilgi teknolojileri, Uzman sistemler, Tıp, Veri madenciliği

Arda Büyükkaraman, Merve Gürsoy, Balın Özsoy, Ezgi Yenişekerci

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Ayşe Canan Yazıcı

Large data sets and data analysis are needed to solve complex clinical problems. The purpose of artificial intelligence applications in the medical field is to establish programs which are data-storing, complex medical data analyzing, clinical diagnose facilitating and treatment suggesting. Researches undertaken in the past have shown that artificial intelligence techniques can aid in diagnose of diseases and assessment of treatment outcomes.

Artificial intelligence can be described as the automatisation of the activities which are related to human thinking such as learning, problem solving and decision making. The ability of the artificial intelligence methods to reveal significant relations in data sets are used to diagnose, treat and predict the outcomes in many clinical scenarios. Currently, artificial intelligence is used in various medical fields such as Cardiology, Radiology, Physical Medicine and Rehabilitation, Ophthalmology, Pharmacology, Pharmaceutical Industry, Oncology, Molecular Biology and Genetics; for such purposes time series analysis of data sets, classification of medical images, diagnosis of the disease, classification of the individuals at risk, generating genetic algorithms, cancer scanning and diagnosis, cost-effectiveness analysis.

In this study, Artificial intelligence and it's applications in the medicine were investigated. The process of diagnosis gets easier due to symptom-disease mapping systems which are developed as entering the symptom list and getting the kind of disease as output with artificial intelligence systems. Currently, there are only a few of artificial intelligence based systems are routinely used in clinic. However, the development in the usage of artificial intelligence in medicine is still in progress. These developments will contribute to diagnosis and treatments as well as they help solving many problems in the healthcare systems. Applications of telemedicine and informatics in healthcare will contribute solving many problems which medical and healthcare system encounter such as providing expert knowledge to patients in remote areas.

Keywords: Artificial intelligence, Information technologies, Expert systems, Medicine, Data mining

Kan Kültüründen İzole Albicans Dışı Kandidaların Üç Farklı Yöntemle Tiplendirilmesi ve Yöntemlerin Uyum ve Maliyet Açısından Karşılaştırılması

Zeki Ceran Eraslan, Serin Doğan, Meryem Didem Göktaş,
Esra Nur Şener, İrem Uzunsoy, Şahin Akın
Danışman: Prof. Dr. Julide Sedef Göçmen

Albicans dışı kandida izolatlarının tür tayinini yapmak için; Cornmeal Agar, Kromojenik agar ve Yarı Otomatize Sistemi kullanarak, bu yöntemler arasındaki en etkili yöntemi belirlemek için uyum, uygulama kolaylığı ve maliyet açısından karşılaştırmak hedeflenmiştir.

Ocak 2011-Aralık 2014 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi laboratuvarında kan kültüründen izole edilen 42 albicans dışı kandida izolatları çalışmaya dahil edilmiştir.

Bu izolatların tür tayini; mikroskobik morfolojilerine göre belirlemek için cornmeal agar, kolonilerin renk farklılığına göre tiplendirmek için kromojenik agar, karbonhidratları kullanıp kullanmadıklarına bakılarak tiplendirmek için yarı otomatize sistem (Api 20 CAUX) kullanılmıştır.

Çalışmamızda, kullanılan 3 farklı yöntemle çalışılan 42 suşun tiplendirme sonuçlarına bakıldığında; 24 suş, her üç yöntemle aynı tür olarak belirlenirken; 6 suş yarı otomatize sistem ve Cornmeal, 11 suş kromojenik agar ve Cornmeal ile aynı tür bulunmuş diğer yöntem farklı sonuç vermişti. Albicans dışı kandida izolatlarından hiçbirisi, yarı otomatize sistem-kromojenik agar yöntemi kullanılmasıyla uyumlu olarak sapta-namamıştır. Bir suşun tiplendirilmesinde her 3 yöntem farklı sonuç vermiştir. Tür düzeyinde değerlendirildiğinde *C. parapsilosis*, *C. tropicalis* ve *C. krusei* için, her üç yöntem %100 uyumlu çıkmıştır.

Yöntemler arasında maliyet etkinliğine bakıldığında, en ucuz yöntemin cornmeal agarda tiplendirme olduğu belirlenmiştir.

Çalışmamızda, 3 farklı yöntemin albicans dışı kandidaların tiplendirilmesinde birebir uyumlu sonuç vermediği ve üç yöntem arasındaki uyumun %57.14 olduğu belirlenmiştir. Antifungal direnci nedeni ile tiplendirilmesi gereken *C. krusei* her üç yöntemle de aynı sonucu vermesi sevindiricidir.

Tiplendirme yöntemlerinin maliyet açısından irdelenmesi sonucu, en ucuz tiplendirme yönteminin cornmeal agar'da tiplendirme olduğu sonucuna varılmıştır. Ancak, bu yöntem bu konuda eğitimli ve deneyimli mikroskobik bakıyı gerektirmektedir.

Anahtar kelimeler: Kan kültürü, Albicans dışı kandida, Kromojenik agar, Cornmeal agar, Yarı otomatize sistem, Tiplendirme

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA14/339) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Identification of Non-albicans Candida Strains Isolated from Blood Cultures by Three Different Method and Comparision of These Methods According to Compatibility and Cost-Effectiveness

Zeki Ceran Eraslan, Serin Doğan, Meryem Didem Göktaş,
Esra Nur Şener, İrem Uzunsoy, Şahin Akin
Supervisor: Prof. Dr. Julide Sedef Göçmen

The aim of this study is to identify non-albicans Candida species; using Cornmeal agar, chromogenic agar and semi-automated system and to choose best method by comparing compatibility, cost-effectiveness, practicability of each method with others. 42 non-albicans Candida strains were included in this study which were isolated from blood culture, between January 2011 and December 2014, at Baskent University Ankara Hospital laboratory.

Identification of these isolates were made by microscopic morphology on cornmeal agar, colony color differences on chromogenic agar and carbohydrate assimilation/fermentation reactions with semi-automated (Api 20 CAUX) systems.

In our study, 24 of tested 42 strains were identified as the same species with all three methods. But 17 strains were gave same result with only two method which 6 strains with semi-automated system and cornmeal agar, 11 strains with the chromogenic and cornmeal agar. Semi-automated system and chromogenic agar compliance was not detected. One strain was identified as different species with all three methods. On the other hand *C. parapsilosis*, *C. tropicalis*, and *C. krusei*, species were identified 100% consistently with all three methods.

When cost effectiveness of these methods were compared, we determined that the cheapest method was the cornmeal agar method.

Our study showed that only 57.14% of the concordance was determined between three methods for identification of non-albicans Candida strains. But some species especially *C.krusei* strains were identified in 100% compliance with three method. This finding was rejoicing as these species were found resistant to antifungal drugs and must be identified before susceptibility tests.

When compare cost effectiveness of these three methods our study indicated that cornmeal agar identification method was the cheapest one but this method requires educated specialist to evaluate microscopic results.

Keywords: Blood culture, Non-albicans Candida, Cromogenic agar, Cornmeal agar, Semi-automated system, Identification

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA14/339) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Parsiyel ve Yaygın Akut Mezenterik İskemi ve Nekrozda Kan Biyokimyası Değişikliklerinin Analizi

Alp Giray Uygur, Begüm Tunç, Burak Çevirici, Emir İlkerli,
Hüseyin Cem Yüceer, Özgün Çiçek
Danışman: Doç. Dr. Necdet Özçay

Akut mezenterik iske mi ve nekroz özellikle yaşlı ve kardiyak yan hastalığı bulunan kişilerde sık görülen bir durumdur ve ciddi organ kayıplarına yol açabilmektedir. Barsaklar iske miye çok duyarlı olduklarından bu olgularda erken tanı ve tedavi çok önemlidir. Günümüzde erken tanıya yardımcı olabilecek herhangi bir biyokimyasal parametre olmadığı için genellikle geç tanı konulmakta ve bunun sonucu olarak da organ kayıpları olmaktadır. Bu çalışmanın amacı akut mezenterik iske mi ve nekrozda erken tanıya yardımcı olabilecek biyokimyasal bir parametre bulmaktır. Ayrıca sınırlı ve yaygın iskemilerde değişen parametreler arasında bir korelasyon olup olmayacağı da araştırılacaktır.

Bu çalışma için SD sıçanlardan 2 grup oluşturulması planlandı. Çalışma grupları: Grup I (n:7) : Parsiyel mezenterik iske mi/nekroz grubu. İzole kolon iskemisi ve takiben nekroz oluşturuldu. Grup II (n:7) : Yaygın mezenterik iske mi/nekroz grubu. İnce barsak + kolon da iske mi ve takiben nekroz oluşturuldu. Ameliyat öncesi, 24 ncü ve 48 nci saatler olmak üzere her hayvandan toplam 3 kez kan alındı. Bu kanlarda örneklerinden kan şekeri, üre, ALT, AST, LDH, CRP, fibrinojen ve kompleman 3 çalışıldı. Gruplar arasındaki istatistiki farklar ve korelasyon olup olmadığı değerlendirildi.

Alınan kan örneklerinin sonuçları incelendiğinde her iki grubun ameliyat öncesi değerlerinin normal sınırlar içinde birbiriyle uyumlu olduğu görüldü. İske mi sonrası 24 ncü ve 48 nci saat örnekleri incelendiğinde kan şekeri, CRP, ALT, BUN, Kompleman 3 değerlerinde bir değişiklik saptanmadı. Ancak LDH, AST ve fibrinojen değerlerinde ameliyat öncesi değerlere göre belirgin bir yükselme olduğu görüldü. Ayrıca, bu yükselmenin hem parsiyel hem de yaygın iske mi grubunda benzer şekilde olduğu saptandı.

Bu çalışma ile AST, LDH ve fibrinojenin intestinal iske mi ve nekroz düşünülen olgularda erken dönemde tanıya yardımcı parametreler olabileceği saptanmıştır. Çalışmamızda ayrıca her üç parametrenin de iske minin genişliğinden bağımsız olarak etkilendiği görülmüştür. Bu nedenle de bu parametrelerin intestinal iske miye duyarlı olabileceği düşünülmüştür. Klinik bulgularla örtüşmesi durumunda özellikle her üç parametrenin de yüksek bulunmasının parsiyel veya yaygın intesinal iske mi /nekrozu işaret edebileceği kanaatindeyiz.

Anahtar kelimeler: İntestinal iske mi, Mezenterik iske mi, İntestinal nekroz

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:15/01) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Blood Biochemistry Analysis of Partial and Massive Acute Intestinal Ischemia/Necrosis in Rats

Alp Giray Uygur, Begüm Tunç, Burak Çevirici, Emir İlkerli,
Hüseyin Cem Yüceer, Özgün Çiçek
Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Necdet Özçay

The aim of this study is to evaluate blood biochemistry changes after intestinal ischemia/necrosis (I/N) in rats. Fourteen SD rats were randomly assigned to 2 experimental groups, 7 per group: Group I: Partial I/N (only colon) and Group II: Massive intestinal I/N (small bowel + colon). I/N were performed by disconnecting all blood supply of colon in group I, whereas colon and small bowel in group II animals. Blood glucose, CRP, LDH, ALT, AST, BUN, C3 and fibrinogen levels were evaluated three times (before the operation, 24 and 48 hours after operation). Preoperative all results of both groups were in normal range. Postoperative 24 and 48 hours results were also within normal range for glucose, CRP, ALT, BUN and C3. However, there was a significant increase in LDH, AST and fibrinogen levels after operation (Both 24 and 48 hours). This increase was similar in both partial and massive I/N groups. Our experimental study revealed that after intestinal ischemia and necrosis, blood AST, LDH and fibrinogen levels significantly increase. Therefore we conclude that this blood biochemistry changes could help for early diagnosis of mesenteric ischemia patients.

Keywords: Intestinal ischemia, Mesenteric ischemia, Intestinal necrosis

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:DA15/01) and supported by Başkent University Research Fund.

Obezitenin Konu Mankenliğinde Davranış Değişikliği Oluşturma

Naz Kartal, Ceren Çetin, Sezin Alparslan, Duygu Koyuncu

Danışman: Dr. Fazıl Serdar Gürel

Bireylerde vücut ağırlığını belli düzeylerde tutmak sinirsel, hormonal, kimyasal ve fiziksel mekanizmalarla ve enerji alımı ile harcanması arasında denge kurularak sağlanır. Obeziteyi tanımlamaya yönelik olarak Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) beden kitle indeksi adı verilen bir yöntem geliştirmiştir. Beden kitle indeksi hastalıkların ağırlıklarının (kg cinsinden) boylarının (metre cinsinden) karelerine bölünmesiyle hesaplanmaktadır. Yetişkinlerde beden kitle indeksine 30 kg/m²'den yüksek bir değere sahip olması obezite olarak adlandırılır. Obezite birçok nedene bağlı bir hastalıktır. Genel olarak genetik ve çevresel nedenlerin etkileşimi ile oluşur. Genetik nedenler içerisinde hormonal sistem bozukluğundan bahsedilebilir. Diğer taraftan sosyo-kültürel faktörlerin etkisi görülmektedir. Obeziteye neden olan faktörlerden biri de yüksek kalorili bir diyetdir. Glisemik indeksi yüksek, lif oranı düşük besin alımı dengeli ve yeterli beslenmeyi etkilemekte, kişide kilo alımı ve çeşitli metabolik bozukluklara neden olmaktadır. Obez bireylerde davranış değişikliği oluşturma en önemli yollarından biri de kişiye fiziksel aktivite alışkanlığı kazandırmaktır. Tek başına diyet tedavisine kıyasla uzun dönemde ağırlık kaybı için de daha güçlü bir tedavi seçeneğidir. Günümüzde en yaygın fiziksel aktivite önerisi orta şiddetteki düzenli aktivitelerdir. Tempolu yürüyüşe eşit olan bu tür fiziksel aktivitelerin gün içerisinde yer aldığı ve daha az efor gerektirdiği için toplumun daha büyük bir tarafından alışkanlık haline getirilmektedir. Stres, melankoli, öfke gibi negatif duygularla birlikte yemede artma isteği ortaya çıkar. Sıkıntı, öfke, korku, mutluluk, stres, şüphe bu duygu durumları içerisinde yer almaktadır. Duygusal değişimlerle birlikte gelen vücutta kortizol salınımı ve serotonin miktarındaki değişiklik kişinin yeme isteği üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Obezite hemen hemen tüm toplumlarda yaygın görülen bir sağlık sorunudur ve giderek küresel epidemi halini almaktadır. Gösterilen bu nedenler üzerinden gidildiğinde obezitede davranış değişikliği oluşturma yönünde adımlar atılabilir.

Anahtar kelimeler: Obezite, BKİ, Davranış değişikliği, Fiziksel aktivite

Making Some Changes Of Attitudes in Obesities

Naz Kartal, Ceren Çetin, Sezin Alparslan, Duygu Koyuncu

Supervisor: Dr. Fazıl Serdar Gürel

Keeping body weight in a stable level is provided by a balance between neural, hormonal, chemical and physical mechanisms that is taking and spending energy. To define obesity, World Health Organization has developed a method called body mass index. Body mass index is found out dividing patients' weight (in kg) to their second force of height (as meters). If an adults' body index is higher than 30 kg/m², this is called as obesity.

Obesity is a kind of illness that depends on lots of etiology. Usually it is a consequence of genetical and environmental factors. In genetic factors the hormonal system disorders can be mentioned. In other side the affect of social and cultural factors has been seen. One of the factors that causes obesity is a high caloric intake. Eating high glisemic indexing and low fibrous rating nutrients affects the balance and sufficiency of the diet and person begins to take weight and have different metabolic anomalies. Lacking of physical activity (sedantary life style) is also a reasons of obesity.

To have some changes in obesity patients' attitudes towards the subjects of eating and physical activity is the important components of treatment.

One of the most important treatment ways is also to make the person have a habitude of physical activity. This is a more powerful choice of treatment in order to lose weight in a long period comparing the only diet teratment. Nowadays the most common physical activity offer is the regular activity in a medium level. These kinds of physical activities that are equal to fast walking, take place habitually by most of the society is the best choice.

Negative feelings such as stress, melancoli and anger couse an increase in eating wish. Distress, anger, fear, happiness, stress, suspicion are inside these feeling statements. The cortizol oscillation that comes together with emotional changes and the changes of seratonin quantity in body has an important impact on the person's eating wish.

The other changes in attitude which must take place in the treatment of obesity is changing the feeling perception. Obesity is almost a common health problem in all societies and has increasingly been a global epidemy. Paying attention to all these causes presented, behavior changesmust be in the focus in obesity.

Keywords: Obesity, BMI, Change of behaviours, Physical activity

Osteoporotik Çökme Kırıklarında Vertebroplasti ve Kifoplasti'nin Etkinliği ve Güvenliliği

Yurdagül Deveci, Ege İleri, Selver Merve Kuş, Emre Selamoğlu,
Şehnaz Şekeroğlu
Danışman: Doç. Dr. Cem Yılmaz

Bu çalışmada osteoporotik çökme kırığı olan hastalarda vertebroplasti ve kifoplasti yöntemlerinin etkinliği ve güvenliliği araştırılmıştır.

Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi 2002-2014 yılları arasında tedavi görmüş 345 hastanın medikal kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmamıza sadece osteoporotik çökme kırığı olan hastalar dahil edilmiş olup; hemanjiyom, multiple myelom ve osteolitik vertebra tümörü etiyolojili hastalar ile aynı vertebra üzerinde başka girişimsel işlem uygulanmış hastalar çalışmamızdan çıkarılmıştır. Preoperatif ve postoperatif ağrı skorlamaları, kemik mineral dansite değerleri, perioperatif ve postoperatif komplikasyonlar değerlendirilmiştir.

Toplam 345 hastada 363 seviyede kifoplasti, 91 seviyede ise vertebroplasti uygulanmıştır. İşlem uygulanan seviyeler 1 servikal bölgede, 165 torakal bölgede, 283 lumbal bölgede ve 5 adet de sakral bölgede olmak üzere toplam 454 adettir. Ortalama 7 aylık takip sonrasında hastaların ağrı skorlarının düştüğü saptanmıştır. Preoperatif ve postoperatif olarak bir hastada gelişen arrest dışında majör bir komplikasyon yaşanmamıştır.

Perkütan vertebroplasti ve balon kifoplasti yöntemleri vertebral çökme kırıklarının tedavisinde kullanılan etkili ve güvenli minimal invaziv prosedürlerdir. Bu işlemler ağrının azaltılmasında oldukça etkilidir.

Anahtar kelimeler: Çökme kırıkları, Osteoporoz, Vertebroplasti, Kifoplasti

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA15/68) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Effectivity/Efficiency and Safety of Vertebroplasty and Kyphoplasty in Osteoporotic Compression Fractures

Yurdagül Deveci, Ege İleri, Selver Merve Kuş, Emre Selamoğlu,
Şehnaz Şekeroğlu
Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Cem Yılmaz

In this study was investigated the effectivity/efficiency and safety of vertebroplasty and kyphoplasty for patient with osteoporotic compression fractures.

The hospital records of 345 patients who were treated in Baskent University Department of Neurosurgery between the years 2002 and 2014 were reviewed retrospectively. Our study includes only the patients with osteoporotic compression fractures. Patients with hemangiomas, multiple myeloma and osteolytic vertebral tumors etiology and patients who had other interventional operations on the same vertebra were excluded from the study. Preoperative and postoperative pain scores, bone mineral density values, preoperative and postoperative complications were evaluated.

In total 345 patients were performed kyphoplasty at 363 levels and vertebroplasty at 91 levels. Total 454 levels which had been in treatment were 1 at cervical region, 165 at thoracic region, 283 lumbar region and 5 pieces at sacral region. After follow up which was mean 7 months was determined that the pain score of the patients decreased. As preoperative and postoperative there was no major complications out of the arrest of one patient.

Percutaneous vertebroplasty and balloon kyphoplasty techniques are effective and safe minimal invasive procedures at the treatment of vertebral compression fractures. These procedures are quite effective in relieving of pain.

Keywords : Compression fracture, Osteoporosis, Vertebroplasty, Kyphoplasty

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA 15/68) and supported by Başkent University Reserach Fund

Sigara Kamu Spotlarının Etkililiği: Louis Pasteur Çalışma Grubu sonuçları

Abbas Aslan, Mahmut Mert Ercel, Fatih Güneş, Mahmut Yozgat,
Ali Akçakuyu
Danışman: Prof. Dr. Mehmet Serdar Soydingç
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Bu projeyle kamu spotlarının etkililiği araştırmak ve eksik yanlarını anlamaya çalışıyoruz. İyi bir şeyler ortaya koyarsak bundan sonra yayınlanacak olan spotlarda eksik yanları ortada kaldırıp insanlara daha etkili ulaşabiliriz.

Projemizin konusu sigarayla ilgili kamu spotlarının etkililiğidir. Bu konuyla ilgili Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi 6. sınıf öğrencileri benzer bir çalışma yapmıştır. O çalışmada tıp öğrencileri yerine hastaneye gelen hastalar örneklem olarak seçilmiştir. Bu konuyla ilgili reyting dışında da çalışmalar yapılmalıdır. Çünkü sağlıkla ilgili devletin en çok temas ettiği şekil bu. Projede Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalında yapılan araştırmadan faydalandı. İnternette genel bilgiler elde edildi. 17-22 yaş arası gençlerle anket yapıldı

Araştırma sonucunda kamu spotlarının yararlı olduğu ama pratikte etkisinin az olduğu anlaşılmıştır. En eksik yanlarının yeterli yayınlanmamaları, kişiye etkisinin az olması ve günlük hayatta çok göze çarpmaması olduğu kanısına vardık. Spotları izledikten sonra sigarayı bırakan veya sigara bırakmak için başvuran sadece %10dur. Spotları izledikten sonra sigara hakkında davranış değişikliğine uğrayan- bırakan veya azaltan- %24dür.

Sigara kamu spotları yararlı bulunmasına rağmen artık ilgi çekmediği için halk doymuştur. Daha etkileyici bir şekilde yeni bir seri çekilmelidir.

Anahtar kelimeler: Kamu Spotu, Sigara, Hacettepe Tıp Fakültesi, Sigara bilinçliliği

DS.6

Plastinasyon mu, Kadavra mı?

Amine Büşra Ateş, Sena Gül Çakır, Mehmet Alptekin Çelemen,
Büşra Nur Tüten

Danışmanlar: Doç. Dr. Bünyamin Işık

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Bilimsel çalışmalarda, tıp ve sağlık fakültelerindeki öğrencilerin eğitiminde kullanılan kadavraların yetersiz olması sebebiyle sanat dalları aracılığıyla bu konuda bir farkındalık yaratmak ve bu çalışmayı yaparken de önce tıp fakültesi öğrencilerinin kadavra üzerinden anatomi eğitiminin yeterli mi, plastine edilmiş bedenlerle alternatif bir eğitim yöntemi yaygınlaştırılabilir mi sorularına cevap alınması hedeflendi.

Anatomi dersi almış tıp fakültesi öğrencilerine uyguladığımız ankette "Tıp fakültelerindeki kadavra sayılarını yeterli buluyor musunuz?, Kendinizi kadavra olarak tıp fakültesine bağışlar mısınız?, Örnek aldığınız ünlü bir insan kendini kadavra olarak bağışlarsa sizin kararınızda bir etkisi olur mu?, Plastine edilmiş bedenlerin kadvranın yerine kullanılabileceğini düşünüyor musunuz?" sorularını sorduk.

Öğrencilerin %55'i tıp fakültelerindeki kadavra sayısını yetersiz bulduğunu, öğrencilerin %86'sı kendilerini kadavra olarak bağışlamayı düşünmediklerini, öğrencilerin %82'si örnek aldıkları ünlü bir insan kendini kadavra olarak bağışladığında kararlarını etkilemeyeceğini ifade etmiştir. Plastine edilmiş bedenlerin kadavra yerine kullanılabileceği konusunda yarı yarıya bir sonuca ulaşılmıştır.

Tıp fakültesi öğrencilerinin kadavra bağışına olan eğilimi negatif yöndedir ve öğrenciler fakültelerdeki kadavra sayısını yetersiz bulmaktadır. Kadavra bağışını arttırmaya yönelik toplumsal çalışmaların etkisiz kalacağına ve plastine edilmiş bedenlerle alternatif bir anatomi eğitimi yapılması konusunda uzlaşma sağlanamadığına ulaştık.

Anahtar Kelimeler: Kadavra, Kadavra Bağışı, Plastinasyon, Anatomi Eğitimi

Başkent Üniversitesi Öğrencilerinde Erken Yaşam Olayları ile Somatizasyon İlişkisinin İncelenmesi

Bengisu Çakır, Caner Çetinoğlu, Özge İrem Morkoç,
Tuvana Türkay Tüdeş, Fırat Yıldırım
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özgün Karaer Karapıçak

Çocukluk çağı travmalarının bedenselleştirme ile ilişkini araştırmak, üniversite öğrencilerinde ve çocuk çağı travması olan kişilerde depresyon ve anksiyete bozuklukları sıklığını belirlemek, somatizasyon nedenlerini açıklamak ve sonuçlara göre farkındalık ve bilinçlilik sağlamak amaçlanmıştır.

Çalışmaya Başkent Üniversitesinde 2014-2015 eğitim ve öğretim yılında öğrenim gören 18-25 yaş arası 209 öğrenci katılmıştır. Ciddi kronik sistemik hastalığı olanlar (diyabet, kanser, kronik böbrek yetmezliği, kronik kalp hastalıkları vs.) çalışmaya dahil edilmemiştir. Katılımcılara, Sosyodemografik Veri Formu, Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ), Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği (ÇTÖ) ve Belirti Yorumlama Ölçeği (BYÖ) uygulanmıştır.

Çalışmamıza 209 öğrenci katılmıştır. Yaptığımız çalışmada katılımcıların yaş ortalaması $20,8 \pm 1,5$ olarak bulunmuştur. Katılımcıları %34,4'ü erkek, %65,6'sı kadındır.

Beck Anksiyete Ölçeğine göre ortalama skor 12,74, ortanca değer 11 (min=0, max=46) olarak bulunmuştur.

Beck Depresyon Ölçeğine göre ortalama skor 9,69, ortanca değer 7 (min=0, max=51) olarak bulunmuştur.

Çocukluk Travmaları Ölçeğine göre fiziksel istismar, fiziksel ihmal, duygusal ihmal, cinsel istismar, minimizasyon alt gruplarının toplam değerlendirmesi sonucu ortalama skor 41,82, ortanca değer 40 (min=31, max=128) olarak bulunmuştur.

Beck Anksiyete Ölçeğine göre katılımcıların %84,4'ü hafif, %15,1'i orta, %0,5'i ciddi anksiyete eğilimi gösterdiği bulunmuştur. Beck Depresyon Ölçeğine göre katılımcıların %18,4'ünde olası depresyon saptanmıştır. Testlerin birbirleri arasındaki ilişkiler ve BYÖ'ye ilişkin bulgular araştırma raporunda sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: Çocukluk çağı travmaları, Somatizasyon, Depresyon, Anksiyete.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje No:KA15/20) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Study of the Relation Between the Early Life Events and Somatization in Başkent University Students

Bengisu Çakır, Caner Çetinoğlu, Özge İrem Morkoç,

Tuvana Türkay Tüdeş, Fırat Yıldırım

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Özgün Karaer Karapıçak

To study the relation of childhood traumas on somatization, to determine the incidence of depression and anxiety disorders in university students and individuals with childhood traumas, to explain the causes of somatization and to ensure awareness and consciousness based on results were aimed at.

Two hundred and nine students with ages ranging between 18 and 25 who were attending training and education programs in Başkent University in the academic year of 2014-2015. Those with serious chronic diseases (diabetes, cancer, chronic renal failure, chronic cardiac diseases, etc.) were not included in the study. The Socio-demographic Data Form, Beck Depression Scale (BDS), Beck Anxiety Scale (BAS), Childhood Trauma Questionnaire (CTQ) and Symptom Interpretation Questionnaire (SIQ) were administered to the participants.

Two hundred and nine students participated in our study. The mean age of the participants of our study was calculated as $20,8 \pm 1,5$. 34.4% of the participants were males, and 65.6% were females.

Based on the Beck Anxiety Scale the mean score was 12.74, and the median value was 11 (min=0, max=46).

Based on the Beck Depression Scale, the mean score was 9.69, and the median value was 7 (min=0, max=51).

Based on the Childhood Trauma Scale, the mean score for physical abuse, physical negligence, emotional negligence, sexual abuse in the overall evaluation of the minimization subgroups was 41.82 and the median value was 40 (min=31, max=128).

Based on the Beck Anxiety Scale, 84.4% of the participants displayed mild anxiety, 15.1% displayed medium-level anxiety and 0.5% displayed serious anxiety trend. Based on the Beck Anxiety Scale, it was found that 18.4% of the participants had potential depression. Relations between the test and findings related to SIQ will be submitted in the study report.

Keywords: Childhood traumas, Somatization, Depression, Anxiety

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:KA15/20) and supported by Başkent University Reserach Fund.

Sıçanlarda Hareket Kısıtlayıcı Düzenekteki Empati Kurma Davranışı Üzerine Oksitosinin Olası Etkilerinin Araştırılması

Cem Aykanat, Ezgi Babacan, Onur Mert Bender,
Şükran İdil Köstem, Ozan Özcan, Gökçenur Şimşek,
Deniz Tanaçan
Danışman: Prof. Dr. Remzi Erdem

Bu çalışmada, “*bir olayın kişide oluşturduğu duygunun, bir başkası tarafından benzer biçimde algılanabilmesi*” şeklinde tanımlanabilecek “*empati*” kurma davranışında, bir nörohipofiz hormonu olan oksitosinin olası rolünün ve bu sürece özgül reseptörlerinin aracılık edip etmediğinin, hareket kısıtlayıcı düzenek kullanılarak oluşturulan deneysel bir sıçan modelinde araştırılması amaçlanmıştır.

Sprague-Dawley cinsi, 24 adet, 10 aylık erkek sıçan ($365,9 \pm 6,19$ g) rastgele olarak 4 eşit gruba ayrıldı. Gruplar, 1. Kontrol (K; SF, 1 ml), 2. Oksitosin (O; carbetosin 0,3 mg/kg), 3. Oksitosin+Atosiban (OA; carbetosin 0,3 mg/kg + atosiban; oksitosin reseptör antagonisti, 1 mg/kg), 4. Atosiban (A; atosiban 1 mg/kg) biçiminde oluşturuldu. Tüm ilaçlar periton içi (intraperitoneal, i.p.) yoldan uygulandı. İlaç uygulamalarından 50 dakika sonra sıçanlar ikiye ayrılarak, polikarbon bir kafes içinde iki adet hareket kısıtlayıcı pleksiglas kutunun bulunduğu deney düzeneğine alındı. Bir kutu boş bırakılırken, diğer hareket kısıtlayıcı kutuya bir sıçan (Pasif; P) yerleştirildi, kafeste serbest hareket edebilen sıçanın (Etkin; E) türdeşini kurtarma girişiminde bulunup bulunmadığı 35 dakika boyunca gözlemlendi. Bu süreçte E'nin sosyal etkileşime yönelik olan (*dolu kısıtlayıcı kutuya ilgi, koklama, dokunma, tımarlama, kovalama, vb*) ve olmayan (*boş kısıtlayıcı kutuya ilgi, tımarlanma, lokomotor aktivite, vb*) davranışları kaydedildi. Deneyler 7 ardışık gün boyunca tekrarlandı ve her gün aynı zaman diliminde gerçekleştirildi. Her sıçan aynı gün içinde hem P hem de E görevini üstlendi. Deneyler başlamadan önce, tüm sıçanların 1 hafta boyunca ortama uyum (aklimizasyon) geliştirmeleri ve ardından 3 ardışık gün boyunca yapılan deneylerle deney düzeneğine alışmaları sağlandı. Deneyler boyunca yem-su kısıtlaması yapılmadı. Uygulamalardan kaynaklanabilecek metabolik değişimleri izleyebilmek amacıyla sıçanların günlük yem ve su tüketimleri kaydedildi.

Deneyler henüz devam etmekte olduğundan araştırmadan elde edilen bulgular sempozyumda sunulabilecektir..

Anahtar kelimeler: Oksitosin, Empati, Atosiban, Davranış, Sıçan modeli

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: DA 15/18) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

The Possible Role of Oxytocin on the Empathic Behavior in Rats in a Restrainer Model

Cem Aykanat, Ezgi Babacan, Onur Mert Bender,
Şükran İdil Köstem, Ozan Özcan, Gökçenur Şimşek,
Deniz Tanaçan
Supervisor: Prof. Dr. Remzi Erdem

The aim of the present study was to investigate the possible role of oxytocin, a neurohypophysis hormone, on the empathy behavior which may be simply defined as the “*similar perception of a feeling induced by an event of a person by another person*”, in rats by using a restrainer-based experimental model. We also aimed to evaluate the contribution of specific oxytocin receptors to this process.

Twenty four, 10 month-old male Sprague-Dawley rats ($365,9 \pm 6,19$ g) were randomly assigned into four equal groups. The groups were: 1. Control (C; 1,5 ml saline), 2. Oxytocin (O; carbetosin 0,3 mg/kg), 3. Oxytocin + Atosiban (OA; carbetosin 0,3 mg/kg + atosiban; oxytocin receptor antagonist 1 mg/kg), 4. Atosiban (A; atosiban 1 mg/kg). All drugs were injected intraperitoneally (i.p.). Fifty minutes after the injections 2 rats were taken into the experimental set-up consisting of two plexyglass restrainers in a polycarbon cage. A rat (P; passive subject) was put in one of the restrainers, while the other restrainer was kept empty. The other rat (A; active subject) was let to move freely in the experimental set-up and was observed for 35 minutes for attempts to rescue its cage-mate. During the observation period, social behaviors (*interest to the occupied restrainer, sniffing, touching, grooming the cage-mate, chasing, etc.*) and non-social behaviors (*interest to the empty restrainer, grooming, locomotor activity, etc.*) were recorded. Experiments were repeated for seven consecutive days. The experiments were performed at the same time period of the day. Every rat served as both passive and active subject in the same day. Before the experiments begin, all rats were let for one week for environmental adaptation, and then they were trained for 10 minutes in the experimental set-up for three consecutive days. During the experimental period rats had free access to food and water. In order to observe the possible metabolic changes due to the applications daily food and water consumptions of the rats were recorded.

Since the experiments have not been completed yet, we can't present our findings at the moment. They will be presented at the symposium.

Key Words: Oxytocin, Empathy, Atosiban, Behavior, Rat model

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: DA 15/18) and supported by Başkent University research Fund.

Gıdalarda Gizli Sağlık: Antioksidanlar

Bahadır Azizağaoğlu, Büşra Karabacak, Elif Oya İlhan,

Emre Can Ersoy

Danışman: Dr. A.Şebnem İlhan

Organizmada, aerobik metabolizma sırasında eşlenmemiş elektron içeren atom veya moleküller oluşur. Serbest radikaller olarak adlandırılan bu moleküllerin oluşumu, yağlı diyet gibi sağlıksız beslenme, sigara ve alkol tüketimi, ilaç ve radyasyon tedavileri, çevre kirliliği gibi nedenlerle de başlamakta ve artmaktadır. Son yıllarda serbest radikaller ve hasarlarına ilişkin çalışmalar, bu radikallerin bağışıklık sistemini zayıflatarak çeşitli hastalıklara zemin hazırladığını ve oksidatif strese neden olduğunu göstermektedir. Oksidatif stres bilindiği üzere lipid peroksidasyonu, protein oksidasyonu, DNA mutasyon ve kırıkları ve sitotoksik etkilere neden olmaktadır.

Araştırmalar, antioksidanların serbest radikalleri nötralize ederek hücrelerin zarar görmesine engel olduklarını ortaya koymuştur. Antioksidanlar yardımıyla hücre koruyucu tedavi, dejeneratif hastalıklardan korunmada önemlidir. Bu bilginin ışığında hastalıkların antioksidanlar tarafından önlenmesi konusu, son yıllarda literatürde önemli yer tutmaktadır.

Gıdalarda ve içeceklerde doğallıktan uzaklaşarak hazır tüketime gösterilen ilginin hızla artması sağlığımızı önemli ölçüde tehdit etmektedir. Hızlı tüketime rağmen bir yandan da doğal, kaliteli ve dengeli beslenmeye olan ilgi de her geçen gün artmaktadır. Bilindiği gibi, bazı hastalıkların önlenmesi ya da tedavisi sırasında beslenme şekli oldukça önem arz etmektedir. Günlük tükettiğimiz yiyecek ve içecekler, farklı oranlarda protein, yağ, karbonhidrat, mineral ve vitaminlerle birlikte “diyetsel antioksidan” maddelerden biri veya birçoğunu içermektedir. Kahve, kola ve enerji içeceklerindeki kafein, kırmızı şarap ve hammaddesi olan üzümdeki resveratrol, çay, kahve, elma, soğan, baklagillerde bulunan flavanoidler, domatesteki likopen, organizmada MDA seviyesini düşürmesi, radyasyonun zararlı etkilerini azaltması, DNA kırıklarını engellemesi, serbest oksijen ve nitrojen radikallerinin süpürülmesi ve lipid peroksidasyonunu azaltması gibi rolleri ile literatürde geniş yer kapsamaktadır.

Çalışmamızda serbest radikallerin tanımı ve etkileri ile antioksidan sistemler genel hatlarıyla açıklanmaya çalışılmış; özellikle diyetle aldığımız antioksidanlara vurgu yapılarak literatür araştırmasından elde edilen bilgiler derlenerek sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Serbest radikal, Oksidatif stres, Antioksidan, Flavanoid, Vitamin

Bahadır Azizağaoğlu, Büşra Karabacak, Elif Oya İlhan,

Emre Can Ersoy

Supervisor: Dr. A. Şebnem İlhan

In organism, during aerobic metabolism some atoms or molecules which have unpaired electrons are formed. Formation of these molecules which are called free radicals, starts and increases by unhealthy diets like fatty diet, consumption of cigarette and alcohol, medication, radiation therapy and environmental pollution. Recent years, studies which are about free radicals and their damages show that, these radicals lead to oxidative stress and various diseases by weakening the immune system. As known, oxidative stress causes lipid peroxidation, protein oxidation, DNA mutation-breakage and cytotoxic effects.

Studies revealed that, antioxidants prevent cells from damages by neutralizing free radicals. By the help of antioxidants, cell protective treatment becomes important for prevention of degenerative diseases. In the light of this data, prevention from diseases by antioxidants, occupies an important place in the literature in recent years.

In foods and beverages, moving away from naturalness by rapid increase in the interest shown for immediate consumption substantially threatens our health. Despite rapid consumption, interest is increasing day by day for natural, qualified and balanced diet. As known, diet is considerably important for prevention and treatment of some diseases. Daily consumed foods and beverages include different ratios of protein, fat, carbohydrates, minerals, vitamins and one or more 'dietary antioxidant' substances. Caffeine in coffee, cola and energy drinks, resveratrol in red wine and its component grape, flavanoids in tea, coffee, apple, onion and legumes, lycopene in tomato cover a wide place in literature by roles of decreasing MDA level in organism, decreasing harmful effects of radiation, preventing DNA breakage, scavenging of reactive oxygen and nitrogen radicals and decreasing lipid peroxidation.

In our study, description of free radicals, its effects and antioxidant systems have tried to be explained in general terms; especially by highlighting dietary antioxidants, information obtained from literature survey presented by compiling.

Keywords: Free radical, Oxidative stress, Antioxidant, Flavanoid, Vitamin

Konjenital Kalp Anomalileri İçin Yapılan Ameliyatlarda Siyanoz Varlığının Postoperatif Kanama Miktarına Etkisi

Itır Aktürk, Sıla elik, Bekem Güvenir, Nasibe Tutku Kumru,
Elif Gamze Oğuz
Danışman: Doç. Dr. Murat Özkan

Bu çalışmada, doğumsal kalp hastalığı nedeniyle kalp cerrahisi ameliyatı geçiren çocuklarda, siyanozun postoperatif kanama miktarına etkisini ortaya koymak amaçlanmıştır.

2013-2014 yılları içerisinde Başkent Üniversitesi Hastanesinde konjenital kalp hastalığı nedeniyle kalp cerrahisi ameliyatı geçiren 30 siyanotik ve 30 asiyanozik ocuk çalışma grubumuza dahil edildi. Hastaların dosya taramaları ile ameliyat sonrasında 24 saatlik drenaj miktarı, hematokritteki düşüş ve eritrosit transfüzyon miktarlarına bakılarak kanama miktarları saptanmaya çalışıldı ve kanama ile ilişkili olabilecek ameliyat öncesi trombosit sayısı ve protrombin zamanları kaydedildi.

İstatistiksel analizler için SPSS programında Mann-Whitney U ve Student's T testi kullanıldı. $p<0.05$ anlamlı olarak kabul edildi.

Siyanozik ocukların %83,3'ü TOF nedeniyle ameliyat olurken, asiyanozik çocukların %76,6'sı VSD nedeniyle ameliyat olmuştur. Siyanotik ve asiyanozik çocukların vücut ağırlıkları Mann-Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldığında siyanotik çocukların vücut ağırlıkları anlamlı olarak fazla bulundu ($p<0,05$). İki gruptaki çocukların operasyon öncesi platelet, protrombin zamanları ve ameliyat sonrası eritrosit transfüzyon miktarları Mann-Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç elde edilemedi ($p>0,05$). Ameliyat sonrası 24 saatteki drenaj miktarının siyanotik ocuklarda, Mann-Whitney U testine göre anlamlı olarak yüksek çıkması dikkat çekici bir sonuçtu ($p<0,05$). Ameliyat sonrası hematokritte düşüş her iki grupta da tespit edildi ancak Student's T testi sonucuna göre iki grup arasında anlamlı bir fark bulunamadı ($p>0,05$).

Vücut ağırlığının düşük olmasının kalp ameliyatı sonrasında komplikasyonları arttırdığına dair bir çok çalışma bulunmasına rağmen bizim çalışmamızda vücut ağırlığı ortalaması anlamlı olarak daha yüksek bulunan siyanotik grubun drenaj miktarı anlamlı olarak yüksekti. Beklenildiği gibi siyanotik çocukların ameliyat sonrası 24 saatlik drenaj miktarları daha fazla bulunarak, siyanozun post-operatif kanama üzerinde etkisi olabileceği çalışmamızda ortaya konuldu.

Anahtar kelimeler: Siyanoz, Pediatrik kardiyoloji, Post-operatif kanama

The Effect of Cyanosis on Post-operative Bleeding Amount of Congenital Heart Anomoly Surgeries

Itır Aktürk, Sıla Çelik, Bekem Güvenir, Nasibe Tutku Kumru,

Elif Gamze Oğuz

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Murat Özkan

In this study, it is aimed to exhibit the effect of cyanosis on Post-operative bleeding amount of congenital heart anomoly surgeries.

30 cyanotic and 30 acyanotic children who had congenital heart anomoly surgery in Başkent University Hospital is included in study. Post-operative 24 hours drainage amount, fall in hemotocrite level, eritrosit transfusion levels are collected in order to determine bleeding amount and factor which may be related with bleeding; pre-operative platelet and protrombin time are recorded. Statistical analysis are done with the programme; SPSS and Mann-Whitney U and Student's T Test are used. $p < 0.05$ is considered as significant.

83,3% of cyanotic children had surgery due to TOF and 76,6% of acyanotic children had surgery due to VSD. Comparison of body masses of two groups is done with the Mann-Whitney U test. Result is cyanotic children had higher body mass significantly than acyanotic children ($p < 0,05$). Comparison of pre-operative palaelet amount, protrombin time and post-operative eritrosit transfusion amount is done with Mann-Whitney U test and there is not any significant result ($p > 0,05$). It is interesting that, post-operative 24-hours drainage is found significantly higher in the cyanotic group according to Mann-Whitney U test. In both groups there is fall in hemotocrit level, but result of comparison with Student's T test, there is no significant difference among cyanotic and acyanotic children ($p < 0,05$).

There are lots of studies that show body mass is related with post-operative complications of congenital heart anomoly surgeries. Conversely, in our study cyanotic children's, whose post-operative 24 hours drainage is higher, body mass was significantly higher. As expected, 24 hours drainage is found higher in cyanotic children, so in our study may show cyanosis is related with post-operative bleeding.

Keywords: Cyanosis, Pediatric cardiology, Post-operative bleeding

2011-2014 Yılları Arasında İntrakraniyal Patoloji ve Beyin Ödemi Tedavisi Yapılan Hastaların Retrospektif İncelenmesi

F.Pelin Çelik, İrem Erdem, Tuğba Kaya, Esra Öner, Gamze Özbaş
Danışman: Doç. Dr. Salih Gülşen

Çalışmamızda beyin ödeminin etkilerini ve kafa travması, metastatik tümör, primer beyin tümörü, travma ve serebral felci içeren değişik nedenlerle beyin cerrahisi yapılan altmış dokuz hastanın tedavisini retrospektif olarak inceledik. Bu inceleme sonucunda dünyadaki güncel tedavi yöntemlerini hastanemizde kullanılan yöntemlerle karşılaştırdık.

Kraniyal cerrahi geçiren altmış dokuz hastanın dosyası retrospektif olarak tarandı. Araştırma boyunca Başkent Üniversitesi Hastanesi Eletronik Hasta Kayıt ve Takip Sistemi kullanıldı.

Altmış dokuz hastanın yirmi beş tanesi sterotaktik kraniyotomi ve mikrocerrahi yöntemiyle beyin biyopsisi, on iki tanesi beyin tümörü cerrahisi geçirmiştir. Ayrıca yirmi bir hastaya da konvansiyonel kraniyotomi ve mikrocerrahi yöntemiyle beyin tümörü cerrahisi yapılmış, on hastaya da aynı yöntemle kraniyel travma cerrahisi uygulanmıştır.

Aynı zamanda bir hastamıza sağ serebral arter tıkanıklığı nedeniyle basınç azaltmaya yönelik kraniyotomi yapılmıştır. Cerrahi tedaviye ek olarak kraniyal travma hastaları hariç tüm hastalarımızın tedavisine medikal tedavi de eklenmiştir. Bu medikal tedavi deksametazon, mannitol, furosemid ve proton pompa inhibitörlerini içermektedir. Kraniyal travma nedeniyle cerrahi uygulanan hastalarda ise medikal tedaviden deksametazon çıkarılmaktadır.

Herhangi bir nedenle sterotaktik beyin biyopsisi alınan ve ya kraniyotomi olan altmış dokuz hastaya mannitol, furosemid, proton pompa inhibitörü verilmiştir.

Primer beyin tümörü, metastatik beyin tümörü veya serebral felci olan altmış dokuz hastanın beyin ödeminin azaltmak için tedavisine deksametazon eklenirken, kafa travması olan on hastaya sadece mannitol, furosemid, proton pompa inhibitörü verilmiştir.

Primer beyin tümörü, metastatik beyin tümörü, kafa travması ve serebral felci içeren herhangi bir patoloji beyin dokusu ve metabolizmasının kendine has özelliği nedeniyle farklı mekanizmalarla beyin ödeminin yol açar. Çalışmamız sonucunda beyin ödeminde yapılacak esas tedavinin primer patolojiyi tedavi etmek ve uygun fizyolojik durumu medikal ve cerrahi müdahale ile devam ettirmek olduğu sonucuna ulaştık. Ayrıca tedavi yöntemlerimizle karşılaştırıldığında mevcut literatürde bu patolojiler için etkili olan ek bir tedavi yöntemi bulunamamıştır.

Anahtar kelimeler: Beyin ödemi, Metastatik beyin tümörü, Beyin ödemi tedavisi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/69) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

The Retrospective Investigation of the Patients Undergoing Treatment for Intracranial Pathology and Brain Oedema Between 2011 and 2014.

F. Pelin Çelik, İrem Erdem, Tuğba Kaya, Esra Öner, Gamze Özbaş.

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Salih Gülşen

We retrospectively analysed brain edema effects and its treatment in sixty-nine patients undergoing cranial surgery for different reasons, including head trauma, metastatic brain tumor, primary brain tumor, trauma and cerebral stroke. After this analysis, we compared our institute's treatment method with the current treatment methods in the world.

We retrospectively investigated the files of the sixty-nine patients undergoing cranial surgery. We used Baskent University Medical Faculty Hospital Electronic Patient Registration and Follow-up system during this research. Of the sixty-nine patients, twenty-five of them undergoing stereotactic brain biopsy, twelve of them undergoing brain tumour surgery with stereotactic craniotomy and microsurgery. In addition, twenty-one of them undergoing brain tumour surgery with conventional craniotomy and microsurgery. As well, ten of them undergoing cranial trauma surgery with conventional craniotomy and microsurgery.

Also, we made decompressive craniectomy to one patient due to right middle cerebral artery occlusion.

In addition to surgical treatment, we applied the medical treatment, including dexamethasone, mannitol, furosemide and proton pump inhibitor to all patients except the patients undergoing cranial trauma surgery. We applied furosemide, mannitol and proton pump inhibitor to those patients undergoing cranial trauma surgery instead of dexamethasone, mannitol, proton pump inhibitor and furosemide.

We had given mannitol, furosemide, proton pump inhibitor of those sixty-nine patients undergoing craniotomy or stereotactic brain biopsy for any reason.

While we gave additionally dexamethasone to lessen brain oedema to fifty-nine patients with a primary brain tumour, metastatic brain tumour and cerebral stroke, We gave only mannitol, furosemide and proton pump inhibitor to ten patients with head trauma.

Any pathology includes primary brain tumour, metastatic brain tumour, head trauma and cerebral stroke cause brain edema with different mechanisms because of the peculiar characteristics of the brain tissue and metabolism. We found that the essential treatment of brain edema is to treat primary pathology and to continue optimal physiological conditions with medical and surgical intervention. Also, comparing our treatments, we did not find any effective additional treatment method for these pathologies in the current literature.

Keywords: Brain oedema, Metastatic brain tumour, Treatment of brain oedema.

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (Project no: KA15/69) and supported by Baskent University Research Fund.

Gebe Sıçanlarda İntraperitoneal Olarak Uygulanan Lipopolisakkarit (LPS) ile Oluşturulan Sepsis Modelinde Vasküler Yanıtların Değerlendirilmesi

Damla Gürkan, Esra Erdoğan, E. Berin Yağcı, Pelin Abataş,
Pelin Akçay, Aybüke Mandacı
Danışman: Doç. Dr. Müge Tecder-Ünal

Çalışmada gebe sıçanlarda LPS ile indüklenen deneysel sepsis modelinde, anne sıçanda meydana gelen vasküler yanıtların incelenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca antioksidan ve damar gevşetici etkileri bilinen SNP uygulamasının, bu deney hayvanlarında tedavi edici etkisi incelenmiştir.

Deney grupları:

- I. Kontrol grubu: SF uygulaması,
- II. LPS grubu: postcoital 8, 10, 12. günlerde, i.p., 0,79 mg/kg uygulaması
- III. LPS + SNP grubu: postcoital 8, 10, 12. günlerde, i.p., 0,79 mg/kg LPS + 8. günde, i.p., 1 mg/kg SNP uygulaması
- IV. SNP grubu: 8. günde, i.p., 1 mg/kg SNP uygulaması

Deney hayvanları "harem" yöntemi ile gebe bırakılmıştır.

Deney boyunca belli aralıklarla vücut ağırlıkları tartılmıştır.

Postpartum 5-10. günde kan basınçları ölçülen sıçanlar yüksek doz anestezi ajan ile sakrifiye edilmiştir. Sıçanlardan elde edilen kan ve doku örneklerinde ALT, AST, GSH, MDH, BUN, kreatinin tayini yapılmıştır.

Yeni doğum yapan anne sıçanlardan elde edilen torasik aorta preparatları organ banyosunda vasküler yanıtlar açısından incelenmiştir.

Yeni doğan sıçanlar mortalite ve morbidite açısından takip edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Sepsis, Lipopolisakkarit, Gebelik, Sıçan, Vasküler yanıt

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: DA15/16) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

The Evaluation of Vascular Reactivity of Intraperitoneal LPS-Administrated Pregnant Rats Sepsis Model

Damla Gürkan, Esra Erdoğan, E. Berin Yağcı, Pelin Abataş,
Pelin Akçay, Aybüke Mandacı
Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Müge Tecder-Ünal

The aim of the study was the evaluation of the vascular reactivity of LPS-induced sepsis model of pregnant rat. Additionally, by application of SNP for evaluating the treating effect which has antioxidant and vasodilator effects was investigated.

Study Groups:

- I. Control group: Serum physiologic injection
- II. LPS group: Intraperitoneal 0.79 mg/kg LPS injection at postcoital 8th, 10th and 12th days
- III. LPS+SNP group: Intraperitoneal 0.79 mg/kg LPS injection at postcoital 8th, 10th and 12th days and intraperitoneal 1mg/kg SNP at postcoital 8th day
- IV. IV. SNP group: Intraperitoneal 1mg/kg SNP at postcoital 8th day

Pregnancy was established by "harem technique". All animal were weighed regularly.

After measuring the blood pressure, rats were sacrificed with high dose of anaesthetic agent at postpartum days between 5 - 10. Blood and tissue sampling from the rats were performed and ALT, AST, GSH, MDH, BUN and creatinin tests were studied.

The vascular reactivity of thoracic aorta preparates from recently given birth rats was evaluated in organ baths.

The mortality and morbidity rates of the newborns were observed.

Keywords: Sepsis, Lipopolysaccharide, Pregnancy, Rat, Vascular reactivity

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no:DA15/16) and supported by Başkent University Reserach Fund.

İnsan Bedeninde Yer Alan Farklı Yapıların Anatomik Konumları

Caner Koşal, Merve Oltulu, Ali Suludere, Ömer Sülçe, Berkay Ulus

Danışman: Prof. Dr. Can Pelin

Anatomi kuşkusuz ki tıp eğitiminin temel taşlarından biridir. Son yıllarda radyoloji ve girişimsel radyolojideki önemli gelişmeler doğrultusunda kesitsel anatomi de önem kazanmaktadır. Bu çalışmada amacımız insan bedeninde yer alan bazı yapıların anatomik konumlarını columna vertebralis'e ve klasik eğitimde yer almakta olan anatomik düzlemlere göre tanımlamak ve bulgularımızı klasik anatomi kaynak kitaplarında yer almakta olan bilgilerle karşılaştırmaktır.

Çalışma Gazi Mustafa Kemal Devlet Hastanesi Radyoloji Bölümü arşivinden elde edilen 250 CT görüntü üzerinde gerçekleştirilmiştir. İki anatomik düzlem (sternal düzlem ve transtüberküler düzlem) ve 11 anatomik yapının seviyeleri columna vertebralis'e göre sagittal, koronal ve aksiyel CT görüntülerinde tanımlanmıştır. Ayrıca bazı yapılar anatomik planlar göz önünde bulundurularak değerlendirilmiştir. Seviyelendirme corpus vertebra'lara göre aşağıda tanımlandığı şekilde yapılmıştır; vertebra gövdesinin ortası, üst yarı, alt yarım, üst uç, alt uç, disk mesafesi. Skolyozu, kifozu, sternal deformitesi ve columna vertebraliste yükseklik kaybına neden olabilecek herhangi bir patolojisi olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Yapılan radyolojik değerlendirme sonucunda yapıların çoğunlukla klasik kaynak kitaplarda tanımlanmış olan konumlarda yer aldığı gözlenmekle birlikte oldukça geniş bir varyasyon gösterdiği de gözlenmiştir.

Gerek radyolojik değerlendirmelerde, gerekse cerrahi girişimlerde varyasyonlar her zaman göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar kelimeler: CT görüntüler, Sternal düzlem, Transtüberküler düzlem, Bifurcatio aorta, Arcus aorta, Bifurcatio trachea, Bifurcatio truncus pulmonaris, Vena azygos

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA15/152) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Anatomical Localizations of Various Structures in Human

Caner Koşal, Merve Oltulu, Ali Suludere, Ömer Sülçe, Berkay Ulus

Supervisor: Prof. Dr. Can Pelin

Anatomy is without doubt is one of the main corner stones of medical education. In the recent years with the tremendous developments in radiology and interventional radiology, sectional anatomy gains importance. The aim of the present study is to determine the anatomical locations of certain structures related with vertebral column and the anatomical planes previously reported in the literature and to compare our results with the knowledge reported in the classical anatomy text books.

250 CT images available in the archive of the Radiology Department of Gazi Mustafa Kemal Memorial Hospital were examined. The levels of two anatomical planes (sternal plane and transtuberular plane), and 11 anatomical structures determined according to vertebral column in sagittal, coronal and axial planes. Some of the anatomical structures were also evaluated related with anatomical planes. The levels according to vertebral column were classified as below; at the middle of the body of the vertebra, at the upper half, at the lower half, at the upper end plate, at the lower end plate and at the disc level. The patients with scoliosis, kiphosis or sterna deformities or with the pathologies those cause height loss in vertebral bodies or in the intervertebral spaces were excluded from the study.

Results of the evaluation of the radiological images indicates that anatomical localization of the structures was mostly as they were mentioned in the classical anatomy text books. However a wide range of variations were observed.

Anatomical variations should be taken in to consideration in radiological examinations and surgical approaches.

Keywords: CT images, Sternal plane, Transtuberular plane, Aortic bifurcation, Aortic arch, Tracheal bifurcation, Pulmonary trunk bifurcation, Azygos vein.

This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: KA 15/152) and supported by Başkent University Reserach Fund

Kişisel Bakım Ürünlerine Farklı Bir Bakış

Bariş Kutlu, Salih Omurtay, Baran Haris Kaymaz, Aslı Akün,
Nazmiye Tansu Güler
Danışman: Dr. Fatma Helvacıoğlu

Günlük hayatımızda sıklıkla kullandığımız makyaj malzemeleri, anti-perspirantlar, tıraş köpükleri, deodorantlar, diş macunları, prezervatifler, farmasötikler, şampuanlar ve hazır yiyecekler gibi ürünlerin bozulmaması için düşük maliyetli, antimikrobiyal ve antifungal özellikte olan koruyucu maddeler kullanılmaktadır. Koruyucu olarak parabenler, fitalatlar, bisfenoller ve ağır metaller gibi maddeler sıklıkla tercih edilmektedir. Vücudumuz bu koruyucu ürünlerden çoğu zaman farkında olmadan etkilenmektedir. Koruyucu kimyasal başlığı altında geçen paraben, fitalat ve bisfenol gibi maddeler endokrin bozucu sınıfında da yer almaktadır. Endokrin bozucular; endokrin sistemin metabolizma, büyüme, sıvı dengesi, üreme gibi normal vücut işlevlerinin olumsuz yönde ilerlemesine neden olan kimyasallardır. Endokrin bozucuların bilinen en önemli etkisi agonist veya antagonist gibi davranarak hormonlar ve reseptörleri arasındaki etkileşimleri bozmasıdır. Bu maddeler herhangi bir yolla vücuda alındıktan sonra parçalanıp böbreklerle atılabildiği gibi lipofilik özellikleri dolayısıyla yağ dokusunda birikebilirler. Bu maddelerin düşük dozlarda uzun süreli kullanımlarında olumsuz etkiye neden olduğunu vurgulayan araştırmaların yanı sıra herhangi bir etkisi olmadığını savunan araştırmalar da bulunmaktadır. Deneysel hayvan modellerinde ve epidemiyolojik araştırmalarda; özellikle göğüs kanserine, tiroit hormonu bozukluklarına ve buna bağlı olarak yeni doğanlarda zeka geriliğine, kadınlarda erken yaşta puberteye, ayrıca yetişkinlerde infertiliteye neden olduğunu belirten ciddi verilerle karşılaşılmasına rağmen in vivo deneylerde ispatlanan bir veri yoktur. Tüm bu belirsizliklerden dolayı ürünlerin kullanımı dünyada ve ülkemizde ilgili mevzuatlarla sınırlandırılmıştır. Bütün bu veriler göz önüne alındığında birçok araştırmaya daha gereksinim duyulduğu açıktır. Bu nedenle kozmetik ürünlerin kullanımında daha dikkatli ve bilinçli olmak gerektiği kanısındayız.

Anahtar kelimeler: Kişisel bakım ürünleri, Paraben, Endokrin bozucular, Göğüs kanseri, İnfertilite.

A Different View of Personal Care Products

Barış Kutlu, Salih Omurtay, Baran Haris Kaymaz, Aslı Akün,

Nazmiye Tansu Güler

Supervisor: Dr. Fatma Helvacıoğlu

The make up kits, anti-perspirants, shaving foams, deodorants, toothpastes, condoms, pharmaceuticals, shampoos and take-home foods which we use often in our daily life have cost effective antimicrobial, antifungal preservatives which prevent them decomposition. However parabens, phthalates, bisphenoles and heavy metals are chosen as preservatives frequently. Mostly our bodies are exposed to these chemicals unconsciously. The preservatives such as parabens, phthalates, bisphenoles are also included in category of endocrine disrupters. The endocrine disrupters are chemicals which influence metabolism negatively, growth, fluid balance, reproduction. The endocrine disrupters act as agonist or antagonist and disrupt interaction between hormones and their receptors. After these substances are intaken in any way, it can be metabolised and eliminated from the body or deposited in adipose tissue due to being lipophilic. Some of the researches suggest that using low doses and long term preservatives has bad effects to body. Some of the studies have shown that they have no effects. However experimental animal models and epidemiological researches reported that the chemicals are caused especially breast cancer, thyroid hormones disorders linked by mental retardation in newborns, puberty at early ages in women and also infertility in adults, these effects are not confirmed in vivo experiments. Because of this dilemma our country and the most of countries limited using productions relevant legislation. By taking into consideration of these data we need more detailed experimental researche. Because of this reason we are of the opinion that the cosmetics should be used carefully and aware.

Keywords: Personal care products, Parabens, Endocrine disruptors, Breast cancer, Infertility.

Grup BİROTA: Ahmet Eriçyel, Kardelen Çubuktar, Yakup Turan,
Sümeyye Şener, Bilal Mete Ülker, Sümeyye Arslan, Zeynep Seday,
Alper Başar, Esra Ensaroğlu, Abduldayan Mahmoody, Elif Zavalı
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Utku Yılmaz
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

Günümüzde trafik, obezite, hava kirliliği, stres, hareketsiz yaşam ve hayat pahalılığı sorunlarımızın önemli nedenleri arasındadır. Bu sorunlarla mücadelede yapılacak her çalışma toplumsal birçok fayda sağlayacaktır. Bisiklet uzun yıllardan beri insanlığa hizmet eden bir ulaşım aracı olmuştur. Ama günümüzde bisikletli yaşam tüm dünyada ulaşım ve eğlencenin ötesinde hayat tarzı olmuştur. Biz de üniversitemizde bisiklet kullanımı değerlendirmek ve yaygınlaşması amacıyla bu çalışmayı planladık.

Çalışmaya başlamadan önce şehrimizin ve üniversitemizin bisiklet ile ilgili altyapılarını inceledik. Daha sonra Üniversitemizde bisiklet ile ilgili görüşleri almak ve kullanımı değerlendirmek amacıyla üniversite öğrencilerini anket uyguladık. Ankette bisiklet kullanıp kullanmadıklarını, neden bisiklet kullanmadıklarını, Üniversite’de en çok nerelerde bisiklet kullanılacağını ve ne sıklıkla bisiklet kullanılacağını sorduk.

Araştırmamızda şehrimizde 50 km’ye yakın bisiklet yolu olduğunu, şehir içinde bisiklet kiralama ünitelerinin olduğu ve birçok bisiklet park yeri olduğunu öğrendik. Üniversite öğrencilerinin %90’ının bisiklet kullanmak istediklerinin ama hiçbirinin üniversitede bisiklet kullanmadığını öğrendik. Bunun nedeni olarak Üniversitenin şehirden çok yüksek bir yerde olduğu, bisiklet park yerinin olmadığı ve bisikletlerinin olmadıklarını gösterdiler. En çok bisikleti kullanım yerlerini belirledik. Bunun üzerine Üniversitemiz ve İzmit Belediyesi ile görüştük.

Üniversitemizin farklı yerlerine bisiklet park yeri yaptırdık. Kiralık bisiklet için Üniversite altyapı işlerinde gerekli çalışmaları başlattık. İzmit belediyesinden bisiklet taşıma rampalarının olmasını otobüs ihalesi şartlarının içerisinde olmasını sağladık.

Anahtar kelimeler: Bisiklet kullanımı, Bisiklet alt yapısı, Sağlık

Aranan Kan Belki de Sizdedir!

Erdem Parmaksız, Merve Gürol, Rabia Ayça Kiraz, Ezgi Çakmak,
Mahmut Peynirci, Elif Coşkun, Mustafa Cemil Özmen,
A. Fatih Kanberoğlu, Kabirullah Sharifi, M. Erhan Demirkıran,
Recep Arpacı, Ömer Albayrak
Danışman: Doç. Dr. Yusufhan Yazır
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

Grup Aranan Kan olarak, hazırladığımız ufak anket esnasında insanlarla konuşarak toplumu bilinçlendirmeyi ve Kızılay ile çalışarak kan bankasına katkı sağlamayı amaçladık.

İnsanları bilinçlendirmek amacıyla kısa bir anket hazırladık. Bu anketi yaparkenki amacımız bir istatistik çıkarmaktan çok insanlarla iletişim kurarak onları bilinçlendirmektir.

KOÜ Besyo'da Kızılay ile birlikte bir konferans düzenledik.

Kızılay ile iletişim kurduk ve değişik alanlarla stantlar açarak kan toplanmasına yardımcı olduk.

Hastanemizin kan bankasına acil durumlarda ulaşabilmek adına 24, A(-); 45, A(+); 10, B(-); 54, B(+); 4, AB(-); 27, AB(+); 27, 0(-); 28, 0(+); toplamda 219 kişinin iletişim bilgilerini kazandık.

Etkinliğimiz süresince Kızılay'a A(+), 84; A(-), 16; B(+), 34; B(-), 6; 0(+), 88; 0(-), 14; AB(+), 14; AB(-), 1 olmak üzere toplamda 257 kişi kan bağıışı yaptı.

Bu etkinlik süresince İnsanların kan vermenin önemini yeteri kadar kavrayamadığını gördük. Birçoğu, kendisi kan vermese bile bir çok insanın verdiğini, bu yüzden eksiklik yaşanmayacağını düşünüyordu. Aynı zamanda bu etkinliği sürdürürken doktor adayı olmamıza rağmen bizim de kan vermenin önemini yeteri kadar kavrayamadığımızı fark ettik. Çoğumuz o güne dek hiç kan vermemişti.

Anketimiz sırasında insanlarla konuşarak onları kan bağıışı konusunda bilinçlendirmeye çalıştık. Aynı zamanda onları teşvik ederek Kızılay'a ve hastanemizin kan bankasına kan bağıışlamalarını sağladık.

Anahtar kelime: Kan bağıışı

Onların Elinden

Oğuzhan Gülçek, Hasan Kumru, Zeynep Betül Gündüz,
Servet Serok Demir, Kenan Çelik, Vedat Yardımcı, Anıl Özgür,
Elif Öztürk, Feyza Nur Taş, Ebru Deniz Yurtsuz, Devrim Yıldız,
Kaan Balal
Danışman: Doç. Dr. Gülden Sönmez Tamer
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

Öncelikle birçoğumuzun daha önce çoğu kez ismini duyduğu, eksik veya fazla, yanlış veya doğru bildiği o kelimeyi açıklamak en doğrusu. Şizofreni, beynin normal işleyişini bozarak kişinin sağlıklı düşünme, davranma ve hissetme yeteneğinde gerilemeye yol açan bir beyin hastalığıdır. Şizofreni denildiğinde akıllarda birçok soru işaretleri, suçlar, cinayetler gibi yanlış algılar belirebilir. Bunlar toplumda yerleşmiş önyargılardan başka bir şey değildir. Oysa bu damgalanmaların onları ne kadar üzdüğü, tam tersine hepsinin birbirinden yetenekli ve üretken olduğundan hiçbirimizin haberi yok. Bizler projemizle onlar dediğimiz şizofreni hastalarının aslında biz olduğunu göstermeyi amaç edindik. Peki amacımızı gerçekleştiren nasıl bir yol izledik?

İçinde bulunduğumuz süreçte öncelikle bizlerin bilgilenmesi gerekiyordu. Ön bilgilenmelerimiz için şizofreni konusunu işleyen filmler izledik. Kocaeli Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı'ndaki hocalarımızdan kaynaklar edindik ve bilgiler topladık. İzmit Bizim Bahçe Şizofreni Yakınları Dayanışma derneğine sık sık ziyaretlerde bulunduk. Onları en çok üzen durumun toplum tarafından damgalanmak olduğunu öğrendik. 29 Aralık 2014'te dernek üyelerinin yaptıkları takıları, resimleri; yazdıkları şiirleri, şarkı sözlerini sergiledik. Takı satışından elde edilen geliri dernekte yeni ürünler yapılmasına teşvik amacıyla derneğe bağışladık. Bütün bu aşamaları içeren bir broşür hazırlayarak bunları arkadaşlarımızla, hocalarımızla, hasta refakatçılarıyla paylaştık. Tüm bunların sonucunda okulumuzdaki çeşitli dönemlerdeki öğrencilere konuyla ilgili sunumlar yaparak farkındalık oluşturduk. Yanlış bilgilendirmeler korkuya, korku ise nefrete neden olarak insanlar arasında uçuruma yol açar. Bizler 'Onların Elinden' diyerek bu uçurumu biraz olsun kapatabilmek için çaba gösterdik. Derneğe yapılan ziyaretlerimizi, güzel iletişimimizi ve sergilerimizi sürdürmeyi planlıyoruz.

Anahtar kelime: Şizofreni

**Kocaeli Tıp Fakültesi Hastanesinde Ağrı Tedavisi
Memnuniyeti**

Melike Onuktav, Can Demirdağ, Deniz Karaayan,
Emek Esra Şahinbaş, Erdal Karataş, Eyüp Topak, Gülşah Kesgin,
Leyla Aktaş, Melis Atakan, Merve Yüksel, Mesut Küçükbiş,
Tuğçe Akgül, Tuğçe Nur Yenyol, Umut Kefeli
Danışman: Yrd. Doç Dr. Umut Kefeli
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

Ağrı, vücudun doku harabiyetine bağlı olan veya olmayan kişinin geçmiş deneyimleriyle de ilgili hoş olmayan emosyonel bir duyum ve davranış şeklidir. Her bireyin yaşamı boyunca mutlaka yaşadığı bir deneyim olan ağrı en önemli hekime başvuru nedenlerinden biridir. Bu çalışmamızda Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde ağrı nedeniyle tedavi gören hastaların ağrı tedavisi memnuniyetini belirlemek ve memnuniyetsizlik durumunda nedenleri saptayıp, nedene yönelik çözüm yolları önererek hasta memnuniyetini artırmayı amaçladık.

Hastalara ve doktorlara yönelik ağrı konusunda ayrı birer kısa anket formu hazırladık. Bu anketi yüz yüze görüşme yoluyla Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, Algoloji, Ortopedi, Onkoloji, Üroloji, Nöroloji, Anestezi ve Reanimasyon bölümlerinde ağrı tedavisi gören toplam 103 hastaya ve bu bölümlerdeki 20 doktora 1 haftalık bir süre boyunca uyguladık.

Hastalarımızın 57'si erkek, 46'sı kadın idi. Anket uygulanan hastaların %60'i aldığı tedaviden memnundu. Hastaların sadece %9,7'sinin opioid ilaç kullandığını saptadık. Hekimlerin %53'ünün ileri seviyede ağrı şikayeti olan hastalarını algoloji bölümüne yönlendirdiğini saptadık. Hastaların %88'i Algoloji bölümünün varlığından haberdar değildi. Hekimlerin %45'i ağrı şikayeti olan hastalarına ilaç dışı tedavi önerisinde bulunmakta idi.

Hastanemizde ağrı tedavi memnuniyeti yüksek iken kronik ağrısı bulunan hastalara özelleştirdiğimizde tedavi memnuniyetinin literatüre uygunluk göstererek daha düşük olduğunu gördük. Hastanemizde tedavi gören hastaları algoloji bölümü hakkında bilgilendirdik. Hastaların ağrı tedavisi memnuniyeti konusunda ilgili alanların hekimlerine anket sonuçlarımızı sunmayı planladık. Hastalarla birebir anket yaptığımız için onların zihnindeki hekim olgusunu anlamış olduk.

Anahtar kelimeler: Ağrı tedavisi, Hasta memnuniyeti